

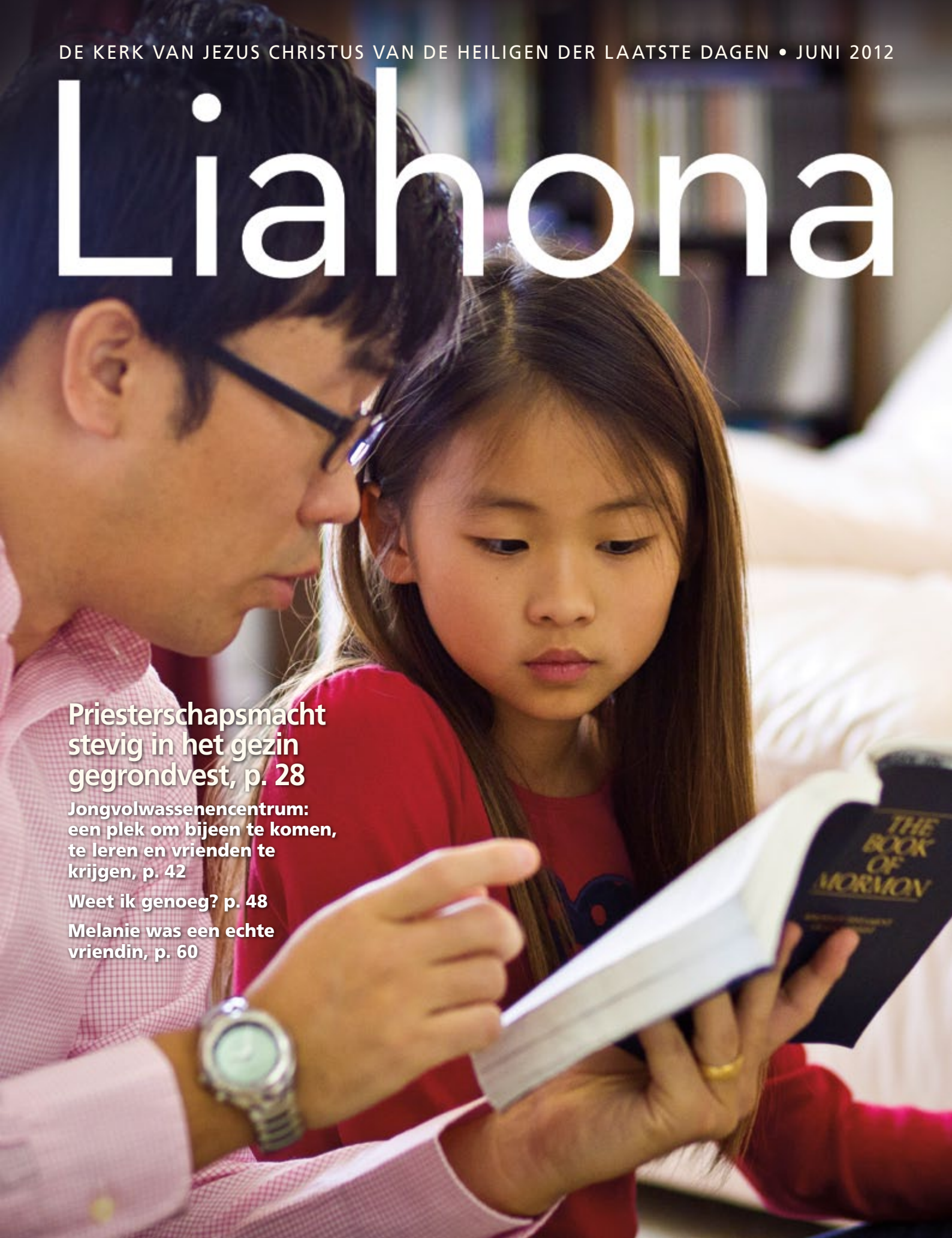
Liahona

**Priesterschapsmacht
stevig in het gezin
gegrondvest, p. 28**

**Jongvolwassenencentrum:
een plek om bijeen te komen,
te leren en vrienden te
krijgen, p. 42**

Weet ik genoeg? p. 48

**Melanie was een echte
vriendin, p. 60**

© 2011 JAMES C. CHRISTENSEN, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN, MET TOESTEMMING VAN GREENWICH WORKSHOP, INC.

Deugd, James Christensen

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en (...) de Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn' (LV 121:45–46).

President Thomas S. Monson heeft over deugd gezegd: 'Er is veel moed voor nodig om in de huidige denkwereld kuis en deugdzaam te blijven' ('Mogen jullie moed hebben', Liahona, mei 2009, p. 125).

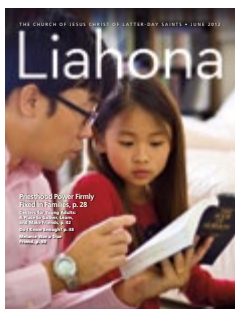
Liahona, juni 2012

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Geroepen door God en ondersteund door mensen
President Henry B. Eyring
- 7** Huisbezoekboodschap: Huisbezoek — een heilige taak

VOORPAGINA

Illustratie voorkant: Craig Dimond.
Achterkant: *De herstelling van het priesterschap* Walker Rane © IRI.

HOOFDARTIKELEN

- 13** De vreugde van sabbatheiliging
Ouderling Marcos A. Aidukaitis
Er gebeurde iets wonderlijks omdat we ook tijdens onze vakantie naar de kerk bleven gaan.
- 20** Gehoor geven aan ingevingen
Erkent u de invloed van de Geest?
- 28** De eer en orde van het priesterschap
President Boyd K. Packer
De leer en het getuigenis van een apostel met betrekking tot het priesterschap

RUBRIEKEN

- 8** Kleine en eenvoudige dingen
- 10** Wat wij geloven: Vasten sterkt ons geestelijk en stoffelijk

- 12** In de kerk dienen: Het potentieel van dienstbetoon onder leiding van de jeugd
Norman C. Hill
- 16** Evangelieparels: Keuzevrijheid en inspiratie
Ouderling Bruce R. McConkie
- 24** Ons thuis, ons gezin: Overleg in het huwelijk
Randy Keyes
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien: Een donderstem, een zachte stem
Kristin Boyce

42 In eensgezindheid en geloof bijeenkomen

Stephanie J. Burns

Een jongvolwassenenencentrum is een plek om bijeen te komen — nieuwe contacten te leggen, eenheid te voelen en het evangelie te leren en te delen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave verstopt hebben. Hint: het kost veel werk om hem te vinden.

34 Je Aäronische priester-schapstaken

Paul VanDenBerghe

Wat is de verantwoordelijkheid van een diaken, een leraar of een priester?

46 Vragen en antwoorden

Soms voel ik dat het me teveel wordt om alles wat bij het evangelie hoort na te leven. Waar moet ik beginnen?

48 Je weet genoeg

Ouderling Neil L. Andersen

Als je het gevoel hebt dat je geestelijke kennis beperkt is, weet je misschien toch meer dan je beseft.

50 Tijd om op zending te gaan

Elyse Alexandria Holmes

Toen William Hopoate achttien was, kreeg hij een contract als professioneel rugbyspeler aangeboden. Hij moest een besluit nemen.

53 Uit het zendingsveld: Het wonder van geestelijke genezing

Elizabeth Stitt

54 Poster: Nederig knielend

55 Regel op regel: Leer en Verbonden 135:3

56 Waartoe leiden mijn keuzes?

Adam C. Olson

Door haar keuzes uit het verleden was ze afgedwaald. Maar door nieuwe keuzes te maken, kwam Karina terug.

58 Een beter voorbeeld

Shaneen Cloward

Door een pijnlijke ervaring leerde ik om beter naar mijn kerkleiders te luisteren.

60 Een echte vriendin

Sarah Chow

Echte vrienden helpen elkaar om de geboden te onderhouden.

62 Ons prikbord

63 De zegeningen van hard werken

Ouderling Per G. Malm

Eerlijk lichamelijk werk verrichten is een manier om het goede te kiezen.

64 Jeugdwerk thuis: Ik kies de goede weg door evangelie-beginselen na te leven

66 Een speeltuin voor Carly

Chad E. Phares

Carly kan goed anderen helpen, en een paar vriendinnen besloten ook mee te helpen.

68 De sportles

Lindsay Stevens

Lindsay leert dat ze haar broertje moet aanmoedigen.

70 Voor jonge kinderen

81 Personen uit het Boek van Mormon

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Vincent A. Vaughn

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr

Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging
contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)
of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: **Liahona**, Rm. 2420, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per
e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

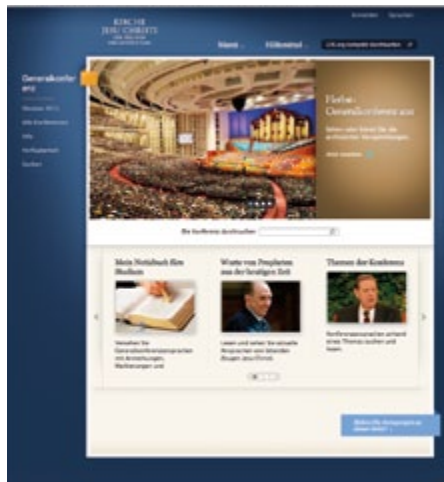
Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2012 Vol. 112 No. 6. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online Liahona.lds.org

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op languages.lds.org te vinden.

VOOR JONGEREN

Als je hebt genoten van wat ouderling Neil L. Andersen schreef in het artikel op pagina 48, kun je naar de hele toespraak luisteren op conference.lds.org. Zoek naar de algemene oktoberconferentie.

VOOR KINDEREN

Lees over Carly (pagina 66) en kijk naar foto's van haar in de speeltuin op liahona.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 56

Boek van Mormon, 81

Dienen, 12, 66

Eenheid, 42

Gebed, 54

Gehoorzaamheid, 13, 56, 58, 60

Geloof, 48, 70

Getuigenis, 48

Gezin, 68

Heilige Geest, 16, 20, 80

Huisbezoek, 7

Huwelijk, 24

Inspiratie, 16, 20, 38, 39, 41

Jeugd, 12

Kerkleiders, 4, 28, 58

Keuzevrijheid, 16, 56

Liefde, 66, 68

Priesterschap, 28, 34, 70

Prioriteiten, 46, 50, 56

Raden, 24

Sabbat, 13

Smith, Joseph, 54, 55

Steunverlening, 4

Tiende, 64, 73

Vasten, 10

Vriendschap, 60, 66

Werk, 63

Woord van wijsheid, 60

Zegens, 70, 72

Zendingswerk, 40, 50, 53

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

Geroepen door God

EN ONDERSTEUND DOOR MENSEN

We worden als kerkleden vaak gevraagd om onze steun te verlenen wanneer een ander een nieuwe roeping krijgt. Een aantal jaren geleden liet een achttienjarige student me zien wat het betekent om steun te verlenen aan de dienstknechten van de Heer. Zijn voorbeeld is mij nu nog tot zegen.

Hij was nog maar net met zijn studie op de universiteit begonnen en had zich één jaar eerder laten dopen. Op die grote universiteit diende ik als zijn bisschop.

Aan het begin van schooljaar had ik een kort gesprek met hem in het kantoor van de bisschop. Ik weet niet meer zoveel over dat eerste gesprek, behalve dat hij het erover had dat hij het moeilijk had in een nieuwe omgeving. Maar ik ben ons tweede gesprek nooit vergeten.

Hij wilde met me spreken. Ik was verbaasd toen hij zei: 'Is het goed als ik een gebed uitspreek?' Ik wilde eigenlijk net zeggen dat ik al had gebeden en dat ik dacht dat hij dat ook al had gedaan. Toch stemde ik in.

Hij begon zijn gebed met te zeggen dat hij een getuigenis had van de goddelijke roeping van de bisschop. Hij vroeg aan God om mij te vertellen wat hij moest doen als ergens grote geestelijke gevolgen aan vast zouden zitten. De jongeman zei tegen God dat hij zeker wist dat de bisschop zijn behoeften al kende, en dat hij hem de nodige raad zou geven.

Terwijl hij sprak, zag ik in gedachten welke gevaren hij zou lopen. De raad was eenvoudig maar heel duidelijk: bid altijd, onderhoud de geboden en vrees niet.

Door het voorbeeld van die jongeman, die nog maar

één jaar lid van de kerk was, leren we hoe God een leider kan gebruiken die door het geloof en de gebeden van degenen die hij leidt gesteund wordt. Die jongeman liet zien hoe krachtig algemene instemming in de kerk is (zie LV 26:2). Hoewel de Heer zijn dienstknechten door openbaring roept, kunnen ze hun functie alleen uitoefenen als ze ondersteund worden door degenen die ze dienen.

Door onze stem maken we plechtige beloften. We beloven dat we bidden dat de Heer zijn dienstknechten zal leiden en sterken (zie LV 93:51). We zullen uitzien naar de inspiratie die zij van God ontvangen wanneer ze met hun roeping bezig zijn (zie LV 1:38).

Die belofte moeten wij regelmatig in ons hart hernieuwen. De zondagschoolleerkracht zal proberen met de Geest te onderwijzen. Maar net als u kan hij of zij een fout maken. Daarentegen moet u het besluit nemen dat u luistert en oplet, zodat u inspiratie kunt krijgen. Na verloop van tijd zullen de fouten u minder opvallen en zult u steeds vaker merken dat God de leerkracht bijstaat.

Als we onze hand opsteken om steun aan iemand te verlenen, zeggen we toe om mee te werken aan het doel waartoe de Heer die persoon geroepen heeft. Toen we nog kleine kinderen hadden, werd mijn vrouw geroepen als leerkracht voor de jonge kinderen in het jeugdwerk. Ik stak niet alleen mijn hand op om haar steun te verlenen, maar bad ook voor haar en vroeg om toestemming om haar te mogen helpen. De waardering die ik kreeg voor wat vrouwen doen en de liefde van de Heer voor kinderen, is mijn gezin en mij nog steeds tot zegen.

Ik sprak onlangs met die jongeman die zijn bisschop jaren geleden steun verleende. Ik kwam erachter dat de Heer en de mensen om hem heen hem steunden in zijn roeping als zending, als ringpresident en als vader. Toen we aan het eind van ons gesprek kwamen, zei hij: 'Ik bid nog steeds elke dag voor u.'

We kunnen elke dag vastberaden bidden voor iemand die door God geroepen is om ons te dienen, of iemand bedanken die ons heeft gediend en tot zegen is geweest. We kunnen besluiten om ons vrijwillig aan te melden als iemand die we steun hebben verleend zegt dat er iets gedaan moet worden.¹

Zij die de dienstknechten in het koninkrijk van de Heer tot steun zijn, zullen zelf gesteund worden door zijn weergaloze macht. We hebben allemaal die zegening nodig. ■

NOOT

1. Zie *Leringen van kerkpresident: Joseph F. Smith* (1998), pp. 211–212.

ZIJN BOODSCHAP ONDERWIJZEN

Nadat u de boodschap hebt gebracht, kunt u het volgende citaat voorlezen: 'De Heer zal u als een instrument gebruiken als u nederig, getrouw en ijverig bent. (...) U zult extra kracht ontvangen als u ter steunverlening in een bijeenkomst wordt voorgesteld en wordt aangesteld' (*Onderwijzen, geen grotere roeping* [1999], p. 20). Laat het gezin in een kring zitten. Leg een zwaar voorwerp in het midden en laat iemand proberen het op te tillen. Nodig steeds één extra persoon uit die mag meehelpen tillen. Bespreek wat er gebeurt als iedereen meehelpt. Overweeg om nadruk op de raad van president Eyring te leggen over praktische manieren waarop we anderen kunnen steunen in hun roeping.

JONGEREN

Dankzij mijn zondagschoolleerkracht

Naam niet bekendgemaakt

De sfeer in mijn zondagschoolklas is niet altijd eerbiedig. Ik luister graag iedere week naar de les, maar het lijkt er soms op dat anderen in mijn klas niet graag meedoen. Ze praten vaak tijdens de les, spelen computerspelletjes of houden zich bezig met elektronische gadgets terwijl de leerkracht zo hard haar best doet. Jammer genoeg maak ik soms deel uit van het probleem.

Op een keer waren we nog vervelender dan gewoonlijk en barstte de leerkracht aan het eind van de les in huilen uit omdat niemand naar haar wilde luisteren. Toen we de klas uitliepen, leefde ik met haar mee.

De volgende zondag vertelde de leerkracht dat ze die week veel om leiding had gebeden. Ze had bedacht dat ze ons een kerkfilm moest laten zien. Ze zette de film aan. Het ging over het leven van Jezus Christus en de wonderen die Hij heeft verricht.

Toen ik 's avonds over de film nadacht, voelde ik me anders. Opeens besepte ik dat ik de Geest voelde, sterker dan ooit tevoren. Ik besloot meteen dat ik wilde veranderen en meer op de Heiland lijken. En ik kwam erachter dat mijn getuigenis sterker was geworden door die ervaring in de zondagschoolles. Ik ben zo dankbaar voor alles wat mijn zondagschoolleerkracht voor onze klas doet. ■

KINDEREN

Steun verlenen betekent bijstaan

President Eyring heeft gezegd dat als we onze hand opsteken om iemand steun te verlenen, we beloven om hem bij te staan in zijn roeping.

Welke van de kinderen hierboven staat zijn leider of leerkracht bij?

- • Hier zijn enkele mensen aan wie we steun ver-
- lenen: de profeet, de bisschop of het gemeente-
- presidium, de wijk- of gemeentezendingsleider,
- de jeugdwerkleerkracht en jeugdwerkleidsters.
- Schrijf op wat je kunt doen om deze mensen
- te ondersteunen en bespreek het met je ouders.

Bestudeer deze woorden met een gebed in uw hart en bespreek het, indien gepast, met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen, zodat u de zusters kunt sterken en de ZHV meer bij uw leven gaat betrekken.

Geloof, gezin, hulp

Huisbezoek — een heilige taak

Als huisbezoeksters hebben we een belangrijke geestelijke zending te vervullen. 'De bisschop kan als geordend herder van de wijk onmogelijk tegelijk over alle schapen van de Heer waken. Hij is afhankelijk van de hulp van geïnspireerde huisbezoeksters.'¹ Openbaring over wie er over welke zuster moet waken, is van essentieel belang.

Er komt inspiratie als de zusters van de ZHV bidden en de noden van personen en gezinnen bespreken. Dan geeft de bisschop zijn goedkeuring en deelt het ZHV-presidium de taken uit, zodat de zusters begrijpen dat huisbezoek een belangrijke geestelijke taak is.²

Huisbezoeksters tonen oprechte interesse in iedere zuster, hebben haar lief, sterken haar geloof en dienen haar wanneer dat nodig is. Zij zoeken naar inspiratie om te weten hoe zij in de stoffelijke en geestelijke behoeften kunnen voorzien van elke zuster die zij bezoeken.³

'Het huisbezoek wordt het werk van de Heer als wij ons op mensen in plaats van op cijfers richten. In werkelijkheid is ons huisbezoek nooit klaar. Het is meer een levenswijze dan een taak.'⁴

Uit de Schriften

Mattheüs 22:36–40; Johannes 13:34–35;
Alma 37:6–7

NOTEN

1. Julie B. Beck, 'ZHV: een heilig werk', *Liahona*, november 2009, p. 114.
2. Zie *Handboek 2: de kerk dienen* (2010), 9.5; 9.5.2.
3. Zie *Handboek 2* 9.5.1.
4. Julie B. Beck, *Liahona*, november, p. 114.
5. Eliza R. Snow, in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 118.
6. Eliza R. Snow, in *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 52.

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik beter worden in mijn belangrijke taak als huisbezoekster?
2. Hoe kan ik andere huisbezoeksters bijstaan in hun taak?

Uit onze geschiedenis

Eliza R. Snow, de tweede algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Ik beschouw de functie van [huisbezoekster] als een hoge en heilige roeping'. Ze adviseerde huisbezoeksters 'vervuld [te] zijn met de Geest Gods, met wijsheid, met ootmoed, met liefde' voordat ze op bezoek gingen, zodat ze in zowel geestelijke als stoffelijke behoeften konden voorzien. Ze heeft gezegd: '[Misschien wordt] u ertoe (...) gebracht woorden van vrede en troost te spreken, en als u een zuster aantreft die koel is, sluit haar dan in uw hart, zoals u een kind tegen uw boezem zou houden, om [haar] te verwarmen.'⁵

Als we voortgaan in het geloof zoals de ZHV-zusters van voorheen, zal de Heilige Geest bij ons zijn en zullen we geïnspireerd worden over de noden van elke zuster die we bezoeken. Zuster Snow heeft gezegd: '[Laten we] naar wijsheid in plaats van naar macht streven, dan zullen [we] alle macht hebben die [we] in wijsheid kunnen uitoefenen.'⁶

Kleine & eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen [worden] grote dingen (...) teweegebracht' (Alma 37:6).

Hoogtepunten van het Mormoons Tabernakelkoor

Wereldwijd zijn miljoenen mensen bekend met de muziek van het Mormoons Tabernakelkoor, zowel door het optreden van het koor tijdens de algemene conferenties als door programma's zoals het 83-jarige *Music and the Spoken Word* dat wekelijks wordt opgevoerd. De dagelijkse bezigheden van deze groep zangers zijn echter minder bekend.

Het Mormoons Tabernakelkoor bestaat uit 360 vrijwilligers tussen de 25 en 60 jaar. In de loop der jaren is het koor op reis geweest naar 28 landen en heeft het in 37 staten en in Washington D.C. opgetreden. Meestal vliegen ze gezamenlijk naar het gebied waar ze optreden. Van daaruit verdelen ze zich over elf bussen, waar nog

vier bussen met vier aanhangwagens vol apparatuur en instrumenten achteraan komen.

Daarna reizen ze naar verschillende steden, wat soms zes tot tien uur rijden kost.

Tijdens de reis draagt ieder koorlid een blauw naambordje met het koorlogo en zijn of haar naam erop. Alle koor- en orkestleden zijn aangesteld als 'muziekzendingen'; zij vertegenwoordigen overall waar ze heengaan de kerk.

Als de koorleden niet op reis zijn, repeteren ze minstens één keer per week en werken ze mee aan *Music and the Spoken Word*, een programma dat elke zondagochtend in verschillende landen op televisie en de radio komt.

Kerkleden die in het koor aanvaard worden, zien het als

LEUKE WEETJES OVER HET KOOR

- De jurk die de vrouwen in het koor dragen wordt ontworpen en genaaid door een garderobecomité.
- Er zitten ongeveer twintig getrouwde stellen in het koor en het Orchestra at Temple Square.
- Het koor heeft twee platina en vijf gouden albums.
- Het koor heeft opgetreden bij de installatieplechtigheid van vijf presidenten van de VS.

een roeping. Als ze zich bij het koor aansluiten, wordt hen gevraagd om er net zoveel tijd en toewijding aan te besteden als wanneer ze als ouderlingenquorumpresident of ZHV-presidente in de wijk geroepen zouden worden. Als de leden eenmaal in het koor opgenomen zijn, blijven ze er soms twintig jaar in, of tot hun zestigste.

LINKSBOVEN: FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY; ANDERE FOTO'S © IRI. BEHALVE ZOALS AANGEGEVEN; FOTO VAN HET KOOR BIJ HET SYDNEY AUSTRALIA OPERA HOUSE © DESERET MORNING NEWS; RECHTS: DE WEG NAAR BETHLEHEM (DETAIL), JOSEPH BRUCKEY © 2000 SARIA, LEHI'S VROUWENHAN PINNOCCK DE KERN VAN HOOP (ANNA) MAG NIET GEKOPIEERD WORDEN; ELSBETH YOUNG ADAM EN EVA KNEIEN AAN HET ALTAAR (DETAIL) DEL PARSON © 1988 IRI; O GEZEGENDE JEZUS (DETAIL), WALTER RANE; IN DE WERELD MAAR NIET VAN DE WERELD ZIJN (DETAIL), PAUL MANN; KONINGIN ESTHER MINERVA TECHERT © WILLIAM EN BETTY STOKES; MARIA HOORDE ZIJN WOORDWATER RANE © 2001; EMMA HALE SMITH, LEE GREENE RICHARDS © 1941 IRI, RUTH EN NAOMI JUDITH MEHR © 1992

MUZIEK VOOR DE KERKBIJEENKOMSTEN UITKIEZEN

- Laat ruim voor aanvang van de dienst de presiderende functionaris de muziek goedkeuren die werd uitgekozen.
- Neem een paar dagen van tevoren contact op met de organist(e), zodat het bekend is welke lofzangen hij of zij moet oefenen.
- Denk eens na over welke invloed lofzangen hebben op de sfeer in de avondmaalsdienst. Openingslofzangen geven tijdens de avondmaalsdienst uiting aan lof en dankbaarheid aan God en danken voor de herstelling van het evangelie. De avondmaalslofzang herinnert ons aan het avondmaal of het offer van de Heiland. Door de slotlofzang kunnen de aanwezigen geïnspireerd worden om zich opnieuw toe te wijden aan de verbonden die ze hernieuwd hebben, en om een getuigenis te ontvangen van de evangeliebeginselen die ze hebben geleerd.
- Overleg met de leerkracht over de les in de ZHV of de priesterschap. Hij of zij kan een voorstel doen voor een lofzang die iets met de les te maken heeft. Als de leerkracht geen voorkeur heeft, kan een leider een lofzang suggereren die op het onderwerp van de les aansluit.

Zie *Lofzangen*, pp. 242–243;
Handboek 2: De kerk besturen (2010),
14.4; 14.6.

Ken je de vrouwen in de Schriften?

Kijk eens of je de beschrijvingen van de vrouwen in de Schriften aan hun naam kunt koppelen. Gebruik de verwijzingen uit de Schriften als je hulp nodig hebt.

A. Maria,
moeder van de Heer

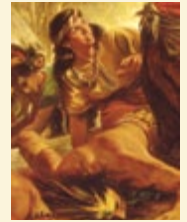
B. Saria

C. Anna

D. Eva

E. Abish

F. Sara

G. Ester

H. Maria,
de zus van Marta

I. Emma Smith

J. Ruth

1. Mijn echtgenoot troostte mij toen ik om mijn zoons rouwde. Ze waren op een gevaarlijke reis (zie 1 Nephi 5:1, 6).
2. Ik was dienstmaagd in het huis van koning Lamoni en was al vele jaren vóór de koning bekeerd (zie Alma 19:16).
3. Toen mijn man overleed, 'kleefde' ik mijn schoonmoeder aan en zei tegen haar dat haar volk mijn volk en haar God mijn God zouden zijn (zie Ruth 1:14, 16).
4. Ik wordt zowel in het Nieuwe Testament als in het Boek van Mormon vermeld. Ik word omschreven als 'buitengewoon liefvallig en blank' en als 'een kostbaar en uitverkoren vat' (zie 1 Nephi 11:13; Alma 7:10).
5. Ik koos 'het goede deel' uit door naar de woorden van Jezus Christus te luisteren toen Hij bij ons thuis in Bethanië op bezoek kwam (zie Lucas 10:42).
6. Mijn volk vastte voor me toen ik mijn leven in gevaar bracht door de koning te smeken om hen te sparen (zie Ester 4:16).
7. Mijn naam betekent 'moeder van alle levenden' (zie Genesis 3:20).
8. Ik werd 'een uitverkoren vrouw' genoemd in de Leer en Verbonden, en ik stelde 'een verzameling heilige lofzangen' samen (zie LV 25:3, 11).
9. Ik was een 84-jarige weduwe toen ik het Kindje Jezus bij de tempel begroette (zie Lucas 2:36–38).
10. Toen de Heer de naam van mijn man veranderde, veranderde Hij de mijne in een naam die 'prinses' betekent (zie Genesis 17:15).

Antwoorden: 1. B; 2. E; 3. J; 4. A; 5. H; 6. G; 7. D; 8. I; 9. C; 10. F

Vasten

STERKT ONS GEESTELIJK EN STOFFELIJK

Vasten maakt al sinds oud-testamentische tijden deel uit van het evangelie van Jezus Christus (zie Daniël 9:3; Joël 2:12). Vasten sterkt mensen geestelijk (zie Jesaja 58:6–11). Vandaag de dag geven leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het geld dat zij anders aan eten uit zouden geven aan de kerk om de armen en behoeftigen bij te staan.

‘De kerk heeft één zondag in de maand, doorgaans de eerste zondag, aangewezen als vastendag. Bij een goede inachtneming van de vastendag slaat men twee opeenvolgende maaltijden over [binnen 24 uur], woont men de vasten-en-getuigenisdienst bij, en geeft men een royale vastengave aan de bisschop voor de behoeftigen.

‘Uw vastengave behoort minimaal de tegenwaarde van de twee overgeslagen maaltijden te zijn. Wees zo royaal mogelijk en geef veel meer dan dit bedrag.

‘U kunt behalve op de vastendag die de kerkleiders hebben vastgesteld, ook op een andere dag vasten, afhankelijk van uw behoeften en die

van anderen. U moet echter niet te vaak en langdurig vasten.’¹ Mensen met gezondheidsproblemen die door het vasten zouden verergeren, behoren hun gezond verstand te gebruiken en hun gedrag aan te passen.

Kerkleden kunnen om verschillende redenen vasten. We kunnen bijvoorbeeld voor een ziek familielid bidden en vasten. We kunnen vasten om onze dank aan God te uiten, om nederiger te worden, een zonde of

zwakheid te overwinnen, inspiratie voor onze kerktaken te ontvangen, enzovoort. Door te vasten, krijgen we medelijden met mensen die vaak honger hebben. Ook draagt het bij aan de overwinning van onze geest op ons lichaam. ■

NOOT

1. *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 169–170.

Voor meer over dit onderwerp, zie Matteüs 6:16–18; Alma 5:46; 6:6.

FOTO ILLUSTRATIES: TALAT MEHMOOD, JOHN LUKE EN WELDEN C. ANDERSEN; VOOR EEN TIJD ALS DEZE (DETAIL); EISPETH YOUNG

Vasten betekent vrijwillig niet eten of drinken, zodat we dichter tot de Heer naderen en we zijn zegeningen over ons kunnen afsmecken.

We worden aangemoedigd om royale vastengaven te schenken: de kerk gebruikt het geld om de armen en behoeftigen bij te staan.

Op vastenzondag worden er in de avondmaalsdienst getuigenissen gegeven.

Vasten is effectiever wanneer er ook gebeden wordt.

Ware gelovigen hebben altijd al gevast. De Joden vanouds vastten bijvoorbeeld voor Ester, zodat ze de koning om bescherming van haar volk kon vragen (zie Ester 4:16).

‘[Vasten] is eenvoudig en volmaakt, en is gebaseerd op rede en intelligentie, en zou niet alleen een oplossing blijken te zijn voor de vraag hoe er voor de armen gezorgd moet worden, maar zou tevens goed zijn voor degenen die de wet zouden naleven. Het zou (...) het lichaam aan de geest onderwerpen en zo een gemeenschap met de Heilige Geest tot stand brengen en zorgen voor geestelijke kracht en macht die de mensen zo hard nodig hebben. Daar vasten altijd gepaard dient te gaan met gebed, zou deze wet de mensen dichter tot God brengen.’

President Joseph F. Smith (1838–1918), *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 197.

HET POTENTIEEL VAN DIENSTBETOON ONDER LEIDING VAN DE JEUGD

Norman C. Hill

Nigerianen zeggen graag dat ze onder een 'felle Afrikaanse zon' leven. De temperatuur verandert tijdens de seizoenswisseling nauwelijks rond de evenaar. Dus toen we in augustus aan ons Afrikaanse dienstbetoonproject begonnen, gingen we om zeven uur 's ochtends van start om tijdens de koele uren van de dag zoveel mogelijk gedaan te krijgen.

We gingen aan het werk met scheppen, harken en kapmessen om onkruid te wieden en afval van een onbebouwd stuk grond vlakbij het gebouw van de wijk Yaba in de ring Lagos (Nigeria) weg te slepen. Na drie uur werken hadden we ongeveer 1,2 hectare leeggehaald. De totale oppervlakte was 1,6 hectare.

'Wat denk je ervan als we dit kleine stuk afronden en het een andere keer afmaken?' vroeg de bisschop.

Toen de bisschop dat hoorde, uitte Emmanuel, de lerarenquorumpresident, zijn teleurstelling.

'Als we dit gedeelte zo achterlaten, heeft niemand het gevoel dat hij hard gewerkt heeft', zei hij. 'Mogen we het alsjeblieft afmaken?'

Omdat het onkruid tot zo'n 1,8 meter hoog groeide, werd ons zicht belemmerd en konden we moeilijk inschatten hoeveel er nog te doen was.

'Broeder Hill, laten we eens kijken hoeveel tijd het ons tweeën kost om een small pad van ongeveer

een halve meter vrij te maken', zei Emmanuel. 'Als het ons snel lukt, kan de rest zien dat het mogelijk is om het eerder af te ronden.'

De jongemannen waren in twee groepen verdeeld, en de ene groep werkte al de hele dag aan de andere kant van het perceel. Geen van beide groepen had zich door de doolhof van onkruid heen een weg naar de andere kant gebaad. Met kramp in mijn rug ging ik op mijn knieën zitten terwijl ik het onkruid met het kapmes bleef kappen. Sommige jongeren waren bezorgd en kwamen kijken of ze ons te hulp konden komen. Toen ze Emmanuel en mij naar elkaar toe zagen werken, hielpen ze mee. Binnen een paar minuten hadden we elkaar bereikt en juichten zachtjes. Toen de anderen zagen hoe ver we waren gekomen, paktten ze het in tweetallen op dezelfde manier aan.

We straalden van voldoening en feliciteerden elkaar — vooral Emmanuel, die letterlijk had laten zien welk pad de anderen moesten volgen.

De bisschop en ik dachten dat we met onze wijsheid en ervaring wel wisten wat die jongemannen konden bereiken. We zagen alleen jongens die het heet hadden en moe waren,

JONGEREN EEN KANS GEVEN OM TE DIENEN

'Hoe vaak komt het wel niet voor dat diakenen of leraars slechts

gevraagd worden om een gebed uit te spreken of het avondmaal rond te dienen? Broeders, het zijn echt bijzondere geesten, en ze kunnen veel belangrijk werk doen als we ze een kans geven!'

Zie Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Tot de opkomende generatie', *De Ster* juni 1985, p. 11.

maar Emmanuel zag een kans om zijn vrienden waardigheid en zelfvertrouwen te laten ontwikkelen. Hij wist dat als ze zich nog even zouden inspannen, ze meer voldoening zouden voelen dan als ze het later af zouden maken. Hij herinnerde ons aan de kracht van de jeugd in de kerk en wat we eraan hebben als zij hun bijdrage leveren en leiding geven.

Ik besepte dat we niet hoeven te wachten tot jongeren volwassen zijn — ze kunnen *nu al* iets betekenen als we dat toelaten. ■

Ouderling
Marcos A. Aidukaitis
van de Zeventig

De vreugde

VAN SABBATHEILIGING

Hoewel ik ben opgegroeid in een stad met weinig heiligen der laatste dagen kende ik hele plezierige kinderjaren. Wat ik mij vooral herinner, is dat we met familie en vrienden bijeenkwamen voor verjaardagen, feestdagen, partijtjes voetbal en zo nu en dan een *churrasco* (barbecue). Een andere fijne herinnering is dat ons gezin op zondag naar de kerk ging.

Het was bij ons thuis heel gewoon dat we de sabbat heiligden en onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aanbaden. Ik keek altijd uit naar het voetbal op dinsdagavond, maar evenzeer naar de avondmaalsdienst, zondagsschool en priesterschapsvergadering op zondag. We waren zo graag in het gezelschap van onze broeders en zusters in het evangelie dat we na de bijeenkomsten niet meteen terug naar huis gingen.

Pas toen ik zelf een gezin had, begon ik het goede voorbeeld dat mijn ouders mij in mijn kinderjaren hadden gegeven naar waarde te schatten. Als vader van een gezin begon ik in te zien hoe belangrijk het is om 'naar het huis des gebeds gaan en [onze] offeranden [te] offeren op [Gods] heilige dag' (LV 59:9). De zegeningen die Hij belooft aan wie dit gebod onderhouden, stonden mij steeds duidelijker voor ogen.

Ik weet nog goed hoe opgetogen mijn vrienden en ik waren als bleek dat we het

hele jaar geen enkele kerkbijeenkomst hadden gemist. We zullen ons er niet geheel van bewust zijn geweest, maar het resultaat van onze stipte kerkgang was wel dat we ons onbesmet van de wereld bewaarden. Bovendien was er blijdschap in ons hart, was ons gelaat opgewekt en onze vreugde waarlijk overvloedig (zie LV 59:9, 13–15).

Sabbattraditie

Lange tijd hadden we in ons gezin de traditie om de zomer door te brengen aan een strand in de buurt van ons huis in het zuiden van Brazilië. Soms verhuisden we voor mijn werk, maar hoe ver we ook bij dat strand vandaan woonden, we gingen er altijd één keer per jaar vol verwachting en enthousiasme naartoe. En ook familieleden en vrienden kwamen van ver om één keer per jaar allemaal gezellig bij elkaar te zijn. Iedereen kwam zodra ze konden en ze bleven zo lang mogelijk.

Op dat kleine strandje waren er gelegenheden te over voor geestelijke groei en evangelieonderricht. De meesten in de familie waren geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en deelden onze godsdienstige opvattingen niet. Voor hen was de dag des Heren slechts een dag om zich te vermaken en plezier te hebben. En daar er in het weekend meer

Ik getuig dat God aanbidden op de sabbatdag vreugde en zegeningen met zich meebrengt, met inbegrip van zegeningen die we nu niet kunnen zien.

Het zou makkelijk geweest zijn om het niet zo nauw te nemen tijdens onze jaarlijkse strandvakantie, maar we hebben nooit een zondagse bijeenkomst gemist.

familie bijeen was dan doordeeweeks werd er van ons verwacht, en eigenlijk ook expliciet verzocht, dat we er, met inbegrip van onze kinderen, waren en dat we deelnamen aan de zondagse activiteiten op het strand.

Onze kinderen waren nog klein en begonnen net te leren hoe ze de waarheden van het evangelie konden toepassen. Voor hen was de verleiding om op zondag met hun neven en nichten aan de activiteiten mee te doen heel groot. Tijd doorbrengen met de familie is een belangrijk aspect van het evangelie, en de sabbat ontheiligen had makkelijk kunnen worden goedgepraat. Per slot van rekening lag de dichtstbijzijnde gemeente in die tijd bijna honderd kilometer verderop. Onze vrienden en kennissen in onze thuiswijk waren ver weg. Geen van hen zou het ooit te weten komen als we naar het strand gingen in plaats van naar de kerk te rijden en onze zondagse bijeenkomsten bij te wonen. Wij gingen het hele jaar door naar de kerk, en onze familie kwam slechts een paar weken per jaar bij elkaar.

Niettemin hadden we nog nooit een zondagse bijeenkomst overgeslagen — zelfs niet één keer! Wij kenden de leringen van de Heer:

‘En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag;

‘want voorwaar, dat is de dag die voor u is ingesteld om van uw arbeid uit te rusten en om de Allerhoogste uw toewijding te betonen; (. . .)

‘maar bedenkt dat gij op die dag, de dag des Heren, uw gaven en uw offeranden aan de Allerhoogste zult offeren (. . .)

‘En gij zult op die dag niets anders doen, behalve dat uw voedsel met eenvoud des harten bereid wordt, opdat uw vasten volmaakt zal zijn, of met andere woorden, opdat uw vreugde overvloedig zal zijn’ (LV 59:9–13).

We kozen ervoor om ons aan dit gebod te houden en we leerden onze kinderen hetzelfde te doen. Al snel begrepen zij dat

het belangrijker was om God op deze heilige dag te aanbidden dan familie en vrienden te behagen of onze eigen verlangens te bevredigen.

Gezegend door gehoorzaamheid

Op vakantie stonden we op zondag vroeg op, trokken onze zondagse kleding aan en reden naar de dichtstbijzijnde kerk. Tijdens onze autorit en de verdere dag genoten wij van de vrede en vreugde die de Heer belooft aan wie zijn geboden onderhouden. Wij kwamen erachter dat deze gevoelens van vrede en vreugde niet van de wereld komen.

Na jaren op zondag naar de kerk te zijn gegaan, gebeurde er iets moois. Onze kinderen trokken het belang van sabbatheiliging niet meer in twijfel, en verschillende neven en nichten begonnen te vragen of ze met ons meer naar de kerk mochten! We hadden er geen idee van dat de gevoelens van vrede en vreugde die wij op de terugreis voelden ook door onze neven en nichten werden gevoeld. Uiteindelijk vloede er een grote zegen uit voort. Toen sommigen van die kinderen de tienerleeftijd bereikten, lieten twee van hen uit hetzelfde gezin hun ouders weten dat ze heilige der laatste dagen wilden worden. Al gauw liet het hele gezin zich dopen. Onlangs is een van de kinderen, na een zending te hebben vervuld, in de tempel getrouwd.

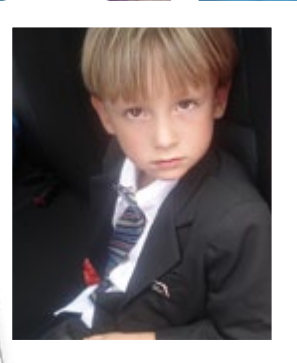
We brengen onze vakantie nog steeds elk jaar aan zee door, maar iedereen weet dat ons gezin op zondag niet op het strand te

vinden is. In plaats daarvan gaan we naar de kerk en aanbidden we God met de families die zich bij ons voegen — een groep die elk jaar groter en groter wordt!

Als we terugkijken op die jaren en denken aan de keuze we toen maakten, danken we God dat Hij ons de moed gaf om het goede te doen en onze kinderen te leren hetzelfde te doen. We twijfelen er geen moment aan dat onze kinderen door die beslissing zijn gesterkt, en daarbij ook nog eens onze verdere familie. Daardoor ervoeren wij de vrede die de Heer belooft, speelden een belangrijke rol in de bekering van familieleden, en werden gezegend met een voldoening die andere zondagse activiteiten ons niet kunnen geven.

Ik getuig dat God aanbidden op zijn heilige dag vreugde en zegeningen met zich meebrengt, met inbegrip van zegeningen die we nu niet kunnen zien. En ik getuig: 'Welzalig het volk, welks God de Here is' (Psalmen 144:15). ■

We brengen onze vakantie nog steeds elk jaar aan zee door, maar iedereen weet dat ons gezin op zondag niet op het strand te vinden is. In plaats daarvan gaan we naar de kerk en aanbidden we God met de families die zich bij ons voegen.

Keuzevrijheid en inspiratie

Bruce R. McConkie is geboren op 29 juli 1915 in Michigan (VS). Hij werd in 1946 als lid van de Eerste Raad der Zeventig en werd in 1972 tot apostel geordend. Hij stierf op 19 april 1985. Hij hield deze toespraak op 27 februari 1973 aan de Brigham Young University.

Oudering Bruce R. McConkie (1915–85)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er wordt van ons verwacht dat we alles doen wat in ons vermogen ligt en dan trachten een antwoord van de Heer te ontvangen, een bevestiging dat we tot de juiste conclusie zijn gekomen.

Toen we nog in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader vertoefden, werden we met keuzevrijheid begiftigd. Daardoor kregen we de kans, het voorrecht om onze eigen vrije, onbelemmerde keuze te doen. (...) Er wordt van ons verwacht dat wij onze gaven, talenten en vaardigheden gebruiken, maar ook ons gezonde verstand, ons inzicht en onze keuzevrijheid.

Maar aan de andere kant is ons geboden om de Heer te zoeken, naar zijn Geest te verlangen en de geest van openbaring en inspiratie te ontvangen. We worden lid van de kerk, en een bevoegde priesterschapsdrager legt zijn handen op ons hoofd en zegt: 'Ontvang de Heilige Geest.' Hierdoor krijgen wij de gave van de Heilige Geest, het recht op het voortdurende gezelschap van dat lid van de Godheid, afhankelijk van onze getrouwheid.

En op die manier worden we geconfronteerd met twee kwesties. Ten eerste dat we

door de geest van inspiratie en openbaring geleid moeten worden. Ten tweede dat we onze keuzevrijheid moeten gebruiken, dat we zelf moeten vaststellen wat we doen. En we moeten daar een goede balans in zien te vinden (...)

Ik wil graag drie situaties behandelen aan de hand waarvan we misschien een aantal realistische en gezonde conclusies voor ons leven kunnen trekken. Ik heb deze situaties ontleend aan de openbaringen van de Heer.

'Gij hebt het niet begrepen'

Voorbeeld 1: er was een man die Oliver Cowdery heette. (...) Hij schreef de woorden op die de profeet dicteerde terwijl hij door de Geest geïnspireerd werd tijdens de vertaling (van het Boek van Mormon). Broeder Cowdery was in die tijd nog vrij onvolwassen en hij wilde graag iets doen wat zijn geestelijke vermogen op dat moment nog te boven ging. Hij wilde vertalen. En daarom drong hij aan bij de profeet. De profeet legde de zaak voor aan de Heer en zij kregen de volgende openbaring. De Heer zei: 'Oliver Cowdery, voorwaar, voorwaar zeg Ik u, zo zeker als de Here leeft, die uw God en uw Verlosser is, zo zeker zult u kennis ontvangen van alle dingen die u in geloof vraagt, met een oprecht hart, in de overtuiging dat u kennis zult ontvangen.' En dan wordt een van de zegeningen die hij kan ontvangen omschreven

als die 'aangaande de graveerselen van oude kronieken, ja, eeuwenoude, die de gedeelten van mijn Schriften bevatten waarover door de manifestatie van mijn Geest gesproken is.'

Nadat Hij het voorgelegde probleem had afgehandeld, openbaarde de Heer een beginsel dat op alle situaties van toepassing is: 'Ja, zie, Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen. Welnu, zie, dit is de geest van openbaring' (LV 8:1-3). (...)

En daarom vroeg hij. En zoals u weet, faalde hij; hij was helemaal niet in staat om te vertalen. (...) De zaak werd weer aan de Heer voorgelegd, want zij wilden dat zijn belofte uitkwam. En ze kregen te horen waarom hij niet in staat was om te vertalen: 'Zie, u hebt het niet begrepen; u hebt verondersteld, dat Ik het u zou geven, terwijl u niet verder dacht dan alleen Mij te vragen' (LV 9:7).

Ogenschoijnlijk waren dat de enige instructies die hij kreeg: in geloof bidden. Maar daarbij hoort de vereiste dat wij ons uiterste best doen om ons doel te bereiken. Wij gebruiken de keuzevrijheid waarmee we begiftigd zijn. Wij gebruiken al onze gaven en talenten om de eventuele gebeurtenis tot stand te brengen. En dan maakt het niet uit of we het Boek van Mormon moeten vertalen, een huwelijkspartner of een carrière

Naarmate we geestelijk volwassener worden, leren we de balans te vinden tussen onze keuzevrijheid gebruiken om te beslissen wat we moeten doen en leiding en inspiratie van de Geest te ontvangen.

moeten uitkiezen, of een van de tienduizenden andere belangrijke dingen in ons leven moeten doen. (...)

‘Waarom vraag je het aan Mij?’

Voorbeeld 2: (...) [De Jaredieten] kwamen bij de zee die ze moesten oversteken, en de Heer zei [tegen de broeder van Jared]: ‘Bouw boten.’ (...)

De boten [zouden] in buitengewoon moeilijke omstandigheden gebruikt worden, waardoor [de broeder van Jared] een probleem had dat aanvankelijk niet relevant was: hij had lucht nodig. En dat was een probleem dat hij zelf niet kon oplossen. Dus nam hij contact op met de Heer, en omdat hij het probleem zelf niet kon oplossen, loste de Heer het voor hem op en zei: ‘Als je het zo doet, heb je lucht.’

Maar toen stelde de broeder van Jared nog een vraag — hij had vertrouwen omdat hij met de Heer sprak, en omdat hij antwoord kreeg: ‘Hoe komen we aan licht in de boten?’

De Heer sprak er even met hem over en zei toen: ‘Wat wilt gij, dat Ik zal doen, opdat gij licht in uw vaartuigen zult hebben?’ (Ether 2:23). Met andere woorden: ‘(...) Ik heb je keuzevrijheid gegeven; je bent met vaardigheden en talenten gezegend. Doe je best en los het probleem zelf op.’

Nou, de broeder van Jared wist wat er van hem verwacht werd. Hij ging naar de berg Shelem en in de kroniek staat: ‘Hij smolt uit een rots zestien kleine stenen, die wit en helder waren, ja, als doorschijnend glas’ (Ether 3:1). (...)

En de Heer deed wat de broeder van Jared Hem vroeg, en toen zag hij de vinger van de Heer; en, omdat hij goed was afgestemd, ontving hij een openbaring die alles te boven

ging wat andere profeten tot die tijd hadden ontvangen. De Heer openbaarde meer aan hem over zijn aard en persoonlijkheid dan ooit tevoren. En dat kwam omdat hij zelf zijn uiterste best had gedaan en met de Heer had overlegd.

Er is een delicaat evenwicht van keuzevrijheid en inspiratie. Er wordt van ons verwacht dat wij zelf ons uiterste best doen en dan om een antwoord van de Heer vragen, een bevestiging dat we de juiste beslissing hebben genomen; en soms krijgen we dan meer waarheid en kennis dan we hadden verwacht.

‘Zij gaan onderling en bij Mij te rade’

Voorbeeld 3: In de geschiedenis van de kerk gebod de Heer de heiligen om zich op een bepaalde plek in Missouri te verzamelen. (...) Let nu op wat er gebeurde. De Heer is aan het woord:

‘En nu, zoals Ik gesproken heb aangaande mijn dienstknecht Edward Partridge, dit land is het land waar hij en degenen die hij als zijn raadgevers aangewezen heeft, zullen wonen; en ook het land waar degene zal wonen die Ik heb aangewezen om mijn voorraadschuur te beheren;

‘Laten zij daarom hun gezin naar dit land brengen [en hier draait het om], zoals zij onderling en met Mij beraadslagen.’ [LV 58:24–25; cursivering toegevoegd]. (...)

U ziet dat zij zich van de Heer in Zion moesten vergaderen. De details, het *hoe* het *wanneer* en de *omstandigheden* moesten worden bepaald door de keuzevrijheid van hen die waren geroepen om zich te vergaderen, en zij moesten met de Heer overleggen. (...)

Nadat de Heer dit tegen de presiderende bisschop van de kerk had gezegd, gaf Hij

het beginsel dat in die situatie, en in alle andere situaties, bepalend is. En dit is een van de prachtige, geopenbaarde waarheden. Hij zei:

‘Want zie, het is niet juist dat Ik in alle dingen gebieden moet; want wie in alle dingen gedwongen wordt, die is een trage en geen verstandige dienstknecht; daarom ontvangt hij geen beloning.

‘Voorwaar zeg Ik: De mensen dienen gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil te doen, en veel gerechtigheid tot stand te brengen’ [LV 58:26–27; cursivering toegevoegd]. (...)

Dit waren de drie voorbeelden; laten we nu tot de geopenbaarde conclusie komen. (...)

(...) Als u de keuzevrijheid leert gebruiken die God u heeft gegeven, en als u uw eigen beslissingen probeert te nemen, goede en juiste beslissingen neemt, en met de Heer overlegt en zijn bevestiging en verzegeling ontvangt, dan hebt u openbaring ontvangen; dan zult u uiteindelijk het eeuwige leven ontvangen en op de laatste dag verheven worden. (...)

Ik bid dat God ons met wijsheid zal zegenen. Ik bid dat God ons de moed en vaardigheid zal schenken om zelfstandig te zijn en onze keuzevrijheid, vaardigheden en talenten te gebruiken. Laten wij nederig en ontvankelijk voor de Geest zijn, zodat wij zijn wil doen, en de bekrachtigende verzegeling, goedkeuring en de geest van openbaring ontvangen. Als we dat doen, zal het resultaat positief zijn: vrede in dit leven, en heerlijkheid, eer en waardigheid in de toekomstige wereld. ■

Spelling, interpunctie en citaten volgens de huidige Schriftvertaling aangepast.

GEHOOR GEVEN AAN **ingevingen**

Alle leden van de kerk hebben het voorrecht om dagelijks inspiratie van de Geest te ontvangen. Door de Geest waardig te zijn en gewillig te zijn om acht te slaan op zijn ingevingen, kunnen we de leiding van onze hemelse Vader ontvangen waar Hij ons mee wil zegenen. Hieronder staan drie voorbeelden van leden die luisterden en gehoor gaven aan de ingevingen van de Geest en daarvoor in overvloedige mate werden gezegend.

Ik moest terugkeren

Ik was ringpriesterschapsleider in Loulé (Portugal). Op een avond bracht ik enkele jongeren naar huis na een ringactiviteit. Het was al laat. Toen ik ze had afgezet en terug naar huis reed, sloeg ik een donker landweggetje in waar maar weinig auto's kwamen. Toen ik over een bruggetje reed, zag ik een flikkerend licht rechtsonder aan de kant van de rivier alsof er een vuur brandde.

Ik dacht dat zelfs als er een vuurtje zou branden, het wel snel gedoofd zou worden door de vochtige avondlucht, dus ging ik weer op het verkeer letten.

Toen ik nog geen paar meter verder had gereden, hoorde ik een stem die zei: 'Stop!' Het verraste me, aangezien ik alleen was, maar toch negeerde ik het en reed verder. Toen hoorde ik een donderstem zeggen: 'Stop en keer om!' Ik draaide om en reed terug. Terwijl ik dat deed, vroeg ik aan hemelse Vader: 'Wat is er, Heer?' Zodra ik de brug bereikt had, stapte ik uit de auto.

Het antwoord van de Heer kwam meteen; ik kon namelijk iemand van onder horen roepen: 'Help ons alstublieft!'

Het was halfdonker, waardoor ik onder me slechts een klein oranje lichtje zag knippen. Onder de brug bevond zich een diep ravijn, en door het vage licht wist ik niet hoe ik hulp moest verlenen. Ik belde snel het nummer voor noodgevallen en in een mum van tijd stond er een reddingsteam klaar om te helpen.

Het lichtje was van een auto met vijf inzittenden die van de weg was gereden. Twee ervan waren al overleden, maar als ik geen gehoor aan de stem van de Heilige Geest had gegeven, was het waarschijnlijk nog erger geweest.

Ik getuig dat de Heer door zijn Geest tot ons spreekt, of dat nu door middel van een zachte stem of een donderstem is. Ik ben dankbaar dat ik die avond had geluisterd. Ik weet dat de Heer leeft, dat Hij van ons houdt

en dat de Heilige Geest met ons communiceert. We moeten alleen maar goed naar zijn stem luisteren. ■

Nestor Querales (Portugal)

Ik besloot te luisteren

Jaren geleden had ik voortdurend het knagende gevoel dat ik een familieboek met recepten van mijn eigen familie moest samenstellen. Ik zette het idee van me af. Ik dacht vaak: 'Ik heb geen tijd om een dom kookboek te maken! Ik heb het al zo druk met zes kinderen! Moeders die zelf brood en koekjes bakken kunnen kookboeken maken. Ik heb daar geen tijd voor!'

Ik voelde me jarenlang onder druk staan tot ik op een dag besloot om het serieus in overweging te nemen. Maar ik vroeg mij af of mijn familieleden eigenlijk wel mee zouden willen werken. Ik was het enige lid van de kerk in de familie, mijn ouders waren overleden, ik had geen broers of zussen en veel familieleden woonden een eind uit de buurt. Ik besliste om echter toch maar aan de ingeving toe te geven.

Ik nam contact op met mijn familieleden, en legde hen uit dat ik een kookboek wilde samenstellen en dat ze recepten mochten sturen. Het daaropvolgende jaar ontving ik allerlei recepten. Sommige familieleden stuurden zelfs familiefoto's en — verhalen. Hierdoor voelde ik me geïnspireerd om de oudste familieleden die nog in leven waren te ondervragen en zo informatie over onze familiegeschiedenis te verzamelen. Die voegde ik bij de inhoud van het boek.

Toen ik het boek samenstelde, besepte ik dat ik veel van de familieleden die de recepten hadden opgestuurd niet eens goed kende. Om die reden besloot ik er ook een stamboom bij te voegen. Ik vroeg iedereen

DE GEEST ZAL U LEIDEN

'Als je erin toestemt, zal de gave van de Heilige Geest je leiden en beschermen, zelfs je gedrag corrigeren. Het is een geestelijke stem die in je hoofd komt als een gedachte, of als een gevoel in je hart. (...) Er wordt niet van je verwacht dat je door het leven gaat zonder vergissingen te begaan, maar je begaat geen grote vergissingen zonder eerst een waarschuwing te krijgen in de vorm van een ingeving van de Heilige Geest. Deze belofte geldt voor alle leden van de kerk.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Raad aan jongeren', *Liahona*, november 2011 pp. 17-18.

om informatie, tekende de stamboom uit en voegde die bij het manuscript.

Toen ik nog één keertje door het boek heen bladerde, kwam ik op de pagina met de stamboom terecht en voelde mij overweldigd door de Geest. De tranen stroomden over mijn wangen toen ik mij er sterk bewust van werd waarom ik dit 'domme' kookboek moest samenstellen. Het had weinig met recepten te maken. Ik had namen en datums van mijn voorouders verzameld. Voor al die mensen kon nu tempelwerk gedaan worden. Daarnaast had ik geweldige verhalen opgetekend voor toekomstige generaties.

Tegenwoordig heb ik regelmatig contact met verschillende neven en nichten en heb een goede relatie met andere familieleden. Als ik naar mijn kookboek kijk, denk ik vaak aan de schrifttekst: 'Welnu, wordt niet moede goed te doen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33). Ik verbaas mij er nog steeds over wanneer ik erbij stilsta en denk aan alle vreugdevolle en geweldige gevolgen van gehoor geven aan de ingeving die ik had om een eenvoudig kookboek samen te stellen. ■

Nancy Williamson Gibbs, Colorado (VS)

Het voelde gewoon goed

De Geest communiceert op verschillende manieren. Ik heb momenten gehad dat ik vrede, troost of helderheid van gedachten ervoer. Het gevoel dat iets waar of juist is maakt vaak de meeste indruk op me. Het gevoel is moeilijk te omschrijven, maar het komt wanneer je gewoon weet dat iets waar is of dat je iets moet doen.

Een van de momenten waarop ik dat gevoel het sterkst kreeg, was toen ik naar een koophuis op zoek was. Ik was alleen en had er enkele jaren over gedacht om een huis te kopen. Ik liet mijn makelaar weten waar ik naar zocht en vond al snel huizen die voldeden aan mijn beschrijving. Ze liet me huizen zien, maar ik wees ze af omdat ik er geen goed gevoel bij had. Ze vroeg mij bij elk huis wat eraan scheelde, zodat ze de huizen die ze mij liet zien beter op mijn behoeften af kon stemmen. Jammer genoeg kon ik niet goed onder woorden brengen wat eraan ontbrak.

Uiteindelijk bekeken we een huis dat er niet zo mooi uitzag als de andere. Het was ook een beetje duurder. Het voldeed aan mijn wensen en mijn beschrijving, maar leek gewoon iets minder perfect dan de andere. Desalniettemin deed ik een bod, nadat ik er met mijn makelaar doorheen had gelopen.

Ze leek een beetje verrast door mijn snelle bod. Aangezien ik steeds zo onwillig was geweest in de maanden ervoor, had ze wel het recht om zich te verbazen. Maar ik kreeg een overweldigend gevoel dat ik hier moest gaan wonen. Ik hoefde er niet lang over na te denken.

De verkopers namen mijn bod aan ondanks het feit dat ze van anderen een hoger bod hadden gekregen. Ik zei tegen mijn familie dat ik in dat huis moest gaan wonen, ook al wist ik niet waarom.

Ik kwam er al snel achter waarom ik daar

moest gaan wonen. Ik kwam na een maand in de jongvolwassenenwijk een vrouw tegen. Ongeveer een jaar later knielden we aan het altaar in de tempel en werden we als man en vrouw aan elkaar verzegeld.

De wegen van de Heer zijn echt ondoorgrondelijk. Ik had geen flauw idee dat Hij me naar een eeuwig huwelijk leidde toen Hij me hielp bij de keuze van een huis. Ik wist alleen dat ik leiding ontving toen ik deze stap nam. En nu zie ik in dat die leiding van de Heilige Geest kwam. ■

Jeffery Stockett, Utah (VS)

ACHT DOELEN VAN OPENBARING

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen onderwees dat de Geest om acht redenen communiceert:

Om te getuigen: de Geest kan getuigen dat Jezus de Christus is en dat het evangelie waar is.

Om te profeteren: iemand kan binnen de grenzen van zijn of haar verantwoordelijkheid geïnspireerd worden om te voorspellen wat er in de toekomst gaat gebeuren. De profeet, patriarchen en zelfs wij kunnen profetische openbaring ontvangen.

Om te troosten: de Geest kan ons troosten zoals Hij dat deed met Joseph Smith in Liberty Jail: 'Vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn' (LV 121:7-8). Troost kan ook komen door middel van priesterschapszegens, visioenen van geliefden die overleden zijn, of door vergeving van zonden.

Om op te bouwen: de Geest kan ons uit een depressie helpen, gevoelens van tekortschieten doen verdwijnen of ervoor zorgen dat wij een fase van matige geestelijkheid doorbreken.

Om te informeren: bij bepaalde aangelegenheden kunnen u de juiste woorden ingegeven worden. De Heer zei tegen

Joseph Smith en Sidney Rigdon: 'Want het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf, worden ingegeven wat gij zult zeggen' (LV 100:6). Op sommige heilige momenten is informatie persoonlijk door hemelse personen overgeleverd. Andere keren wordt de benodigde informatie gecommuniceerd door de influisteringen van de Geest.

Om tegen te houden: deze vorm van openbaring schrikt ons af van hetgeen we niet moeten doen. Vaak verrast het ons, als we niet om leiding hebben gevraagd bij bepaalde beslissingen.

Om te bevestigen: u kunt een bevestiging van de Geest ontvangen als u hebt voorgesteld om een bepaalde weg in te slaan of handeling te verrichten en bidt om te weten of het de goede keuze is.

Om aan te sporen: dit soort openbaring zet iemand ergens toe aan wat hij of zij zelf niet voorstelde. Dergelijke communicatie door de Geest komt zelden voor, maar is daarom ook veelbetekenend.

Uit 'Openbaring' in *Brigham Young University 1981-82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), pp. 20-26.

OVERLEG IN HET huwelijk

Randy Keyes

Als huwelijkstherapeut en gezinsconsulent in Victoria (Canada) ging ik in gesprek met een echtpaar Bob en Mary (namen veranderd), die het vaak niet met elkaar eens waren wanneer ze een

beslissing moesten nemen. Tijdens een van die gesprekken zei Bob tegen me: 'Ik probeer te presideren en dingen gedaan te krijgen, maar als ik aan kom zetten met ideeën over hoe het moet, *steunt ze mij niet in mijn priesterschap!*'

Ik kon daaruit opmaken dat hij niet volledig begreep wat het betekent om te presideren. Als twee mensen trouwen, vormen ze een gelijkwaardige partnerschap waarin ze beiden in een geest van eenheid beslissingen proberen te nemen.

Ik legde dat echtpaar enkele beginselen uit over samen in overleg gaan die ik door het patroon van priesterschapsraden had geleerd. Hoewel een gezinsraad iets anders te werk gaat dan raden in de kerk, blijven veel beginselen hetzelfde. Als we deze beginselen thuis proberen toe te passen, kan ons huwelijk erdoor versterkt worden op een manier die de Heer behaagt.

BEGINSEL 1: EENSGEZIND BESLUITEN NEMEN

In priesterschapsraden

Presidiums, raden, bisschappen werken allemaal op basis van eensgezinde, harmonieuze overeenstemming. Ouderling M. Russell Ballard legde uit dat de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen tot een eendrachtig besluit komen voordat ze tot actie overgaan: 'We bespreken eerlijk en openhartig heel wat onderwerpen, van kerkbestuur tot wat er allemaal in de wereld gebeurt. Soms komen onderwerpen wekenlang, maandenlang of zelfs jarenlang aan de orde voordat er een besluit wordt genomen.'¹ Eensgezindheid is zo belangrijk dat ze geen beslissing nemen totdat iedereen ermee instemt.

De Heer onderwees hetzelfde beginsel van eensgezindheid in de raad aan Joseph Smith: 'En ieder besluit dat door één van deze quorums wordt genomen, moet door de eenparige stemming daarvan tot stand komen; dat wil zeggen: elk lid van ieder quorum moet met de genomen besluiten instemmen, om hun besluiten onderling van gelijke kracht of geldigheid te laten zijn' (LV 107:27).

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen benadrukte het belang van dit beginsel: 'We kunnen geen inspiratie ontvangen als we niet verenigd zijn.'² Als we één zijn in doel en gebed, staan we open voor de leiding en inspiratie van de Heilige Geest.

Thuis

Het beginsel eenheid geldt voor priesterschapsraden, maar ook voor het huwelijk. Kerkleiders hebben onderwezen dat de gezinsraad de basis van de kerk vormt.³ Let erop dat ze niet hebben onderwezen dat de man of de vrouw de basis van de kerk vormt, maar dat de gezinsraad uit hen beiden bestaat.

Het komt dikwijls voor dat echtparen moeite hebben om tot een eenparig besluit te komen, vooral als het om iets belangrijks

gaat. Daarnaast komt het voor dat een partner het belangrijker vindt om zijn gelijk te halen dan om tot overeenstemming te komen, zodat de 'communicatie met onze hemelse Vader ophoudt, [en dan] houdt ook de communicatie tussen echtgenoten op. En onze hemelse Vader zal niet tussenbeide komen. Meestal bemoeit Hij Zich er niet mee als Hem dat niet gevraagd wordt.'⁴ De sleutel is om onze hemelse Vader bij onze gesprekken te betrekken — in plaats van Hem buiten te sluiten. Als we nederig samenwerken en naar elkaar luisteren, worden we gezegend met de leiding van de Heer, wat van essentieel belang is.

Het is van belang om eenparig besluiten te nemen onder leiding van de Geest — vooral als het misschien niet de meest logische keuze is. President George Q. Cannon (1827–1901), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft uitgelegd dat de Heer de raad van eengezinde leiders ondersteunt en dat Hij hun onvolmaakte plan beter zal maken en 'het zal aanvullen met zijn wijsheid en macht zodat het effectief wordt.'⁵ Deze belofte geldt voor alle raden, ook echtparen.

Toch hoeft een besluit niet altijd na een officiële beraadslaging genomen te worden. Ouderling Ballard onderwees dat 'Als er twee of meer gezinsleden bij elkaar zijn en er een discussie ontstaat, is dat een gezinsraad!'⁶

Daarnaast is het ook nog zo dat echtparen niet voor elk besluit hoeven te overleggen, net als de Heer ons niet in alle dingen gebiedt. Echtelieden behoren elkaar het nemen van

Net zoals het belangrijk is dat men in priesterschapsraden naar eensgezindheid bij besluiten streeft, is die eenheid in het huwelijk ook belangrijk.

kleine dagelijkse beslissingen die geen eeuwige gevolgen hebben toe te vertrouwen. Onder leiding van de Heer, en naar aanleiding van de Schriften en de woorden van de profeet, bepalen ze voor welke beslissingen ze een gezamenlijk gesprek nodig hebben.

BEGINSEL 2: VOLLEDIGE DEELNAME

In priesterschapsraden

In de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden in november 2010 deelde Julie B. Beck, algemeen president van de ZHV, de volgende schrifttekst: 'Wijst onder u een leraar aan, en laten niet allen tegelijkertijd spreken; maar laat één tegelijk spreken en laten allen luisteren naar wat hij zegt, opdat wanneer allen gesproken hebben, allen door allen opgebouwd zullen zijn, en opdat eenieder een gelijke gelegenheid zal hebben' (LV 88:122). Ouderling Walter F. González van het Presidium der Zeventig zei daarop dat men inspiratie verkrijgt door observatie en deelname.⁷ Als iedereen een gelijke kans krijgt om bij te dragen, worden de gecombineerde afzonderlijke ideeën van ieder samen sterker.

Thuis

Door het beginsel van deelname leren we dat beide echtgenoten hun bijdrage aan het beslissingsproces behoren te leveren. Het is niet goed als eentje alle beslissingen neemt en de ander het er alleen maar mee eens is. Echtparen bereiken meer succes als ze beiden open staan voor inspiratie en dan naar elkaars gedachten en gevoelens luisteren.

President Howard W. Hunter (1907– heeft gezegd: 'Een man die het priesterschap draagt aanvaardt zijn vrouw als een leiderschapspartner van hun gezin. Zij behoort volledige kennis en zeggenschap met betrekking tot alle beslissingen te hebben. (...) De Heer wil dat de vrouw een hulpe is voor de man (*hulpe* betekent hier een gelijkwaardige steun) —en dus is ze een gelijkwaardige partner die nodig is voor volledige samenwerking.'⁸ We zijn gemaakt om elkaar bij te staan. Als we onze partner vragen om zijn of haar deelname en die

aanvaarden, kunnen we de geweldige zegeningen van het huwelijk genieten.

BEGINSEL 3: RECHTVAARDIG PRESIDEREN

In priesterschapsraden

De juiste betekenis van het woord *presideren* begrijpen, is van essentieel belang wanneer men de leiding heeft over een effectieve priesterschapsraad. Zij die presideren, 'waken' over de kerk (Alma 6:1) en zijn er verantwoordelijk voor dat er eenheid heerst, gelijke deelname is en dat andere raadsbeginselen worden uitgevoerd. Ouderling Ballard herinnert ons eraan dat 'zij die het priesterschap dragen nooit moeten vergeten dat ze niet het recht hebben om hun priesterschapsgezag te gebruiken om de baas te spelen over anderen. (...) Priesterschap betekent dienen, niet gediend worden, mededogen, niet dwang, zorg dra-

gen, niet controle uitoefenen. Als iemand daar anders over denkt, werkt hij buiten de grenzen van priesterschapsgezag.'⁹

Thuis

De rol van de man als presiderend patriarch in huis betekent niet dat hij over anderen moet heersen, maar dat hij ervoor moet zorgen dat zijn huwelijk en gezin goed gaat. President David O. McKay (1873–1970) legde uit dat elke man op zekere dag een persoonlijk priesterschapsgesprek met de Heiland zal hebben: 'Eerst zal Hij om een aansprakelijkheidsverslag vragen met betrekking tot uw relatie met uw vrouw. Bent u actief bezig geweest om haar gelukkig te maken en ervoor te zorgen dat er in haar persoonlijke behoeften wordt voorzien?'¹⁰

De man zal aansprakelijk worden gehouden voor de groei en het geluk in zijn huwelijk, maar dat geeft hem geen gezag over zijn vrouw. Beiden bepalen evenveel in het huwelijk. In een rechtschapen huwelijksgesprek hebben beide huwelijkspartners enkele deugden waarmee ze zich op hun partner kunnen richten.

Sommige van die deugden vinden we in Leer en Verbonden 121:41: 'Geen macht of invloed kan of dient

Ouderling Ballard herinnert ons eraan dat 'zij die het priesterschap dragen nooit moeten vergeten dat ze niet het recht hebben om hun priesterschapsgezag te gebruiken om de baas te spelen over anderen.'

krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde.’

We mogen het priesterschap niet gebruiken om macht en invloed uit te oefenen. We mogen dus niet onrechtvaardige middelen gebruiken om ons dominant te gedragen in ons huwelijk. Ware macht komt alleen als we samenwerken in rechtschapenheid en daardoor in aanmerking komen voor de zegeningen van de Heer.

BOUWEN AAN EEN EEUWIG HUWELIJK

Echtparen die worstelen met controleproblemen of meningsverschillen over tijd, geld, kinderen, schoonfamilie of iets anders zouden er goed aan doen om opnieuw de fundamentele beginselen te evalueren waarvan ze besloten hadden om die in hun huwelijk na te leven. Kunnen ze hun huwelijk beter maken door een patroon te volgen waarin ze vol ongeveinsde liefde met elkaar in overleg gaan?

Door de beginselen van eenheid, deelname en presideren in rechtvaardigheid kunnen we

met onze partner tot overeenstemming komen, waardoor we de Geest in ons leven uitnodigen. Als we deugden zoals liefde en vriendelijkheid toepassen, zullen er minder hevige ruzies voorkomen, en zullen beide partners meer voldoening in hun huwelijk vinden en aan een relatie bouwen die de rest van de eeuwigheid voort kan duren. ■

NOTEN

1. M. Russell Ballard, *Together in the Church and in the Family* (1997), pp. 18–19.
2. David A. Bednar in ‘Forumgesprek’ 2010 Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006) p. 211.
4. M. Russell Ballard, ‘De gezinsraad: een gesprek met ouderling en zuster Ballard’, *Liahona*, juni 2003, p. 17.
5. *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, sel. Jerreld L. Newquist (1957), 163. L. Newquist (1957), p. 163.
6. M. Russell Ballard, ‘De gezinsraad’, *Liahona*, juni 2003, p. 14.
7. Zie ‘Forumgesprek’ 2010 Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden.
8. Howard W. Hunter, ‘Being a Righteous Husband and Father’, *Ensign*, november 1994, pp. 50–51.
9. M. Russell Ballard ‘Strength in Counsel’, *Ensign*, november 1993, p. 78.
10. David O. McKay, geciteerd door Robert D. Hales, ‘Understandings of the Heart’ (Brigham Young University devotional address, 15 maart, 1988, p. 8), speeches.byu.edu.

In een rechtschapen huwelijksoverleg proberen beide partners — door respect, vriendelijkheid en volledige deelname — aan een relatie te bouwen en eenheid te scheppen.

DE EER EN ORDE VAN HET priesterschap

President Boyd K. Packer

President van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Het gezag en de macht van het priesterschap vormen het fundament van alles wat we in de kerk doen’, zei president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen.¹ In de meer dan veertig jaar dat hij lid van de Twaalf is geweest, is president Packer verder op die stelling ingegaan door uitgebreid te spreken over het priesterschap,— het belang, het juiste gebruik en de sleutels ervan. In het volgende gedeelte staan fragmenten en hoogtepunten van de betekenisvolle dingen die hij over het priesterschap heeft gezegd, waaronder zijn getuigenis als apostel van de Heer Jezus Christus.

De sleutels van het priesterschap

In 1976 werd er in Kopenhagen een gebiedsconferentie gehouden. Na de laatste bijeenkomst wilde president Spencer W. Kimball [1895–1985] een bezoek brengen aan de Vor Frue-kerk, waarin zich de beelden van *Christus* en de twaalf apostelen bevinden. (...)

‘Voorin de kerk, achter het altaar, staat het bekende *Christus*-beeld met zijn armen enigszins naar voren gespreid. In de handen staan de littekens van de nagels, de wond in zijn zij is duidelijk zichtbaar. Aan elke kant staan de beelden van de apostelen, Petrus rechts vooraan en de andere apostelen in volgorde.

‘Het grootste deel van de groep stond achterin de kerk bij de beheerder. Ik stond voorin bij president Kimball, met ouderling Rex D. Pinegar en Johan Helge Benthin, president

van de ring Kopenhagen, voor het marmeren beeld van Petrus.

‘Petrus houdt een bos sleutels in zijn hand. President Kimball wees op die sleutels en legde uit waar zij voor staan. Ik zal nooit vergeten dat hij toen president Benthin aankeek, zijn vinger naar hem ophief en met een kracht die ik niet van hem gewend was, tegen hem zei: “Ik wil dat u iedereen in Denemarken vertelt dat ik de sleutels draag! Wij hebben de *echte* sleutels en we gebruiken ze elke dag.”

‘Die uitspraak zal ik nooit vergeten, dat getuigenis van de profeet. Er ging grote geestelijke kracht van uit, die ook fysiek te voelen was.

‘We liepen terug naar de overigen in de groep achterin de kerk. Wijzend op de beelden zei president Kimball tegen de vriendelijke beheerder: “Dat zijn de dode apostelen.”

Het priesterschap heeft niet de kracht die het zou moeten hebben en niet zal hebben totdat de macht van het priesterschap naar behoren stevig in de gezinnen is verankerd.

Hij wees op mij en zei: “Hier hebben we de *levende* apostelen. Ouderling Packer is apostel. Ouderling Thomas S. Monson en ouderling L. Tom Perry zijn apostel, en ik ben apostel. Wij zijn de levende apostelen.

“U leest in het Nieuwe Testament over de zeventigers. Hier zijn twee van de levende zeventigers, ouderling Rex D. Pinegar en ouderling Robert D. Hales.”

‘De beheerder, die tot dan toe geen emoties had getoond, was plotseling in tranen.

‘Ik had het gevoel dat dit de ervaring van mijn leven was.’²

Je kunt het priesterschap niet opdelen

‘Het priesterschap zelf is belangrijker dan de ambten ervan. Als iemand voor het eerst het Aäronisch of Melchizedeks priesterschap ontvangt, krijgt hij dat door handoplegging. Nadat hem het priesterschap is verleend, wordt hij tot een priesterschapsambt geordend. Alle ambten ontleen hun gezag aan het priesterschap.

‘Je kunt het priesterschap niet opdelen. Een ouderling draagt hetzelfde priesterschap als een apostel (zie LV 20:38). Als een man het

priesterschap ontvangt, ontvangt hij het volledig. Er zijn echter ambten in het priesterschap — categorieën van gezag en verantwoordelijkheid. Iemand mag het priesterschap gebruiken volgens de rechten van het ambt waartoe hij geordend of aangesteld is. (...)’

‘Wie het Melchizedeks of hogere priesterschap draagt, draagt ook al het gezag van het Aäronisch priesterschap.’³

Het voorbereidende priesterschap

‘Het feit dat het lagere priesterschap wordt genoemd, doet het belang van het Aäronisch priesterschap niet teniet. De Heer heeft gezegd dat het voor het Melchizedeks priesterschap nodig is. (Zie LV 84:29.) Iemand die het hogere priesterschap draagt, zou zich vereerd moeten voelen om de verordeningen van het Aäronisch priesterschap te verrichten, want ze zijn van groot geestelijk belang.

‘Ik heb als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen het avondmaal bediend. Ik verzeker u dat ik mij meer vereerd en nederig voelde dan ik in woorden kan uiten, terwijl sommigen dat als een routineklusje beschouwen. (...)’

‘Men keek vanouds vooruit naar de verzoening van Christus door de offerceremonie. Wij kijken terug op diezelfde gebeurtenis door de avondmaalsverordening.

‘Zowel het offer ervoor als het avondmaal erna draaien om Christus, zijn vergoten bloed en de verzoening die Hij voor onze zonden wrochtte. Zowel toen als nu behoort het gezag om die verordeningen te verrichten de Aäronische priesterschap toe.

‘Dat is inderdaad een heilige verantwoordelijkheid, waarmee je hoort tot de broederschap van dienaren van de Heer vanouds. Geen wonder dat we ons zo nederig voelen wanneer we deelnemen aan de verordeningen die de Aäronische priesterschap zijn toegewezen (...)’

‘Sommigen van jullie die nu diaken, leraar

of priester zijn, zullen eens als apostelen en profeten over de kerk presideren. *Jullie moeten je voorbereiden.*

‘Het is inderdaad op zijn plaats om het Aäronisch priesterschap het voorbereidende priesterschap te noemen.⁴

Uitnodiging aan toekomstige ouderlingen

‘Het ambt van ouderling is een eerbare en plechtige roeping, en bevat gezag en macht op geestelijk niveau. De aanduiding “toekomstige” suggereert hoop, optimisme en mogelijkheden. Ik spreek vandaag tot hen, ook al weet ik dat veel anderen er misschien ook iets aan hebben. (...)

‘Als u terugkeert naar een omgeving waar geestelijke waarheid tot u werd gesproken, zal hetgeen waarvan u dacht dat u het vergeten was weer in u opkomen. Dingen die verstikt zijn door vele jaren van onbruik en inactiviteit zullen weer aan de oppervlakte verschijnen. (...)

‘Als u de tocht terug naar de kerkleden onderneemt, begrijpt u de taal van inspiratie alweer spoedig. En na een tijdje zal het lijken alsof u nooit weg bent geweest. Het is zo belangrijk dat u beseft dat als u terugkeert, alles zal goed komen, alsof u nooit ben afgedwaald. (...)

‘Binnenkort voelt u zich volledig en adequaat in zijn kerk en koninkrijk. Dan zult u weten hoe hard we u hier nodig hebben en wat voor krachtige bijdrage u levert, door uw ervaringen te delen, aan het redden van anderen.’⁵

Priesterschapsroepingen

‘Een roeping is meer dan een verzoek of uitnodiging. Het is een oproep van de Heer door zijn uitgekozen dienstknecht. Jaren geleden had president Spencer W. Kimball, toen president van een ring in Arizona (VS), een ervaring met het verstrekken van een roeping

aan iemand. Ze hadden iemand nodig als jongemannenpresident van de ring. President Kimball stond op van zijn bureau in de bank en liep de deur uit naar een bedrijf dat iets verderop gelegen was. Toen hij daar binnenkwam, zei hij: “Jack, hoe zou je het vinden om jongemannenpresident van de ring te worden?”

‘Jack vroeg: “Oh Spencer, je bedoelt mij toch zeker niet?”

“Natuurlijk wel,” zei hij. “Je bent een jonge man en je gaat goed met jongeren om. Je bent geschikt voor de opdracht.”

‘Het gesprek dat daarop volgde, vond president Kimball erg onaangenaam, want Jack wees de roeping af. Hij ging terug naar de bank en zat erg over zijn falen in. Toen wist hij het. Hij stond weer op en liep terug — naar hetzelfde gebouw en dezelfde man — en noemde hem bij zijn volledige naam, waarna hij zei: “Afgelopen zondag is het ringpresidium bijeengekomen om de roeping van een jongemannenpresident voor de ring te bespreken. We hebben erover gepraat en gebeden. Uiteindelijk kregen we als antwoord op ons gebed de openbaring van de Heer dat we jou moesten roepen. Als dienstknecht van de Heer roep ik je voor die functie.”

“Nou, Spencer, als je het zo brengt, verandert dat de zaak”, zei Jack.

“Dat is hoe het ik het breng”, zei hij.⁶

‘Iedere ouderling behoort te weten dat een roeping meer dan slechts een verzoek of uitnodiging is, zelfs meer dan een opdracht. Het komt te vaak voor dat iemand zegt: “Ik ben als raadgever in het ouderlingenquorumpresidium gevraagd.” Het is gepaster om te zeggen: “Ik ben als raadgever geroepen.”

‘We geven onszelf geen kerkroeping, maar we geven gehoor aan de roeping via de kerkleiders die ons presideren. Zij hebben de verantwoordelijkheid om in gebed te gaan en de Heer om zijn wil aangaande de functie in de kerk te vragen. Dan wordt het beginsel van openbaring in werking gesteld.

Je kunt het priesterschap niet opdelen. Een ouderling draagt hetzelfde priesterschap als een apostel. Als een man het priesterschap ontvangt, ontvangt hij het volledig. Er zijn echter ambten in het priesterschap — categorieën van gezag en verantwoordelijkheid.

Macht in het priesterschap komt door getrouw en gehoorzaam te leven en verbonden in ere te houden. Het wordt vermeerderd door het priesterschap in rechtschapenheid te gebruiken.

De desbetreffende persoon wordt dan door de leidinggevende geroepen, die de Heer vertegenwoordigt.⁷

Het belang van ordening

‘Het priesterschap wordt bevestigd door ordening, niet gewoon door een verbond te sluiten of een zegen te ontvangen. Zo is het altijd al geweest. Wat anderen ook mogen aannemen, impliceren of concluderen uit iets dat nu of in het verleden gezegd of geschreven is, ordening tot een specifiek ambt in het priesterschap is de enige weg. Het is altijd door middel van ordening geweest, en dat is nu nog steeds zo.

‘Er staat duidelijk in de Schriften aangegeven dat de enige geldige manier van priesterschapsordening komt door “iemand die het gezag daartoe bezit, en het de kerk bekend is dat hij bevoegd is en door de hoofden van de kerk op de juiste wijze geordend is” [LV 42:11]. (...)

‘Ga niet voorbij aan dat eenvoudige, overduidelijke gegeven: het priesterschap wordt altijd verleend door ordening door iemand die het gezag daartoe bezit, en het is de kerk bekend dat hij bevoegd is. En zelfs als het priesterschap aan iemand verleend is, heeft hij niet meer macht dan wat hem toebehoort door het ambt waartoe hij geordend is. Die beperking geldt ook voor de roeping die hij krijgt. Door ongeoorloofde ordening of aanstelling wordt geen priesterschapsmacht of –gezag overgedragen.’⁸

De macht van het priesterschap

‘We hebben het goed gedaan wat de verspreiding van het gezag van het priesterschap betreft. Wij hebben het priesterschapsgezag bijna overal gevestigd. We hebben wereldwijd quorums met ouderlingen en hogepriesters. Maar de verspreiding van het gezag van het priesterschap ligt, denk ik, ver voor op de verspreiding van de *macht* van het priesterschap.

Het priesterschap heeft niet de kracht die het zou moeten hebben en niet zal hebben totdat de *macht* van het priesterschap naar behoren stevig in de gezinnen is verankerd. (...)

Het gezag van het priesterschap is in ons bezit. Na alles wat we hebben gecoördineerd en georganiseerd, is het nu onze plicht om de *macht* van het priesterschap in de kerk in werking te stellen. *Gezag* in het priesterschap krijgt men door ordening; *macht* in het priesterschap krijgt men door getrouw en gehoorzaam de verbonden na te komen. Die macht neemt toe door het priesterschap in gerechtigheid uit te oefenen en te gebruiken.

‘Vaders, ik wil u herinneren aan het heilige karakter van uw roeping. U hebt de macht van het priesterschap rechtstreeks van de Heer om uw gezin te beschermen. Er zullen tijden zijn dat die macht het enige is wat als een schild tussen uw gezin en het kwaad van de boze staat. U zult leiding van de Heer krijgen door middel van de gave van de Heilige Geest.’⁹

‘U ontvangt de *macht* als u goed met deze onzichtbare, heilige gave omgaat.

‘U krijgt gezag als u geordend wordt; maar u krijgt macht als u gehoorzaam en waardig bent. (...)

‘U krijgt priesterschapsmacht door dagelijks uw plicht te vervullen: naar de avondmaalsdienst gaan, taken aanvaarden, in de Schriften lezen en het woord van wijsheid naleven.’¹⁰

Ware dienstknechten van de Heer

‘Geen van de andere christelijke kerken zegt de priesterschapsleutels te gebruiken. Het is wel vreemd dat we soms een niet-christelijke kerk worden genoemd, hoewel we de enige kerk zijn met het gezag en de organisatie die Hij heeft gesticht.

‘De huidige Twaalf zijn doodgewone mensen. Net zomin als de oorspronkelijke Twaalf, zijn zij individueel opzienbarend, maar samen zijn de Twaalf sterk.

'We hebben een verschillend beroepsverleden. Wij zijn wetenschappers, juristen, docenten.

'Ouderling Nelson was een vooruitstrevend hartchirurg. (...)

'Anderen in dit Quorum dienden in de krijgsmacht — als matroos, marinier of piloot.

'Zij hebben verschillende taken in de kerk vervuld: huisonderwijzer, leerkracht, zending, quorumpresident, bisschop, ringpresident, zendingspresident, en de belangrijkste: echtgenoot en vader.

'Zij leren en verkondigen allen het evangelie van Jezus Christus van Jezus Christus. Wat ons verenigt, is onze liefde voor de Heiland en zijn Vaders kinderen, en ons zekere getuigenis dat Hij het hoofd van de kerk is.

'Bijna alle Twaalf zijn van eenvoudige komaf, zoals het was toen Hij op aarde was. De levende Twaalf worden aaneengesmeed in de bediening van het evangelie van Jezus Christus. Toen de roeping werd gegeven heeft ieder van hen, zogezegd, zijn netten achtergelaten en is de Heer gevolgd.'¹¹

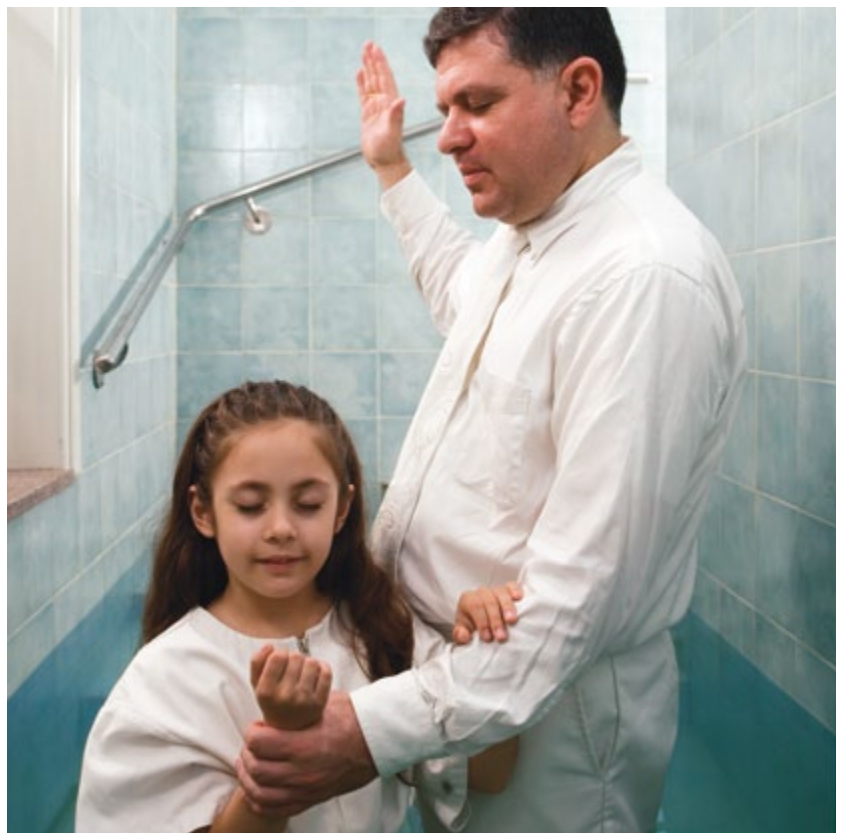
'Ik verklaar u dat de veertien mannen die geordend zijn, net als ik, ware apostelen zijn. Daarmee zeg ik slechts wat de Heer onderwezen heeft. Daar kan eenieder die met een oprecht hart en een eerlijke bedoeling naar een persoonlijk getuigenis van de Geest zoekt, openbaring over ontvangen.

'Deze mannen zijn ware dienstknechten van de Heer; geef gehoor aan hun raad.'¹²

Het getuigenis van een apostel

Er ontbreekt veel aan mij. Er is zoveel in mijn bediening waarin ik tekortschiet. Er is maar één enkel ding, één kwalificatie, die dat verklaart. Evenals Petrus en alle anderen die sindsdien zijn geordend, heb ik *dat* zekere getuigenis.

'Ik weet dat God onze Vader is. Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith voorgesteld. Ik getuig tot u dat ik weet dat

Jezus de Christus is. Ik weet dat Hij leeft. Hij is in het midden des tijds geboren. Hij heeft zijn evangelie gepredikt en is terechtgesteld. Hij heeft geleden, is gekruisigd en is op de derde dag herrezen uit de dood. Hij heeft, evenals zijn Vader, een lichaam van vlees en beenderen. Hij heeft zijn verzoening gewrocht. Van Hem getuig ik. Ik ben een getuige van Hem.'¹³ ■

NOTEN

1. 'Hoe het priesterschap te verlenen: de leer, het beginsel en de praktijk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend*, 21 juni 2003, p. 1.
2. 'De Twaalf', *Liahona*, mei 2008, p. 85.
3. 'Wat elke ouderling zou moeten weten — en iedere zuster ook: een eerste laag beginselen van priesterschapsbetuur', *Tambuli*, november 1994, p. 17; zie ook *Ensign*, februari 1993, p. 8.
4. 'Het Aäronische priesterschap', *Ensign*, november 1981, pp. 30–31.
5. 'An Appeal to Prospective Elders', *Ensign*, mei 1975, pp. 104–106.
6. 'Hoe het priesterschap te verlenen', *instructiebijeenkomst voor leidinggevend*, 21 juni 2003, pp. 1–2.
7. 'What Every Elder Should Know', *Tambuli*, november 1994, pp. 21–22.
8. 'The Temple, the Priesthood', *Ensign*, mei 1993, p. 20.
9. 'De macht van het priesterschap', *Liahona*, mei 2010, pp. 7, 9.
10. 'The Aaronic Priesthood', *Ensign*, november 1981, pp. 32–33.
11. 'De Twaalf', *Liahona*, mei 2008, pp. 85–86.
12. 'The Twelve Apostles', *Ensign*, november 1996, p. 8.
13. 'De Twaalf', *Liahona*, mei 2008, p. 87.

Vaders, ik wil u herinneren aan het heilige karakter van uw roeping. U hebt de macht van het priesterschap rechtstreeks van de Heer om uw gezin te beschermen.

JE AÄRONISCHE PRIESTERSCHAPSTAKEN

Jullie zijn tot het Aäronisch priesterschap geordend.

Wat moeten jullie nu doen?

Paul VanDenBerghe

Kerkelijke tijdschriften

Misschien ben je nog maar net diaken, afgelopen zondag geordend, of een leraar die elke week meehelpt bij het klaarzetten van het avondmaal. Of misschien ben je al een ervaren priester, die verstand heeft van dienstbetoonprojecten en leidinggeven aan de jongere leraars en diakenen om hen bij te staan in hun verantwoordelijkheid. Maar al die priesterschapsdragers worden op dezelfde manier door de Heer geroepen: 'Laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver (...) uitoefenen' (LV 107:99).

Maar hoe kun je je plicht leren kennen? In de eerste plaats hoor je in de Schriften te kijken. Specifieker kun je de afdelingen in de Leer en Verbonden waar de plichten van het Aäronisch priesterschap worden weergegeven bestuderen: afdeling 20:46–60, 72–79; en afdeling 84:111.

Een ander handig hulpmiddel is het boekje *Onze plicht jegens God vervullen: voor Aäronische priesterschapsdragers*. Het boekje is ingedeeld in drie verschillende afdelingen die betrekking hebben op je priesterschapstaken:

(1) 'Priesterschapsverordeningen verrichten', (2) 'Anderen dienen', en (3) 'Allen uitnodigen om tot Christus te komen'. In het gedeelte 'Priesterschapsplichten' vind je voor elk ambt — diaken, leraar en priester — extra schriftteksten om te bestuderen en suggesties voor het maken van een plan om je priesterschapsplicht beter te begrijpen.

Laten we eens gaan kijken naar enkele van de belangrijkste plichten van de Aäronisch-priesterschapsdragers.

Diakenen

Een diaken is een goed voorbeeld voor de andere quorum- en kerkleden. Hij leidt een rechtschapen leven en blijft het gebruik van zijn priesterschap waardig.

Hij dient het avondmaal rond. Dat is een van de heiligste plichten van een diaken. Als een diaken die taak uitvoert, vertegenwoordigt hij de Heer. Hij behoort het waardig te zijn om de zinnebeelden van het avondmaal aan de kerkleden uit te delen. Zijn kleding en gedrag moeten overeenkomen met de heiligheid van het avondmaal. Indien mogelijk

Door je ordening tot het Aäronische priesterschap heb je bepaalde rechten, taken en plichten. Lees de Schriften om te leren welke dat zijn. Een ander handig hulpmiddel is het boekje *Onze plicht jegens God vervullen: voor Aäronische priesterschapsdragers*.

FOTO-ILLUSTRATIES CODY BELL

is het goed om een wit overhemd te dragen.

Een diaken is aangesteld om 'over de kerk te waken' (LV 84:111). Hij moet ook 'waarschuwen, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen' (LV 20:59). Bij deze taak hoort ook vriendschap sluiten met quorumleden en andere jongemannen, leden op de hoogte stellen van kerkdiensten, toespraken houden, het evangelie uitdragen en getuigenis geven.

Hij staat de bisschop bij in het 'besturen van (...) stoffelijke zaken' (LV 107:68). Bij deze taak hoort misschien ook vastengaven in ontvangst nemen, voor de armen en behoeftigen zorgen, zorg dragen voor het kerkgebouw en fungeren als boodschapper voor de bisschop tijdens de diensten.

Hij doet actief mee aan de quorumlessen. Andere taken die daarbij horen, zijn: hulp bieden bij het voorzien in de stoffelijke behoeften van leden, voorbereidingen treffen op een zending en zendingswerk doen, de quorumpresident ondersteunen, leeftijdsgenoten heractiveren en het evangelie leren.

BEREIK JE EDELE POTENTIEEL

'Wij roepen jullie, fijne jonge broeders, op om er ijverig naar te streven te worden "wedergeboren". Bid om deze grote verandering in je leven. Bestudeer de Schriften. Verlang er boven alles naar om God te leren kennen en te worden zoals zijn heilige Zoon. Geniet van je jeugd, maar leg af "wat kinderlijk" is:

'Vermijd vloeken en dwaze taal.

'Ga alle kwaad uit de weg.

'Vermijd ruzie.

'Bekeer je indien nodig.

'Dan kun je stijgen tot het edele niveau van je manzijn. Dan krijg je eigenschappen zoals moed, betrouwbaarheid, ootmoed, geloof en goedheid. Vrienden zullen je bewonderen, ouders zullen je prijzen, broeders in de priesterschap zullen op je vertrouwen, en de jongevrouwen zullen gek op je zijn en zullen zelf beter worden dankzij jou. God zal je eren en je dienstbaarheid in de priesterschap begiftigen met *macht van omhoog*.'

Bisschop Keith B. McMullin, tweede raadgever in de Presiderende Bisschop, 'De macht van de Aäronische priesterschap', Liahona, november 2011, p. 49.

Leraars

Een leraar draagt alle verantwoordelijkheid van een diaken en heeft daarnaast ook de volgende taken:

Hij zet het avondmaal klaar. Het is altijd de taak van een leraar om het avondmaal klaar te zetten voor de dienst. Dat is een goed voorbeeld van dienen zonder daarvoor geprezen te worden. De leden zijn zich vaak niet bewust dat de leraars het avondmaal hebben klaargezet, maar toch zorgt dat ervoor dat de dienst goed draait en behaagt het de Heer omdat het werkelijk dienen is.

'De plicht van de leraar is om altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken' (LV 20:53). Hij kan dat ook doen door op huis-onderwijs te gaan.

Hij hoort 'erop toe te zien dat er geen ongerechtigheid in de kerk is, noch hardheid onder elkaar, noch liegen, laster of kwaadsprekerij' (LV 20:54). Onder die taak valt vrede stichten onder de leden, zodat ze goed met elkaar kunnen opschieten.

Hij hoort 'erop toe te zien dat de kerk dikwijls tezamen komt, en er ook op toe te zien dat alle leden hun plicht nakomen' (LV 20:55). Daarbij hoort ook anderen uitnodigen naar de kerk.

Priesters

Een priester draagt alle verantwoordelijkheid van een diaken en een leraar, en heeft daarnaast ook de volgende taken:

Hij bedient het avondmaal. De eer van het avondmaal bedienen wordt aan de priesters gegeven, die het

avondmaalsgebed uitspreken. Een priester dient bekend te zijn met het avondmaalsgebed, zich netjes te kleden en zijn handen te wassen voordat hij die verordening verricht. Boven alles moeten priesters waardig zijn om die heilige verordening als vertegenwoordigers van de Heiland te verrichten.

Dopen is nog een taak van de priesters, wanneer zij daar toestemming voor krijgen van de bisschop of gemeentepresident (zie LV 20:46). De doop door het juiste gezag is een van de belangrijkste en heiligste verordeningen in de kerk, want daardoor worden we leden van de kerk, krijgen we vergeving voor onze zonden en begaan we het pad naar het celestiale koninkrijk.

‘De plicht van de priester is om te prediken, te onderwijzen, uit te leggen [en] aan te sporen (LV 20:46). Dat betekent dat een priester geroepen is om anderen de beginselen van het evangelie te leren. En om dat te doen, moet hij er natuurlijk eerst zelf iets vanaf weten. Daar zal hij zijn voordeel mee doen als hij zich voorbereidt om op voltiijdzending te gaan.

Hij hoort ‘elk lid thuis te bezoeken, en hen aan te sporen om overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen’ (LV 20:47). Dat doet een priester door zijn taak te vervullen, en doordat hij huisonderwijzer is en de aangewezen gezinnen bezoekt.

Hij heeft het gezag om het Aäronisch priesterschap aan anderen te verlenen en hen tot priester, leraar of diaken te ordenen, mits hij toestemming van de bisschop of gemeentepresident krijgt. (Zie LV 20:48.) De macht om het Aäronische priesterschap te verlenen, is heilig.

Jongevrouwen en het priesterschap

Ook al wordt het gezag van het priesterschap alleen aan waardige mannen in de kerk verleend, toch zijn de zegeningen ervan voor iedereen — en die zegeningen gelden voor mannen, vrouwen, jongens, meisjes, rijk en arm. Al Gods kinderen hebben het voorrecht om dezelfde reddende verordeningen van het priesterschap te ontvangen.

Als uitverkoren dochters van God, hebben alle jongevrouwen die gedoopt zijn de gave van de Heilige

Geest ontvangen. Zij hebben het recht om naar geestelijke gaven te streven, zodat zij gezegend worden met bijvoorbeeld ‘de gave van talen, profetie, openbaring, visioenen, gezondmaking, uitlegging van talen enzovoort’ (Geloofsartikelen 1:7). Als de jongevrouwen een rechtschapen leven leiden en zich inspannen om anderen te dienen door deze gaven van de Geest te ontvangen en ontwikkelen, kunnen de jongemannen om hen heen een voorbeeld aan hen nemen.

Hoe kunnen de jongevrouwen eraan bijdragen dat jongemannen waardig het priesterschap dragen? Een van de jongemannen zei: ‘Ik denk dat ze twee belangrijke dingen doen: zich gepast kleden en vriendelijk voor iedereen zijn. Doordat ze zich gepast kleden, kan ik mijn gedachten beheersen en lukt het me beter om ze aan te kijken als ik met ze praat!’

Hemelse Vader zal je helpen

Als jullie, diakenen, leraars en priesters jullie priesterschapstaken gaan begrijpen en vervullen, zul je de vreugde voelen die komt door priesterschapsverordeningen te verichten, anderen te dienen en iedereen uit te nodigen tot Christus te komen. Zich richtend tot de Aäronische priesterschap schreef het Eerste Presidium: ‘De Heer gelooft in je en Hij heeft een belangrijke opdracht voor je. Hij zal je helpen als je tot Hem wendt in gebed. Luister naar de ingevingen van de Geest. Onderhoud de geboden. Sluit en onderhoud verbonden’ (*Onze plicht jegens God vervullen* [2010], p. 5). ■

Ook al wordt het gezag van het priesterschap alleen aan waardige mannen in de kerk verleend, toch zijn de zegeningen ervan voor iedereen, mannen en vrouwen.

MEER OVER PRIESTERSCHAPSTAKEN

Ga naar DutytoGod.Ids.org voor informatie, filmpjes en verhalen over priesterschapstaken en Plicht jegens God.

GA NAAR HET ZENDINGSHUIS!

Toen ik van mijn zending in Ivoorkust terugkeerde naar Ghana werd ik de volgende ochtend om zes uur wakker. Ik had pas 's middags een afspraak met de ringpresident voor mijn ontheffing, dus besloot ik uit te slapen. Terwijl ik in slaap begon te vallen, kreeg ik ineens de ingeving: 'Ga naar het zendingshuis in Cape Coast.' Ik kende het zendingshuis in Cape Coast, maar ik had geen idee waarom ik die ochtend daar naartoe moest.

Nadat ik erover nadacht, begon ik me zorgen te maken over de ingeving, dus ging ik naar het zendingshuis. Onderweg daar naartoe maakte ik me druk over wat ik tegen

de zendingspresident zou zeggen. Ik wist dat hij me zou vragen waarom ik gekomen was, dus probeerde ik een gepast antwoord te verzinnen.

Toen ik daar aankwam, had ik nog steeds geen antwoord bedacht. De zendingspresident, Melvin B. Sabey, nodigde me in zijn kantoor uit omdat hij dacht dat ik was gekomen om me te laten ontheffen. Maar toen president Sabey me een paar vragen had gesteld, zei hij dat ik naar mijn ringpresident moest om me te laten ontheffen.

'Dat weet ik, president', antwoordde ik.

Hij was een paar seconden stil en vroeg me toen iets waar ik geen

antwoord op wist: 'Waarom ben je vanochtend eigenlijk hier, ouderling Mobio?'

'President Sabey, ik weet het antwoord op die vraag niet', zei ik. 'Ik kreeg gewoon vanochtend de sterke indruk dat ik hier moest komen.'

Hij dacht weer even na en zei toen zachtjes: 'Ouderling Mobio, jij bent het antwoord op mijn gebed.' Hij legde uit dat zijn assistenten net met nieuwe zendelingen aan waren gekomen. Onder hen bevond zich de eerste Franstalige zending ooit in het zendingsgebied, en hij had geen flauw idee hoe hij met hem moest communiceren. Toen zei hij: 'Ik weet zeker dat hemelse Vader gisteren naar mijn probleem luisterde.'

Ik kwam er eindelijk achter waarom ik 's ochtends die ingeving had gekregen. We ontmoetten de nieuwe zendelingen en ik tolkte voor de nieuwe zending uit Ivoorkust.

Zeven maanden later reisde ik terug naar Ivoorkust om mijn paspoort te laten vernieuwen en met mijn zendingspresident over die geweldige ervaring te praten. Hij zei tegen me: 'Wij zijn werktuigen in de handen van de Heer. Hij weet hoe en wanneer Hij ons voor zijn werk kan gebruiken.'

Ik weet dat we ons, als we ons in het heerlijke werk van hemelse Vader verdiepen, geen zorgen hoeven te maken. We hoeven alleen maar gehoor te geven aan de ingevingen van de zachte stem waardoor de Heer ons leiding geeft. ■

Felicien Dogbo Mobio (Ghana)

'De zendingspresident vroeg me iets waar ik geen antwoord op wist: 'Waarom ben je nu eigenlijk hier?'

IK LUISTERDE DE TWEEDE KEER

'S Avonds voordat we op reis gingen, dommelde ik een beetje in en kreeg de ingeving dat ik een velg en een band moest kopen voor ons vijftien jaar oude busje, waar geen reservewiel bij zat. De volgende dag had ik het druk en vergat ik de ingeving. We pakten al onze spullen in en vertrokken met onze drie kinderen naar het huis van mijn vader; een rit van vier uur.

Onderweg klapte er een band. Het busje werd weggesleept naar het dichtstbijzijnde dorp om de band en de velg te laten verwisselen. Het kostte drie keer zoveel als thuis en we waren anderhalf uur kwijt. Ik begon de ingevingen van de Geest meer te waarderen en besloot toen om er in de toekomst beter gehoor aan te geven.

Vier jaar later hadden we nog twee kinderen. We hadden gepland om nog eens bij mijn vader op bezoek te gaan, die toen dertien uur van ons af woonde. Tegen die tijd hadden we een ander busje, dat veertien jaar oud was. Ongeveer een week voordat we weggingen, had ik het gevoel dat ik het reservewiel moest vervangen. Ik wist nog wat er die keer daarvoor gebeurd was, dus gaf ik gehoor aan de ingeving. Een paar dagen later kreeg ik het gevoel dat ik enkele spanriemen moest kopen voor wat spullen die we voorheen met touwen hadden vastgezet. Ik had er twee nodig, maar ik kocht er vier. Ik stopte de twee die over waren bij de nooduitrusting.

Op de terugweg na het bezoek aan mijn vader, gingen we ergens eten. Toen ik wat onderdelen uit een bak

op het dak van het busje pakte, raakte mijn dochter van drie de zijdeur aan en die viel er gewoon af! We waren blij dat ze ongedeerd was. We hadden die vrijdagavond nog ongeveer 800 kilometer te gaan. Dus ik draaide de deur weer op zijn plek, zodat we verder konden, maar hij sloot niet aan op de rail en we konden de snelweg onder het rijden horen. Ik ging langs de kant staan om de deur met de spanriemen vast te maken.

Een paar uur later begon het busje hevig te schudden. De deur klapte hard tegen het busje aan, maar door de spanriem bleef hij op zijn plek.

Ik ging langs de kant staan en kwam erachter dat het loopvlak van een van de banden eraf was gevallen. Ik vervanging die door de reserveband die ik een paar weken eerder had gekocht en we gingen weer verder.

Ik ben dankbaar voor de ingevingen van de Heilige Geest, waardoor we veilig zijn gebleven op reis. Ik weet dat hemelse Vader over ons waakt als we naar die 'stem van zachte stilte' luisteren (1 Koningen 19:12; zie ook 1 Nephi 17:45; LV 85:6), gehoor geven aan zijn ingevingen en indien nodig om hulp vragen. ■

Matthew D. Flitton, kerkelijke tijdschriften

Het busje begon hevig te schudden. Ik ging langs de kant staan en kwam erachter dat het loopvlak van een van de banden eraf was gevallen.

IK WAS ZAADJES AAN HET ZAAIEN

Voor het vak bedrijfsethiek van het mastersprogramma aan de Schiller International University in Heidelberg (Duitsland), was iedere student verplicht om aan het eind van het semester een mondelinge presentatie van twintig minuten te geven.

Ik liet mij dopen toen ik achttien was en werd een jaar later op zending geroepen naar Brazilië. Sinds die tijd vertelde ik veel mensen over het evangelie.

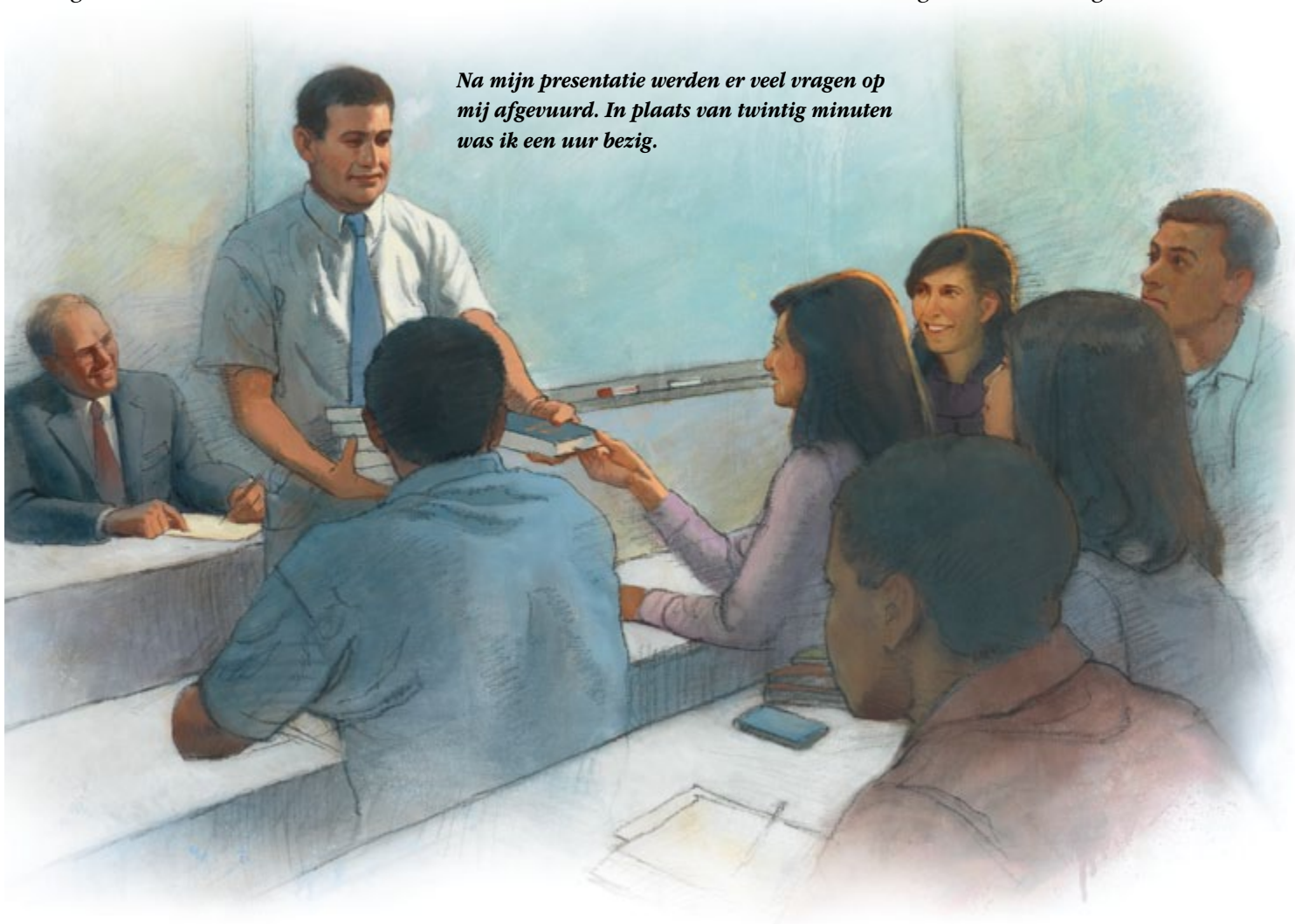
Ik wist dat het moeilijk zou zijn om godsdienstige kwesties in de universitaire omgeving te bespreken, maar toch ging ik de uitdaging aan. Ik besloot om een presentatie voor te bereiden over de stof die op Mormon.org te vinden is.

Op de universiteit waar ik naartoe ga, komen studenten uit de hele wereld. Ook bij het vak ethiek was dat te zien. In onze klas zaten studenten uit achttien verschillende landen.

De eerste twee presentaties over ethiek waren van Indiase studenten, waarop een student uit Myanmar volgde. Ik was de laatste die zijn betoog mocht houden. Ik sprak over 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', de geloofsartikelen en andere onderwerpen uit het evangelie. De meeste studenten hadden nog nooit van de kerk gehoord.

Ik sloot af met mijn getuigenis van het evangelie en het belang van het

Na mijn presentatie werden er veel vragen op mij afgevuurd. In plaats van twintig minuten was ik een uur bezig.

HOE WIST JE DAT JE MOEST KOMEN?

goede kiezen, zelfs als we onder druk staan. Aan het eind gaf ik iedereen een Boek van Mormon in zijn of haar eigen taal. Na mijn presentatie werden er veel vragen op mij afgevuurd. In plaats van twintig minuten was ik een uur bezig.

De volgende dag vertelde een Indiase vriend op school me dat hij onder de indruk van mijn presentatie was en al een gedeelte in het Boek van Mormon had gelezen. Zijn vriend, die ook uit India kwam, vroeg ook om een exemplaar. Later zei een vriendin uit Myanmar tegen me dat ze het fijn vond om over de leer van de kerk te horen, vooral over het gezin en de wet van kuisheid omdat ze zelf ook in die beginselen geloofde. Ze beloofde dat ze in het Boek van Mormon zou lezen.

Mijn vrienden uit Ghana bedankten me voor wat ik ze over de herstelling had verteld. Ze beloofden dat ze de tempel in Accra zouden opzoeken. Een vriend uit Liberia zei dat mijn boodschap hem geïnspireerd had en hoop op de toekomst gaf.

Ik was blij dat de Geest van de Heer mijn boodschap had bevestigd. We weten niet altijd welke invloed onze woorden hebben, maar ik weet dat mijn presentatie in de toekomst haar vruchten zal opleveren. Ik hoop dat mijn klasgenoten ooit het evangelie zullen aanvaarden en een werktuig in de handen van de Heer worden om de boodschap van de herstelling onder alle natiën, geslachten, talen en volken te verspreiden (zie LV 133:37). ■

Abel Chaves (Duitsland)

Toen ik 33 jaar was, overleed mijn man aan hersenkanker. Opeens was ik een alleenstaande moeder van drie. Het was een moeilijke periode, maar door de raad van de Heer dat ‘al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw eigen bestwil zullen zijn’ (LV 122:7) had ik de moed om door te gaan.

Later hertrouwde ik en verhuisde ik naar een nieuwe wijk, waar ik geroepen werd als ZHV-presidente. Op een dag was ik het huis aan het schoonmaken en kreeg ik de ingeving om een minderactieve zuster te bezoeken die onlangs haar echtgenoot had verloren. Ik schoof de gedachte opzij omdat ik die dag meer te doen had. Ik schaamde mij het te zeggen, maar ik handelde er pas na na de derde keer dat ik die ingeving kreeg.

Toen ik die avond bij die zuster aankwam, was het buiten donker. Ik belde aan, wachtte, klopte op de deur en wachtte opnieuw.

Toen ik net weg wilde lopen, ging het licht op de veranda aan en ging de deur langzaam open. Aarzelend stak de zuster haar hoofd door de deuropening. Ik zal nooit vergeten wat ze vroeg: ‘Hoe wist je dat je moest komen?’ Ze vertelde me dat ze de hele dag had gehuild en dat ze dacht dat ze zonder haar man niet door kon gaan.

We praatten die avond een paar uur met elkaar. Ik kan me niet meer alles herinneren wat er gezegd werd, maar ik weet nog dat ik tegen haar zei: ‘Ik weet precies wat je meemaakt.’ Ik verzekerde haar dat alles met de

Toen ik net weg wilde lopen, ging het licht op de veranda aan en ging de deur langzaam open. Aarzelend stak de zuster haar hoofd door de deuropening.

tijd beter zou worden en dat de Heer over haar zou waken. In de loop van het gesprek merkte ik dat ze er rustiger en minder bedroefd uitzag.

Na ons gesprek gaf ik haar een dikke knuffel. Ik was dankbaar dat ik de ingeving had gekregen om bij haar op bezoek te gaan. Ik wist dat onze liefdevolle hemelse Vader ervoor zorgde dat ik Hem van dienst kon zijn door die zuster te hulp te komen toen ze daar behoefte aan had. ■

Sherrie H. Gillett, Utah (VS)

In eensgezindheid EN geloof BIJEENKOMEN

Een jongvolwassenen centrum is een plek om het evangelie te leren, aan gezamenlijke activiteiten deel te nemen, zendingswerk te doen en mensen te heractiveren.

Stephanie J. Burns

Barbara Matovu uit Oeganda. Sam Basnet uit Nepal. En Elisabeth Olsen uit Noorwegen. Ze zijn allemaal anders en komen uit drie verschillende landen. Toch zijn Barbara, Sam en Elisabeth op één plek bij elkaar gekomen, het jongvolwassenen centrum in Oslo (Noorwegen). De waarheid van het evangelie van Jezus Christus zorgt voor eenheid.

Ze werden alledrie in Oslo lid van de kerk en kregen de zendelingenlessen in het jongvolwassenen centrum. Voorzieningen als die in Oslo zijn ingewijd om een plek te zijn van contact leggen, activiteiten, instituutlessen, toegang tot computers en het internet, studeren en zelfs koken.

Toen Barbara in 1998 negen jaar was, verhuisde ze van Oeganda naar Noorwegen. Tien jaar later wilden twee zendelingen in Oslo haar over het herstelde evangelie vertellen. Ze zeiden dat ze in het jongvolwassenen centrum konden afspreken.

Ze geeft toe: 'Ik dacht eigenlijk zo van: weer zo'n jeugdhonk. Ik was al naar dergelijke

plekken geweest en voelde me daar eerlijk gezegd toch nooit op mijn gemak.'

Maar deze was anders. Barbara weet nog: 'Ik was meteen erg onder de indruk toen ik naar binnen liep. Ik stond daar even om na te denken over wat ik voelde: warm en liefdevol. Ik kreeg het gevoel dat ik hier om goede redenen met de juiste mensen in aanraking zou komen.'

Bijeenkomen in het jongvolwassenen centrum

In 2003 werd het initiatief genomen om jongvolwassenen centra op te richten. In plaats van zich te beperken tot het instituut, gaat het verder dan slechts godsdienstles; jongvolwassenen kunnen deel uitmaken van het activiteitencomité en de voltijdzendingen helpen om hun leeftijdgenoten les te geven en te heractiveren. Ze kunnen samen met een zendelingsgehtpaar alles draaiende houden. De centra worden opgericht door plaatselijke priesterschapsleiders, onder toezicht van gebiedszeventigers.

De eerste vier centra ontstonden in Kopenhagen (Denemarken) en in Berlijn, Hamburg en Leipzig (Duitsland). Sindsdien zijn er meer bijgekomen. Nu, in 2011, zijn er 141 in uiteenlopende locaties als Zweden en Cyprus. In andere delen van de wereld zijn er nog meer op komst, zoals in de Verenigde Staten en Afrika.

Gerald en Nancy Sorensen hielpen mee in een jongvolwassenen centrum in Trondheim

Boven, van boven naar beneden: Barbara Matovu, Sam Basnet, Elisabeth Olsen.

Jongvolwassenen krijgen de mogelijkheid om deel uit te maken van het activiteitencomité en met de voltijdzendingen mee te werken om hun leeftijdsgenoten les te geven en te heractiveren. Ze kunnen ook samenwerken met een zendingen-echtpaar.

(Noorwegen). Ze kwamen daar jongvolwassenen uit de hele wereld tegen, waaronder Afghanistan, China, Ghana, Iran, Irak, Mozambique, Nederland, Nigeria, Oekraïne, Rusland en Turkije.

Broeder Sorensen zegt daarover: 'Er waren veel talen, culturen, opleidingsniveau's en religieuze achtergronden vertegenwoordigd, maar al die jongvolwassenen hadden gemeen dat ze meer over hun hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, wilden leren. Naarmate we beter met hun karakter, hun dromen en hun moeilijkheden bekend raakten, werd het steeds makkelijker om ieder van hen als een kind van God te zien. Het werd duidelijk dat God hen leidde, liefhad en hun gebeden verhoorde.'

President Armand Johansen van het zendingsgebied Oslo (Noorwegen) denkt dat jongvolwassenen om een goede reden naar de centra geleid worden, bijvoorbeeld om zich voor te bereiden op toekomstige taken. Hij zegt: 'De kerk in Noorwegen zal steeds meer bestaan uit mensen met een verschillende achtergrond. Door de centra leren jongvolwassenen daarmee om te gaan en te erkennen hoe belangrijk het is dat de kerk alle culturen en volken met elkaar verbindt.'

Eén worden in Christus

Barbara Matovu weet nog dat ze de eerste keer met de zendingen naar een activiteit in het centrum ging om andere jongvolwassenen te ontmoeten. Ze dacht dat ze wel wist wat er zou gebeuren.

'Ik maakte altijd deel uit van een groepje', legt Barbara uit. 'En je kreeg als groep altijd een etiket opgeplakt — de sportievelingen, de buitenlanders of iets anders. Dus toen ik naar het centrum ging, voelde het nogal vreemd, omdat niemand vond dat hij of zij beter of populairder was.'

Sinds de eerste vier jongvolwassenencentra zijn er meer bijgekomen. Nu zijn er 141. In andere delen van de wereld zijn er nog meer in aanmaak.

‘In het begin dacht ik dat ze me voor de gek hielden. Maar na een tijdje besepte ik dat het eigenlijk niet uitmaakt wie we zijn, waar we vandaan komen of welke taal we spreken. Onze hemelse Vader houdt van iedereen. Gewoonlijk heb ik wat tijd nodig om mijn draai te vinden, maar dit keer had ik geen groepje nodig. Ik was gewoon Barbara. Ik kon mezelf blijven.’

Elisabeth Olsen zegt dat ze zich thuis voelt en nederig in haar hemelse familie. ‘Als je mensen uit andere landen of culturen tegenkomt, scheer je ze al snel over één kam. Ik heb geleerd om meer open te staan en mensen te zien zoals Christus dat doet’, zegt ze. ‘Op het centrum hebben we allemaal een andere cultuur en achtergrond, maar we hebben allemaal één ding gemeen: we willen graag terugkeren naar Christus en God.’

Eén worden maar anders blijven

Sommigen zijn huiverig voor eenheid omdat ze denken dat ze daar hun persoonlijkheid voor aan de kant moeten zetten. Elisabeth legt uit: ‘Veel mensen worden door

godsdiens afgeschrikt omdat ze denken dat we, door dezelfde geboden na te leven, allemaal hetzelfde worden. Maar zo gaat dat niet. God heeft iedereen anders gemaakt. We hebben misschien wel hetzelfde geloof, maar we hebben allemaal andere talenten en gaven. Iedereen is uniek. God wil dat we anders zijn omdat we allemaal verschillende taken te verrichten hebben.’

Sam Basnet is ook tegen het probleem aangelopen dat zijn vrienden vinden dat je door regels maar beperkt wordt. Hij geeft aan: ‘Een van mijn vrienden zei dat je, als je naar de kerk gaat, moet doen wat anderen zeggen.’ Maar Sam houdt zich aan de kerknormen omdat hij door gebed en openbaring een bevestiging heeft gekregen dat dat goed is.

God verenigt zijn kinderen door persoonlijk tot ze te spreken. Sam zegt daarover: ‘God zegt dat alle volken en talen voor Hem zullen buigen’ (zie Mosiah 27:31). Hij vervolgt: ‘Door verschillende mensen tegen te komen, ben ik andere culturen meer gaan waarderen. Maar door die verscheidenheid krijg ik ook het gevoel dat het inderdaad tot Gods mooie plan hoort om ons in vrede te verenigen.’

KRACHT IN DE KENNIS DAT WE ALLEMAAL KINDEREN VAN GOD ZIJN

‘Wij kunnen zelfs in onze verschillen kracht vinden. Maar er schuilt nog meer kracht in de volmacht die God ieder van ons gegeven heeft om al zijn zoons en dochters op te bouwen en tot zegen te zijn, ongeacht hun etnische, nationale of andere verschillen.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 664.

Op de ultieme verzamelplek aankomen

Hoewel de jongvolwassenen waarderen dat ze sterker worden door in de jongvolwassenencentra bijeen te komen, weten ze als toekomstige kerkleiders dat het slechts het begin is. Ouderling David A. Bednar heeft ons geleerd dat een van de belangrijkste vergaderplekken de tempel is.¹

Sam heeft zich voorbereid om naar het huis des Heren te gaan door in het centrum met goede vrienden om te gaan. Hij zegt: ‘Door mensen uit zoveel verschillende plaatsen te leren kennen, voel ik me steeds positiever over de wereld. Ik wil een goed voorbeeld voor mijn vrienden zijn. Op die manier voel

ik mij geschikter om naar Gods tempel te gaan.'

Een maand nadat ze zich liet dopen, begon Barbara tijdens een gezinsavondles op het centrum na te denken of ze naar de tempel wilde.

Barbara herinnert zich: 'Mijn vrienden begrepen wat ze aan de tempel hadden, waardoor ik beter begreep welke betekenis het voor mij kon hebben. Toen ze met mij over de tempel spraken, voelde ik de Heilige Geest. Ik besepte dat er veel plaatsen zijn waar je kunt trouwen — een mooi kerkgebouw of een strand — maar niets is met de tempel te vergelijken. Van toen af aan was de tempel voor mij meer dan een gebouw. Het was een plek waar ik graag op een dag met mijn toekomstige echtgenoot naar binnen wilde gaan.'

Voor Elisabeth is de tempel ook een van haar belangrijkste doelen geworden. Ze zegt: 'Als ik naar de tempel kan, begin ik al te glimlachen alsof ik de loterij heb gewonnen. Ik weet dat God wil dat iedereen daar naartoe gaat en alle zegeningen en gaven ontvangt die Hij voor ons weg heeft gelegd. Echt succes betekent tempelwaardig zijn en naar de tempel gaan. Wanneer ik de tempel binnenkom, voel ik mij dicht bij God — dicht bij huis — dan op welke andere plek hier op aarde ook.'

Het celestiale koninkrijk is natuurlijk de ultieme vergaderplek. Barbara hoopt dat ze iedereen daar zal tegenkomen. Ze zegt: 'Christus zegt dat wij alleen door Hem tot onze hemelse Vader kunnen komen, maar Hij zegt ook dat elkaar dienen een van de belangrijkste dingen is die we kunnen doen [zie Johannes 21:15–17]. Elkaar dienen betekent dat je iemand helpt om terug te keren naar zijn hemelse Vader, want je wilt daar niet in je eentje heen.' ■

NOTEN

1. Zie David A. Bednar, 'Op eervolle wijze een naam en status behouden', *Liahona*, mei 2009, p. 97.

UIT DE HELE WERELD BIJEENKOMEN

De jongvolwassenencentra van de kerk worden onder de leiding en het gezag van het priesterschap georganiseerd, vaak in samenwerking met gebiedszeventigers. In 2011 waren er centra in drie Afrikaanse landen, 28 Europese landen, zeven staten in de VS, en in de Dominicaanse Republiek. Vraag de bisschop of gemeentepresident om meer informatie.

Afrika

Democratische
Republiek Congo
Zimbabwe
Zuid-Afrika

Engeland

Finland
Frankrijk
Griekenland
Hongarije
Ierland

Schotland

Slovenië
Spanje
Tsjechië
Wales

Midden-Amerika

Dominicaanse
Republiek

IJsland
Italië
Kaapverdië
Moldavië

Zweden

Zwitserland

Europa

Albanië
België
Cyprus
Denemarken
Duitsland

Nederland
Noorwegen
Oostenrijk
Polen
Portugal
Roemenië

Verenigde Staten

Arizona
Californië
Georgia
Indiana
Louisiana
New Mexico

Vragen & antwoorden

‘Soms voel ik dat het me teveel wordt als ik denk aan alles wat ik moet doen om het evangelie na te leven. Waar moet ik beginnen?’

Het leven kan je teveel worden als je alles tegelijk probeert te doen. Als je bijvoorbeeld op dezelfde dag naar seminarie, school, werk, de tempel en de jongemannen- of jongevrouwenactiviteit probeert te gaan, wordt het je teveel. Maar als je van kerkactiviteiten je prioriteit maakt en daar tijd voor reserveert, maak je vooruitgang. Het seminarie, gebed en ‘Plicht jegens God’ of ‘Persoonlijke vooruitgang’ behoren tot je belangrijkste tijdverdrijf als tiener. Misschien kost het inderdaad wat tijd, maar je zult voor iedere opoffering om gehoorzaam te zijn worden gezegend.

Probeer door te bidden inspiratie te krijgen hoe je tijd vrij kunt maken voor die bezigheden. Je kunt daar eventueel op zondag een weekplanning voor maken. Het zou ook handig zijn om over die kwestie met je ouders of kerkleiders in gesprek te gaan.

Als je aan alles denkt wat je moet doen, onthoud dan dat kerklessen, -programma’s en -activiteiten door inspiratie zijn ontstaan — je kunt er een beter getuigenis door ontwikkelen, de geboden erdoor onderhouden en je voorbereiden om op zending te gaan en in de tempel te trouwen.

Als je je best doet om je aan het evangelie te houden, zal de Heer ‘een weg (...) bereiden’ (1 Nephi 3:7) zodat je zijn geboden kunt onderhouden, ook als het je teveel wordt. Als je je aan de geboden houdt, voel je de Geest. En als je de Geest voelt, weet je dat je geestelijk de goede kant op gaat.

Doe de kleine en eenvoudige dingen

De Heer verwacht niet dat we alles perfect doen, maar Hij wil dat we doen wat we kunnen. Als dat neerkomt op gewoon dagelijks bidden en in de Schriften lezen, is dat voor Hem voldoende. Als we gewillig zijn om het evangelie na te leven en de kleine en eenvoudige dingen te doen die van ons vereist worden, zullen al die dingen die zo overweldigend lijken dat uiteindelijk niet meer zijn.

Hunter D. (17), Tennessee (VS)

Betrek je familie erbij

Het is erg belangrijk dat we het evangelie samen met onze familie naleven. We kunnen dat doen door gezinsgebed, gezamenlijke schriftstudie, gezinsavond en genealogie. Door die basisbeginselen begrijpen we veel beter wat we aan het evangelie van Jezus Christus hebben.

Cherry O. (19), Davao (Filippijnen)

Doe je best

Ik heb gemerkt dat je, als je alles tegelijk wilt doen, in de stress kunt schieten. Als je gewoon elke dag je best doet, zal het wel goed gaan. Als je naar de Heilige Geest luistert en door schriftstudie en gebed dicht bij de Heer blijft, valt alles op zijn plek en word je wie de Heer voor ogen heeft. Ik probeerde steeds volmaakt te zijn en maakte me zorgen dat het niet goed genoeg was, maar dat is niet wat de Heer wil. Jezelf neerhalen of onbekwaam voelen komt niet van de Heer. Dus doe voor Hem gewoon je best. Dan vind je vrede en vreugde.

Zandi C. (16), Wyoming (VS)

Streef ernaar hulp van de Heer te krijgen

Bid en lees dagelijks in de Schriften. Zorg ervoor dat je altijd op de Heilige Geest afgestemd bent. Hemelse Vader zal je helpen om het evangelie na te leven. Zoek altijd zijn hulp op. Vraag Hem om leiding, zodat je kunt doen wat Hij van je verwacht. Elke keer als je de juiste keuze doet, voel je dat de Geest bij je is.

Daardoor wil je alleen nog maar meer goede keuzes doen.

Thaís S. (15), Rio de Grande do Sul (Brazilië)

Concentreer je op je bezigheden

Denk niet na over wat je allemaal in je hele leven moet doen, maar denk aan wat er nu gedaan moet worden.

Doe je best. Dan zorgt je hemelse Vader voor de rest. Ik vroeg mij bijvoorbeeld een keer tijdens de voorbereiding op een seminarieles over president Thomas S. Monson af hoe ik ervoor kon zorgen dat zeven kinderen (die allemaal ouder dan ik waren) hun aandacht erbij konden houden en er iets van zouden opsteken. Ik besloot dat ik ze er zoveel mogelijk bij zou betrekken. Het ging eigenlijk best goed! Dus doe nu gewoon wat je kunt.

Bethany F. (15), Kentucky (VS)

Word langzaamaan beter

De Heer heeft gezegd dat Hij ons de leer 'regel op regel (...), voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig' zal geven (2 Nephi 28:30). We kunnen niet verwachten dat we het evangelie in één keer begrijpen, maar als we met de grondbeginselen beginnen — geloof, hoop en naastenliefde — en als we de Schriften bestuderen en dagelijks

toepassen, en altijd in gebed gaan, worden we langzaamaan beter en merken we dat we dichterbij Christus komen.

Riley C. (16), Utah (VS)

Vertrouw op de Heer

Het evangelie is er om ons te helpen, niet om ons er zorgen over te maken. Als we ons vertrouwen in de Heer

stellen, kunnen we ons vertrouwen in zijn evangelie stellen. Als je vertrouwen hebt, is het niet zo moeilijk om het evangelie na te leven omdat je dan begrijpt waarom je het doet.

Charlotte R. (14), Utah (VS)

BEGIN MET DE GRONDBEGINSELEN

'Grote beeldhouwers en kunstenaars besteden talloze uren om hun talenten te ontwikkelen. Als zij

een beitel of een kwast en palet oppakken, verwachten ze niet meteen volmaaktheid. Ze begrijpen dat ze tijdens hun leerproces veel vergissingen zullen maken, maar zij beginnen met de grondbeginselen.

'En dat geldt ook voor ons.

'Op dezelfde manier kunnen wij grip op ons eigen leven krijgen — door ons eerst op de grondbeginselen te concentreren. We weten allemaal best wel wat de belangrijkste beslissingen zijn — beslissingen waardoor ons leven verbetert en waardoor we meer geluk en gemoedsrust ontvangen. Daar moeten we mee beginnen. Daar moeten we de meeste aandacht aan besteden.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Drie keuzen', Liahona, november 2003, p. 80.

VOLGENDE VRAAG

'Mijn broer heeft een pornoverslaving. Hij werkt samen met de bisschop aan een oplossing, dus wil ik hem tot steun zijn, maar mijn vertrouwen in hem is erdoor geschaad. Hoe ga ik daarmee om?'

Stuur je antwoord vóór 15 juli 2012 aan: liahona@ldschurch.org of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 7/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA VS

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je nog geen achttien jaar bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (mag ook per e-mail) om je reactie en je foto te publiceren.

**Ouderling
Neil L. Andersen**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Je weet genoeg

Onze bekering vindt stap voor stap, regel op regel plaats. Eerst bouwen we op een fundament van geloof in de Heer Jezus Christus.

Toen ik bijna veertig jaar geleden aan de moeilijkheden van een zending dacht, voelde ik me ongeschikt en onvoorbereid. Ik herinner me dat ik bad: 'Hemelse Vader, hoe kan ik nou op zending gaan terwijl ik zo weinig weet?' Ik geloofde in de kerk, maar vond mijn geestelijke kennis erg beperkt. Terwijl ik bad, kreeg ik deze ingeving: 'Je weet niet alles, maar je weet genoeg!' Die geruststelling gaf me de moed om de volgende stap te doen en op zending te gaan.

Onze geestelijke reis is een levenslang proces. Wij weten in het begin en zelfs onderweg niet alles. Onze bekering vindt stap voor stap, regel op regel plaats. Eerst bouwen we op een fundament van geloof in de Heer Jezus Christus. We koesteren de beginselen en verordeningen van bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest. We blijven trouw bidden, de geboden gehoorzamen en houden ons getuigenis van het Boek van Mormon in stand.

Zo blijven we standvastig en geduldig tijdens onze reis door het sterfelijk leven. Soms zal de Heer ons antwoorden: 'Je weet niet alles, maar je weet genoeg' — genoeg om de geboden te onderhouden en het goede te doen. Denk aan deze woorden van Nephi: 'Ik weet dat Hij zijn

kinderen liefheeft, toch ken ik niet de betekenis van alle dingen' (1 Nephi 11:17).

Wij hebben allemaal momenten van geestelijke kracht, van inspiratie en openbaring. Wij moeten die diep in onze ziel laten doordringen. Doen wij dat, dan leggen we een geestelijke voorraad aan die we kunnen aanspreken op momenten dat we het moeilijk hebben. Jezus heeft gezegd: 'Neemt u daarom in uw hart voor te doen wat Ik u zal leren en gebieden' (BJS Lucas 14:28).

Enkele jaren geleden verloor een vriend van mij zijn dochttertje bij een tragisch ongeluk. Zijn hoop en dromen werden de grond in geslagen. Mijn vriend had ondraaglijk veel verdriet. Hij begon te twijfelen aan wat hem was geleerd en wat hij anderen had geleerd als zendeling. De moeder van mijn vriend schreef mij een brief en vroeg of ik hem een zegen wilde geven. Toen ik hem de handen oplegde, had ik het gevoel dat ik hem iets moest zeggen waar ik zelf nooit in die bewoordingen aan gedacht had. Dit was mijn ingeving: geloof is niet alleen een gevoel, het is ook een beslissing. Hij moest ervoor kiezen om te geloven.

Mijn vriend wist niet alles, maar hij wist genoeg. Hij koos de weg van geloof en

gehoorzaamheid. Hij ging op zijn knieën. Hij kreeg zijn geestelijk evenwicht terug.

Enkele jaren na die zegen aan mijn vriend kreeg ik een brief van zijn zoon, die op zending was. Uit die brief sprak een sterke overtuiging, een sterk getuigenis. Toen ik die prachtige brief las, zag ik hoe zijn vaders keuze om in een uiterst moeilijke tijd te geloven de volgende generatie zeer tot zegen was geweest.

Problemen, moeilijkheden, vragen, twijfels — ze horen bij een sterfelijk leven. Maar we staan er niet alleen voor. Als discipel van de Heer Jezus Christus staan ons grote geestelijke reservoirs van licht en waarheid ter beschikking. Angst en geloof kunnen niet tegelijk in ons hart verblijven. In onze moeilijke tijden kiezen wij de weg van geloof. Jezus heeft gezegd: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (Marcus 5:36).

In de loop der jaren doen we die belangrijke geestelijke stappen telkens weer. We gaan het volgende inzien: 'Wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe' (LV 50:24). Onze vragen en twijfels worden opgelost of baren ons minder zorgen. Ons geloof wordt eenvoudig en zuiver. We ontdekken opnieuw wat we eigenlijk al wisten. ■

Uit een toespraak in de algemene oktoberconferentie van 2008

*Zou je je mooiste droom
opgeven om op zending
te kunnen gaan?*

Elyse Alexandria Holmes

Tijd om op ZENDING te gaan

Het zweet druipt van het gezicht van de Australische rugbyheld William Hopoate, maar hij haalt zijn ogen niet van de bal af. Zijn team, de Blues uit New South Wales, speelt tegen hun rivaal, de Maroons uit Queensland. Het is de wedstrijd van het jaar. Na de eerste twintig minuten staat Wills team achter. Ze moeten hun tegenstander inhalen. Will wil zichzelf graag bewijzen, aangezien hij voor het eerst meespeelt. Hij is daarnaast nog de jongste teamspeler en de op-één-na-jongste speler die ooit aan de State of Origin-competitie heeft meegedaan.

Will kijkt hoe de bal naar zijn teamgenoot wordt gegooid. Dan krijgt hij hem. Hij springt en vangt hem! Met de bal sprint Will naar de achterlijn van de tegenstander. Hij dendert over het veld met de verdediging aan zijn zijde. Nog maar een paar meter. Hij rent helemaal in de hoek van het veld, tussen de zijlijnen en de achterlijn. De tijd is bijna om. Hij geeft alles wat hij heeft en springt naar de achterlijn, waar hij de bal op de grond slaat. Iedereen houdt zijn adem in. Heeft hij het gehaald? Dan hoort hij het publiek opeens luidkeels juichen!

Met rugby opgroeien

Toen Will vier jaar was, schreven zijn ouders hem in bij de rugbyclub. Dat klinkt misschien jong, maar toen al hield Will van 'footy' (omgangstaal voor 'rugby'). Toen Will twaalf was, was rugby niet meer zomaar een spelletje voor hem. Hij werd gekozen om in het stadsteam voor junioren te spelen. Toen hij zestien was, speelde hij voor een professioneel juniorenteam.

In Australië mag je als speler meedoen aan een professioneel team voor volwassenen als je twintig wordt. Toen

Will nog achttien was, vlogen de aanbiedingen hem al om de oren. Hij was een eersteklas aanwinst. Er was een team waar hij een contract aangeboden kreeg van 1,5 miljoen dollar (ongeveer 1,2 miljoen euro) — een aanbod dat maar weinig spelers van zijn leeftijd krijgen. Maar dat was niet wat Will in de nabije toekomst wilde doen. Hij had besloten om op zending te gaan.

Besluiten om op zending te gaan

Toen Will iedereen moest vertellen of hij op zending ging of een seizoenscontract voor rugby zou aanvaarden, vond hij het niet moeilijk om te kiezen. Hij zei: 'Toen ik nog jong was, had ik al besloten dat ik op zending zou gaan. Ik had mezelf beloofd dat ik niet zou zwichten voor wereldse verleidingen.'

Anderen zeggen misschien: Maar hoe zit het dan met het geld? Of het contract? Of professioneel rugby kunnen spelen — een droom die werkelijkheid wordt? Hoe zou het zijn leven veranderd hebben als hij het contract had aangenomen? Hij gaf toe: 'Dan had ik mijn familie financieel kunnen helpen. En het zou mijn toekomst voor de komende jaren zeker hebben gesteld.'

Dus waarom ging hij niet op het aanbod in? Hij zegt: 'De Heer verwacht van mij en andere jongemannen in de kerk dat we op zending gaan. Op die manier bedank ik de Heer voor alles wat Hij de afgelopen negentien jaar voor mij heeft gedaan. En ik denk dat ik, als ik achteraf terug zou kijken, niet zo gelukkig geweest zou zijn als ik thuis gebleven was. "Footy" is er altijd nog, dus koos ik om op zending te gaan.'

Toen Will aankondigde wat hij ging doen, waren veel mensen ontsteld. Over zijn vrienden die geen lid van de

kerk waren, zei hij: 'Ze snappen de echte reden van mijn vertrek niet; ze denken dat ik gewoon een pauze van twee jaar neem.' Will zei tegen hen: 'Ik ga mensen leren over Jezus Christus, en anderen dienen. Ik wil het gewoon.' Toen ze dat hoorden, steunden ze hem in zijn beslissing.

Vorbereiding

Will begreep wel dat het verlangen om te gaan niet genoeg was, maar dat hij zich moest voorbereiden. Een van de dingen die hij daarvoor deed, was met de voltijd-zendingen naar afspraken gaan. Hij zegt: 'Toen de zendingen mij enkele vragen lieten beantwoorden die de onderzoeker stelde, kwamen er woorden uit mijn mond die er kennelijk voor zorgden dat hij de leer beter snapte.

En een paar onderzoekers die ze lesgaven — waar ik bij heb gezeten — zijn pas gedoopt. Ik was heel blij om dat te zien.'

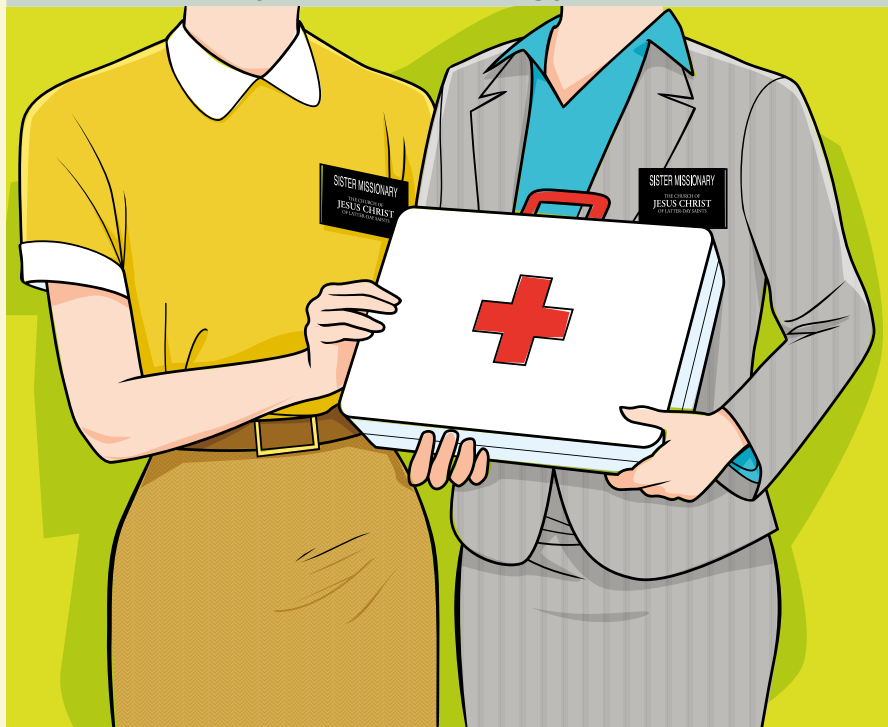
Will dient nu in het zendingsgebied Brisbane (Australië), maar hij heeft rugby niet helemaal achter zich gelaten. Hij kan misschien niet meespelen, maar werkt op zending met dezelfde pit. Vóór zijn zending zei hij nog: 'Ik heb dezelfde passie voor het zendingswerk van de Heer als voor rugby. Met sporten moet je hard werken om succes te bereiken. Je kunt dat met zendingswerk vergelijken, aangezien ik hard werk om mensen te vinden die het evangelie willen horen.'

Eervol naar huis

Als een sportheld een tijdje weggaat, zeker twee jaar lang, vraagt iedereen zich af wat er gaat gebeuren als hij terugkomt. Will weet dat hij misschien een mooie kans misloopt als hij op zending gaat, maar hij weet ook dat de mogelijkheid om op zending te gaan een grote eer is. Hij zegt: 'Ik vind het een grote opoffering, maar ik doe het graag. Twee jaar geen sport is een lange pauze. Er kan van alles gebeuren, maar ik zou graag terugkomen en weer "footy" spelen.'

Ook al was het zijn levenslange droom om professioneel rugby te spelen, toch erkent Will de eeuwige zegeningen die hij ontvangt als hij op zending gaat. Hij legt uit: 'Als je rugby speelt, ben je altijd blij als je wint of scoort, maar die blijdschap duurt maar een paar dagen of weken. Het gaat na een tijdje weer over. Maar als je ziet dat een vriend of onderzoeker bij de kerk komt en dat hij eeuwige zegeningen ontvangt, blijf je altijd lachen.' ■

HET WONDER VAN GEESTELIJKE GENEZING

Elizabeth Stitt

Toen ik met mijn collega naar een recente bekeerling in Colombo (Brazilië) ging, was de hele familie aanwezig. Het was druk, maar ze wilden toch naar onze boodschap luisteren. Toen we net begonnen, kwam de broer van de bekeerling binnen. Hij was geen lid van de kerk en vond het maar niks. Hij sprak ons op alle mogelijke manieren tegen.

Hij had een notitieboekje met de naam van alle kerkleden uit zijn gemeente die ziek waren. Hij vroeg of we in de gave van genezing geloofden. 'Natuurlijk', antwoordden we. 'Nou,' zei hij, 'ik heb al deze mensen genezen. Hoeveel hebben jullie er genezen?'

We probeerden uit te leggen hoe het priesterschap naar geloof en de wil van God werkt, maar na een tijdje voelden we ons nogal aangevallen en in het nauw gedreven.

Toen fluisterde de Geest ons 'op het moment zelf' (1V 100:6) in wat we moesten zeggen. Dat hadden we net nodig. Ik legde uit dat we, ook al geloven we in genezing, als zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen mensen die les van ons kregen geestelijk konden genezen. En dat is alleen mogelijk als ze de verzoening van Jezus Christus aangaarden door geloof, bekering, doop door onderdompeling, de gave van

de Heilige Geest en volharden tot het einde.

We vertelden dat we wel in lichamelijke genezing geloven, maar dat geestelijke genezing het belangrijkste is. En die genezing zagen we elke dag om ons heen. Het doet er niet toe of mensen lichamelijk gezond zijn als ze zich niet bekeren en hun leven niet veranderen omwille van Christus.

Naarmate de Geest ons leidde om kalm te reageren, ging de spanning weg en hield de broer op met tegenspreken, zodat we onze boodschap konden delen.

Maanden later was ik klaar met mijn zending en las een citaat uit John Tanners zendingsdagboek in de *Liahona* 'Bekering is het grootste wonder. Het is zelfs wonderbaarder dan een zieke genezen of een dode opwekken. Want hoewel een genezene weer ziek kan worden en uiteindelijk kan sterven, kan het wonder van bekering eeuwig duren en grote invloed hebben op de eeuwigheid van de bekeerling en zijn of haar nageslacht. Hele generaties worden genezen en van de dood verlost door het wonder van bekering.'¹

Ik ben zo dankbaar dat de Geest twee zendelingsgenoten die in het nauw werden gedreven, ingaf dat het eigenlijk allemaal om het redden van zielen draait. ■

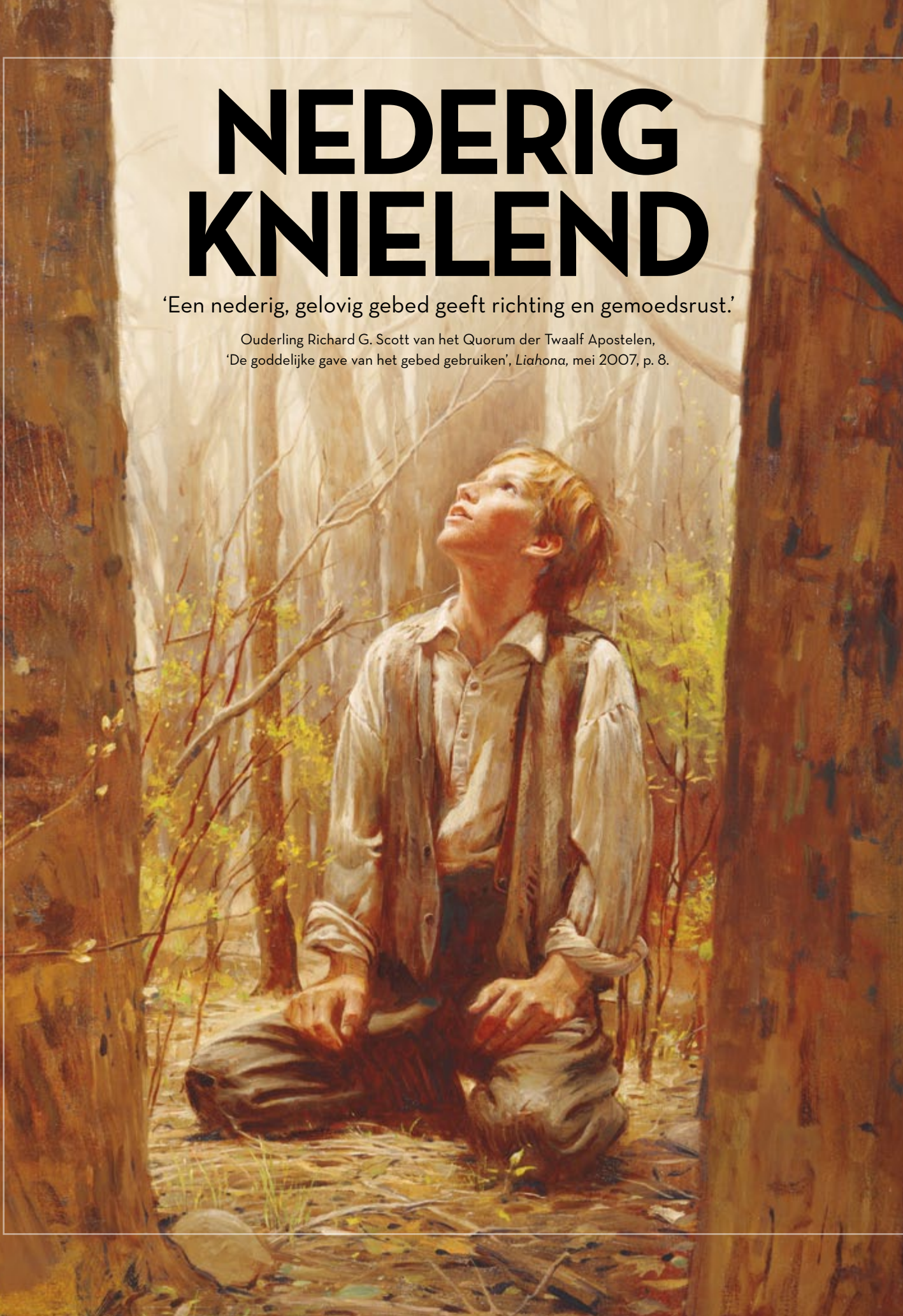
NOOT

1. John Tanner, geciteerd in Susan W. Tanner, 'Nieuwe bekeerlingen sterken', *Liahona*, februari 2009, p. 21.

NEDERIG KНИЕLEND

‘Een nederig, gelovig gebed geeft richting en gemoedsrust.’

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen,
‘De goddelijke gave van het gebed gebruiken’, *Liahona*, mei 2007, p. 8.

Leer en Verbonden 135:3

De profeet Joseph Smith heeft vóór zijn martelaarschap veel bereikt voor het welzijn van de mensheid.

Vermaardheid en naam die niet kunnen worden uitgewist

‘Hoewel de gebeurtenissen op 27 juni 1844 [het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith], dramatisch waren,

[worden we] getroost (...) als we beseffen dat de martelaarsdood van Joseph Smith niet het laatste hoofdstuk in het verslag was. Hoewel zij die hem het leven wilden benemen van mening waren dat de kerk in zou storten zonder hem, leven zijn krachtige getuigenis van de waarheid, de leringen die hij vertaald had, en zijn verklaring van de boodschap dat de Heiland nog steeds voort in het hart van [kerk]leden over hele wereld die verkondigen dat hij een profeet van God was.’

President Thomas S. Monson, ‘Het voorbeeld van de profeet Joseph Smith’ *Liahona*, november 2005, p. 169.

De gave en macht van God

Joseph Smith vertaalde het Boek van Mormon ‘door de genade Gods, met de macht Gods’ (LV 1:29) en ‘door de middelen die van tevoren waren bereid’ (LV 20:8), waaronder de Urim en Thummim.

Noot van de redactie: deze pagina is niet bedoeld om een uitgebreide uitleg over de uitgekozen Schrifttekst te geven, maar is slechts bedoeld als uitgangspunt voor uw eigen studie.

3 Joseph Smith, de “profeet en ^bziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd. In de korte tijdsspanne van twintig jaar heeft hij het Boek van Mormon het licht doen zien, dat hij door de gave en macht van God had vertaald, en is het middel geweest om het in twee werelddelen uit te geven; hij heeft de ‘volheid van het eeuwigdurend evangelie, daarin vervat, naar de vier hoeken der aarde doen uitgaan; heeft de openbaringen en geboden die dit boek der Leer en Verbonden vormen, doen verschijnen, en vele andere wijze geschriften en aanwijzingen voor het welzijn der mensenkinderen; hij heeft vele duizenden heiligen der laatste dagen vergaderd, een grote ^dstad gesticht en een vermaardheid en naam nagelaten die niet kunnen worden uitgewist. In de ogen van God en van zijn volk leefde hij als een groot man en stierf hij als een groot man; en zoals de meeste gezalfden des Heren in tijden vanouds, heeft hij zijn zending en zijn werken bezegeld met zijn eigen ‘bloed; en evenzo zijn broer Hyrum. In het leven waren zij niet verdeeld, en in de dood werden zij niet gescheiden!’

Heeft meer gedaan

‘Het werk waar Joseph Smith zich voor heeft ingezet, was niet beperkt tot alleen dit leven, maar heeft ook te maken met het leven hierna, en het leven dat al achter ons ligt. Met andere woorden, het heeft betrekking op hen die al op aarde geleefd hebben, die nu in leven zijn en die nog na ons komen. Het [heeft] betrekking (...) op de hele mensheid van eeuwigheid tot eeuwigheid.’

President Joseph F. Smith (1838–1918), *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 13.

Ziener

Een ziener:

- Heeft het gezag om met zijn geestelijke ogen ‘dingen die niet zichtbaar waren voor het natuurlijke oog’ te zien (zie Mozes 6:35–38).
- Is openbaarder en profeet (zie Mosiah 8:13–16).
- Kent het verleden, het heden en de toekomst.

Zie Gids bij de Schriften, ‘Ziener’, of bij ‘Study Helps’ op scriptures.lds.org.

Bezegelde zijn zending en zijn werken met zijn eigen bloed

Lees de tekst van de lofzang ‘Ere de man’ (Lofzangen, nr. 24) en schrijf dan in je dagboek wat je van de profeet Joseph Smith vindt.

WAARTOE LEIDEN MIJN KEUZES?

Adam C. Olson

Kerkelijke tijdschriften

Kan Karina van richting veranderen door andere keuzes te doen?

Karina glimlachte niet meer. Ze begon te zweten — en niet omdat het die week zo heet was. Ze keek om zich heen, op zoek naar iemand die haar kon helpen. Maar ondanks de menigte tijdens de open dag merkte niemand op dat ze in haar eentje alle vragen van de journalist aan het beantwoorden was.

De zeventienjarige Karina vond het tot op dat moment wel leuk om als vrijwilligster mee te helpen op de open dag van de Kievtempel (Oekraïne), maar nu wachtte er een journalist op haar en viel ze stil.

Karina was bang dat God haar niet bij zou staan, omdat ze nog worstelde met fouten die ze in het verleden gemaakt had.

Waar toe de menigte volgen leidt

Karina was opgegroeid in de kerk en had altijd gedroomd van een tempelhuwelijk. Maar net als veel andere tieners smachtte ze naar acceptatie.

Ze wilde net als haar zus mooi en populair zijn. Ze droomde van opvallen en bewonderd worden, maar ze was bang dat ze op de verkeerde manier op zou vallen en belachelijk gemaakt zou worden. Omdat ze in haar vaders voetsporen wilde treden door naar de politieschool te gaan, stond ze alleen maar meer onder druk. Van de tweeduizend

studenten waren er maar zeventig vrouwen. Ze hield wel van de aandacht, maar ze was er ook bang voor.

Ze deed verkeerde keuzes om erbij te horen. Ze zegt: 'De wereld trok erg hard aan mij. Mensen om mij heen rookten en dronken. Ze zetten me onder druk en ik zwichtte. Het voelde goed om deel uit te maken van een groep die zich nergens druk om maakte.'

Ze wist dat ze verkeerde dingen aan het doen was, maar ze dacht er niet aan waar haar keuzes toe zouden leiden. Ze volgde de menigte en dwaalde af van God (zie Matteüs 7:13–14).

Andere middelen gebruiken om betere keuzes te doen

Op een dag zei een jongeman die ze wel leuk vond dat hij respect had voor haar geloof.

Karina schaamde zich dat ze de normen van haar geloof niet goed naleefde en keerde uiteindelijk terug van de weg die ze ingeslagen was (zie Haggai 1:5–7). Ze beseftte dat ze door haar keuzes van God, de Heilige Geest en haar droom van een eeuwig gezin was afgedwaald.

De enige manier waarop ze van richting kon veranderen was om elke dag iets anders te kiezen.¹ Maar ze vroeg zich af of ze al te ver afgedwaald was om nog terug te komen. Was het te laat om te veranderen?

KIES ERVOOR OM JE TE BEKEREN

'Als de tegenstander je gevangenneemt vanwege wangedrag, herinner ik je eraan dat je zelf de sleutel draagt om de gevangenisdeur van binnenuit open te doen. Je kunt schoongewassen worden door het zoenoffer van de Heiland, Jezus Christus.

'In tijd van nood denk je misschien dat het niet de moeite waard is om jou te redden, omdat je vergissingen hebt begaan, grote of kleine, en denkt dat je nu verloren bent. Dat is *nooit* waar! (...) Beking is *wel* in staat om te genezen, wat de situatie ook moge zijn.'

President Boyd K. Packer,
president van het Quorum
der Twaalf Apostelen,
'Raad aan jongeren',
Liahona, november
2011, p. 18.

Karina besloot om te veranderen door met dagelijkse Schriftstudie en gebed te beginnen. Ze begon in haar dagboek te schrijven, waardoor ze de dagelijkse hulp van hemelse Vader meer erkende. Ze veranderde van onderwerp als een gesprek de verkeerde kant op ging.

Het allermoeilijkste vond ze om er voorlopig voor te kiezen het liever zonder vriendinnen te doen dan vriendinnen te hebben die een slechte invloed op haar hadden. Ze ging op zoek naar vriendinnen met hogere normen.

Het belang van hoop

In de daaropvolgende maanden zaaide de tegenstander twijfel en angst bij alles wat ze deed. Soms vroeg ze zich af of het wel de moeite waard was om de Heiland te volgen. Het leek onbereikbaar om te worden wie ze wilde zijn.

Maar omdat ze zag hoe haar ouders en anderen met een sterk getuigenis hun leven leidden, kwam ze erachter dat er iets machtigers is dan angst en twijfel — ze leerde dat men hoop kan krijgen door beking.

Ze zegt: 'Ik merkte dat het mogelijk was om een goed leven te leiden. Hemelse Vader veroordeelt ons niet om onze fouten, maar geeft ons de kans om ons te bekeren en van richting te veranderen.'

Door andere keuzes dan vroeger te doen en iedere dag te proberen de Heiland te volgen, heeft ze geleerd dat onze hemelse Vader geduldig is. Ze zegt: 'Hij heeft me meerdere kansen gegeven om een beter mens te worden. Hij heeft me in moeilijke tijden bijgestaan.'

Als we Hem willen volgen, is er hulp

Karina ging rechtop staan en keek de journalist aan. Ze begon te glimlachen. Hemelse Vader had al heel veel voor haar gedaan en Hij zou haar nu ook wel helpen.

Na de vragen van de journalist glimlachte Karina en zwaaide hem uit. De journalist glimlachte terug en liep weg. Karina wist niet precies meer wat ze had gezegd, maar ze zou zich nog altijd blijven herinneren hoe ze zich voelde. Ze wist dat hemelse Vader altijd te bereiken is voor hen die ervoor kiezen om Hem te volgen. ■

NOOT

1. Zie Thomas 'Paden tot volmaking', *Liahona*, juli 2002, pp. 111–114.

Een **BETER** voorbeeld

Shaneen Cloward

Onze jonge vrouwenleidsters besloten dat het leuk was om 's nachts even op reis te gaan om ons op het kamp voor te bereiden. Ze sloegen het trainingskamp op aan de oever van de San Pedro River in het zuiden van Arizona (VS).

Nadat we de slaapzakken uitgerold hadden, wilden de andere meisjes en ik even verkennen en pootje baden. De leidsters vonden echter dat we eerst wat informatie over veiligheid en eerste hulp moesten aanhoren. Dus gingen we allemaal in de schaduw vlakbij de rivier zitten om naar de les te luisteren.

Het was niet zo makkelijk om op te letten toen we de weerkaatsing van het zonlicht op het water zagen. Zuster Brown (de namen zijn veranderd) praatte terwijl er een briesje door de populieren waaide. We hadden het allemaal al eerder gehoord,

en ik snapte maar niet waarom we het nu nodig hadden. We wisten al hoe we druk op een wond moesten uitoefenen om het bloeden tegen te houden, maar toch kregen we het weer te horen.

Voordat ze ons lieten gaan, bleven ze maar herhalen dat we niet zonder schoenen de rivier in moesten gaan. 'Je weet maar nooit wat je daar tegen kunt komen. Jullie moeten je voeten beschermen.'

Toen ik bij de oever van de rivier kwam, waren sommige meisjes al in het water aan het spetteren. Het water was bruin van de modder en was maar zo'n 30 cm diep. Ik kon eigenlijk niet geloven dat er gevaar was.

Ik besloot mijn schoenen uit te doen. Ik had maar één paar

Ik had gewild dat we naar het advies van onze leiders hadden geluisterd, maar we dachten niet dat het op ons van toepassing was.

zag en het spoor van bloed dat uit haar voet stroomde, rende ze naar haar toe en riep: 'Oefen druk op de wond uit!'

De les die we tien minuten eerder hadden gekregen, drong tot mij door. De meisjes die eerst om Elizabeth heen stonden en toekeken, tilden haar voet op en oefenden druk op de wond uit.

Elizabeth moest naar het ziekenhuis, waar ze haar vertelden dat haar voet bijna in tweeën was gesneden. Hij moest op veel plaatsen gehecht worden en het duurde lang voordat ze hersteld was. Toen ik haar later zag, liep ze op krukken.

Ik had nooit gedacht dat ik mijn beste vriendin over zou halen om iets te doen wat haar zou schaden. Ik had mezelf nooit beschouwd als iemand die een slechte invloed op anderen had.

Ik probeer nu een beter voorbeeld voor mijn vriendinnen te zijn en luister beter naar mijn leidsters. Ze weten waar ze over praten. ■

meegenomen en ik zag het nut er niet van in om ze nat te laten worden. Mijn twee beste vriendinnen, Martha en Elizabeth, herinnerden mij allebei aan wat de leidsters hadden gezegd. Ik legde uit waarom ik mijn schoenen uit wilde doen en deed het toch. Martha deed ze ook uit, maar Elizabeth twijfelde nog. Ik liep het water in en zei cynisch: 'Hou ze dan maar aan als je dat zo graag wilt.'

Ze ging zitten, deed haar schoenen uit en rende het water in.

Ongeveer vijf stappen later stopte ze, werd bleek en zei rustig: 'O nee.' Toen ze haar voet uit het water trok, zagen we bloed uit een wond stromen. Ze was op een gebroken fles gaan staan.

Ik kon niet goed meer nadenken toen ik bloed zag. Hoewel ik net naar een les over eerste hulp had geluisterd, had ik geen idee wat ik moest doen. Ik rende weg om hulp te zoeken. Twee anderen trokken haar het water uit.

Toen ik bij zuster Brown aankwam en vertelde wat er gebeurd was, dacht ze dat ik een grapje maakte. Maar toen ze Elizabeth

LUISTEREN

'Probeer niet het morele wiel opnieuw uit te vinden! Denk niet dat je elke dramatische levensles persoonlijk

hoeft te leren.

'Luister naar de woorden van de Heer. Luister naar je leiders. Luister naar je ouders. Luister naar het beste in jezelf. En luister vooral naar de zoete, zachte, onbetwistbare influisteringen van de Geest waardoor je alles te weten kunt komen.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'We Want the Best for You', *New Era*, januari 2010, p. 5.

Een **ECHE** vriendin

Sarah Chow

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Uw vrienden staan u bij'
(LV 121:9).

Het briefje was blauw met zigzagjes langs de zijkant getekend, dus hoewel Jeremy het doorgaf, wist Melanie dat het briefje van Rachel kwam. Melanie keek om zich heen. Ze mochten eigenlijk niet meer lezen en haar klasgenootjes deden de boeken al weg.

Melanie wist al hoe het briefje begon: 'Beste hartsvriendin.' Ze glimlachte. Ze was al sinds de tweede klas met Rachel bevriend. Melanie dacht: We zijn nog steeds

hartsvriendinnen, ook al zijn we zo anders.

**Beste hartsvriendin,
Rook jij?**
—Rachel

Melanie was stomverbaasd. Ze dacht: Rachel en ik zijn al zo lang vriendinnen. Weet ze niet dat ik niet rook?

Ze schreef aan de onderkant van het papiertje:

Nee, ik vind het vies. Waarom wil je dat weten?
—Melanie

Melanie gaf het briefje terug aan Jeremy. Even later kreeg ze het weer terug. Melanie las:

Ik heb een pakje sigaretten van mijn tante gejat. Wil je er na schooltijd eentje proberen?
—Rachel

Melanie staarde even naar het briefje en schreef toen:

Waarom wil je roken? Het is slecht voor je! Ik weet wel dat je graag nieuwe dingen probeert, maar ik wil niet dat je iets doet dat slecht voor je is.
—Melanie

Rachel schreef terug:
Een paar sigaretten maken niet zoveel uit. Waarschijnlijk rook ik niet eens het hele pakje op.
 —Rachel

Melanie moest bijna huilen. Ze schreef:
Je bent mijn vriendin en ik hou van je. Rook niet.
 —Melanie

Melanie keek naar Rachel terwijl ze het briefje las. Nu zag Rachel er weer uit alsof ze ging huilen. Ze

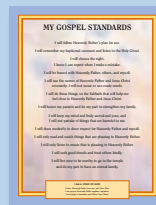
hield het briefje een tijdje vast en schreef toen terug. Toen Melanie het briefje kreeg, las ze:

Dankje. Ik hou ook van jou. Ik zal geen sigaretten roken.

Melanie was blij dat ze had gekozen om een voorbeeld te zijn. Ze was opgelucht dat Rachel het goede had gekozen. ■

Op een dag was ik bij het huis van mijn vriendin, waar bier in de koelkast stond. Mijn vriendin dronk ervan en bood mij ook wat aan. Ik zei tegen haar dat ik geen bier drink. Ze vroeg waarom en ik zei dat ik in de kerk had geleerd dat het niet mag omdat het slecht voor ons lichaam is. Ik ben blij dat ik toen geen bier heb gedronken. En ik ben blij dat we het woord van wijsheid hebben, zodat we veilig en gezond kunnen blijven.

Sarah C. (8), Nevada (VS)

‘Ik neem geen dingen in die schadelijk zijn.’

Mijn evangeliënormen

Ons prikbord

Nefi H. (11), Californië (VS)

WIJ WORDEN EEN EEUWIG GEZIN

Ik ben dankbaar dat mijn vader het priesterschap draagt, dat hij me gedoopt heeft en dat we in de tempel zijn verzegeld. Ik ben gelukkig omdat we een eeuwig gezin worden. Ik weet dat hemelse Vader leeft en dat de woorden van de profeten waar zijn.

Ariana C. (9), Peru

Thayná C. (12), Brazilië

Vimean M. (7), Cambodja

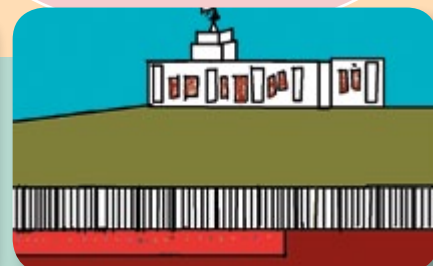
EEN ERG BIJZONDERE PLEK

Ik ben negen jaar, dus wachtte ik buiten de tempel toen ik daar voor het eerst met mijn vader heenging. We liepen om de tempel heen om te zien hoe het gebouw in elkaar zat. We kwamen de mooie wachtkamer binnen en genoten van de rust en stilte daar. We praatten zachtjes over het leven van Jezus Christus en zijn apostelen van toen en nu. Toen ik daar met mijn vader zat, voelde ik dat de tempel een erg bijzondere plek was.

Raphael R. (9), Zwitserland

Ik ga graag naar de tempel,
Nathan P. (7), Italië

Brian C. (7), Costa Rica

Mijn eeuwige gezin,
Camila T. (7), Guatemala

Esteban A. (11), Colombia

Rosteek Z. (4), Oekraïne

Ouderling Per G. Malm
van de zeventig

De zegeningen van hard werken

'Laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen' (LV 123:17).

Toen ik nog maar een kleine jongen in Zweden was, was mijn vader raadgever van verschillende zendingspresidenten. Daardoor moest hij vaak tijdens het weekend op reis. Hij was een voorbeeld voor mij en mijn broertjes en zusjes omdat hij de Heer diende, ook al moest hij daarvoor offers brengen.

Ik leerde toen ik nog klein was ook de waarde van lichamelijk werk doen. In de zomer fietste ik een paar kilometer verderop naar een boerderij met aardbeien. Ik plukte elke dag urenlang aardbeien om wat geld te verdienen.

Ons gezin had een zomerhuisje naast de boerderij staan. Er was geen elektriciteit of riolering, dus moesten we zelf hout hakken en water uit de put halen. De boer vertrouwde me en liet me 's ochtends soms de koeien naar de schuur brengen om ze te laten melken, waarna ik ze weer los mocht laten. We oogstten, stapelden hooibalen op en brachten de balen met de paarden naar de schuur.

Op zending had ik er wat aan dat ik op die manier had leren werken, en ook aan mijn vaders voorbeeld, die zo toegewijd was aan het werk van de Heer. Toen ik nog zestien

was, werd ik geroepen als metselaar voor de bouw van kerken in Zweden, Finland, Duitsland en Nederland. Ik kreeg veel geestelijke ingevingen tijdens dat werk. Ik leerde dat eerlijk werk doen een manier is om het goede te kiezen, waardoor je in harmonie met God bent.

Het is een eer om een opdracht te krijgen en te rapporteren dat je je best hebt gedaan om het goed uit te voeren. Als we opdrachten aanvaarden en onze tijd en talenten gebruiken om het koninkrijk van de Heer op te bouwen, zien en voelen we de zegeningen die hemelse Vader voor ons heeft. ■

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

Ik kies de goede weg door evangeliebeginselen na te leven

Ramón liet de muntjes in zijn broekzak rinkelen. Hij had op de dorpsmarkt eieren verkocht. Hij dacht aan de pot waar hij thuis zijn tiendegeld in deed. Zondag zou hij het geld aan de bisschop geven. Ramón voelde zich warm van binnen. Hij was blij dat hij tiende kon betalen.

De marktkraampjes stonden vol met koopwaar. Ramón zag een gekleurd shirt met het logo van zijn favoriete voetbalploeg. Hij zag zichzelf in gedachten al over het veld rennen en het winnende doelpunt maken. Ramón keek naar de prijs. Hij kon het shirt alleen maar kopen als hij het verdiende geld en zijn tiendegeld bij elkaar legde.

Ramón merkte dat het warme gevoel weg was. Hij wilde dat shirt echt hebben, maar hij wist dat zijn hemelse Vader niet wilde dat hij zijn tiendegeld daar aan uit zou geven. Ramón ging op weg naar huis. Hij besloot om eerst zijn tiende te betalen. Dan kon hij meer geld verdienen met eieren verkopen tot hij genoeg had om het shirt te kopen en zijn tiende te betalen zoals de Heer dat wilde. ■

ALLEEN JIJ

Als we onze tiende betalen, vullen we een tiendestrookje in. We stoppen het geld en het strookje in een envelop en geven het aan een lid van de bisschop of het gemeentepresidium. Je kunt in het plaatje hieronder zien hoe je zelf een tiendestrookje in kunt vullen.

Tiende en andere gaven

Datum: _____ Wijk/gemeente: _____

Volledige naam. Gebruik op al uw specificatieblaadjes dezelfde naam. _____

Registratienummer: _____

Tiende		
Vastengaven		

Labels in de afbeelding:

- Datum
- Naam
- Wijk- of gemeentenaam
- Hoeveel tiende je betaalt

Wat kun je, behalve je tiende, nog meer op het strookje invullen? Vraag een ouder hoe je nog meer aan de kerk kunt geven.

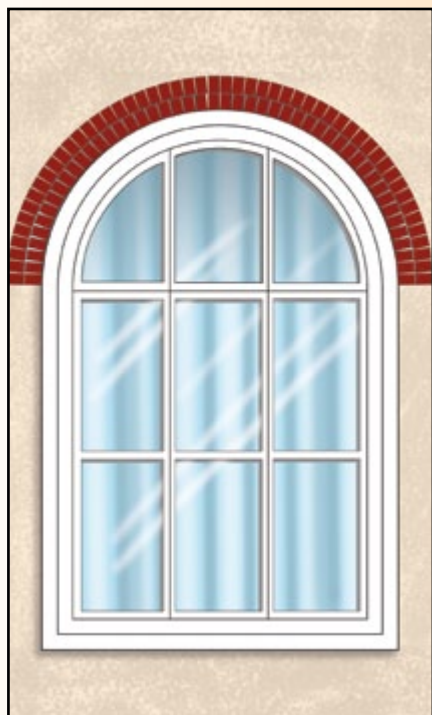
Meer geloof

KGW-ACTIVITEIT: DE ZEGENINGEN VAN TIENDE

Maleachi was een profeet in het Oude Testament die ons leerde dat als we tiende betalen, de ramen van de hemel open worden gedaan en er zegeningen op ons worden uitgestort (zie Maleachi 3:10). Bespreek als gezin welke zegeningen je hebt ontvangen door je tiende te betalen. Leg een boon, knoop of steentje op de ramen die de zegeningen voorstellen die je kunt krijgen.

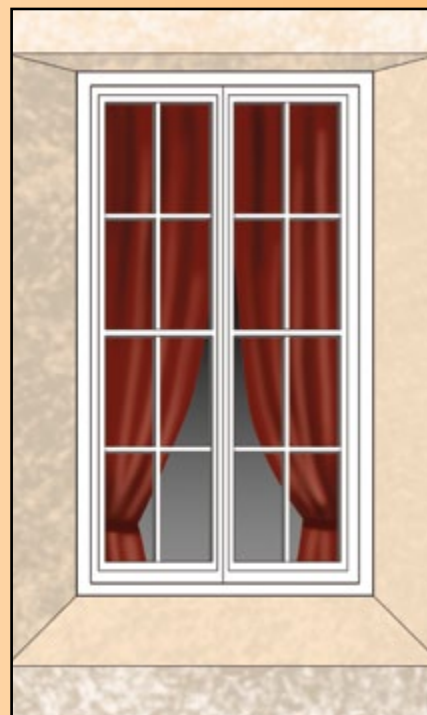
Sterker getuigenis

Vertrouwen in de Heer

Geluk in het evangelie

Genoeg te eten

Een van Carly's favoriete bezigheden in de speeltuin is een vossenjacht met haar vriendinnen.

EEN SPEELTUIN voor CARLY

Chad E. Phares

Kerkelijke tijdschriften

Carly W. uit Rexburg, Idaho (VS) helpt ijverig mee. Thuis helpt Carly om voor de poezen, honden en kippen van het gezin te zorgen. Omdat Carly een van de beste leerlingen in haar klas

is, helpt ze andere kinderen met rekenen en lezen. In het jeugdwerk voelen andere kinderen de Geest als Carly zingt.

Omdat Carly anderen zo goed helpt, hebben enkele van haar vriendinnen besloten om haar ook te helpen.

Carly is met een ziekte geboren

die spina bifida of een open rug heet. Door die ziekte kan Carly moeilijk al haar spieren bewegen. Lopen op een ongelijke ondergrond en trappen lopen vindt ze bijvoorbeeld moeilijk. Op school kon Carly nooit in de speeltuin, omdat ze het te moeilijk vond om met de toestellen om te gaan. Er waren ook andere kinderen die moeite hadden met de toestellen in de speeltuin.

Carly zegt: 'Soms voelde ik me rot en gefrustreerd omdat ik tijdens de speelpauze niet in de speeltuin kon spelen.'

Carly houdt van muziek. Ze zit bij een koortje en leert pianospelen.

Door de rubberen vloer van de speeltuin kan Carly er makkelijk lopen.

Carly en Halli Jo (rechts) spelen graag met poppen, en ze wandelen en kleuren graag.

Halli Jo, een van Carly's vriendinnen, en haar moeder besloten om geld te gaan verdienen zodat ze een speeltuin konden bouwen waar Carly en alle andere leerlingen op school konden spelen.

Halli Jo werkte samen met haar moeder en een heleboel andere mensen om geld voor een nieuwe speeltuin te verdienen. Er was veel geld voor nodig, maar ze brachten genoeg bij elkaar om een nieuwe speeltuin te bouwen waar alle leerlingen konden spelen.

Halli Jo zegt: 'Het was heel hard werken, maar ik vond het nooit

erg om te doen — ik ging alleen maar meer van Carly houden.'

Carly is blij dat ze met haar vriendinnetjes in de speeltuin kan spelen. Ze zegt: 'Ik vind het leuk om de helling op en af te lopen en van de glijbaan af te gaan. Ik heb veel plezier met mijn vriendinnen.' ■

MEER OVER CARLY

Carly zingt graag 'Nephi's moed' (Kinderliedjes, p. 64).

Carly eet graag kipnuggets en broodjes.

Carly zingt vaak.

Carly krijgt makkelijk nieuwe vrienden.

Door paardrijden leert Carly in evenwicht te blijven.

De SPORTLES

'Ik kom hier uit een fijn gezin, zij houden veel van mij. Ik wil steeds met hen samen zijn tot in de eeuwigheid' (Kinderliedjes, p. 98).

Lindsay Stevens

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Waarom moet ik hier nou naartoe?' zeurde Lindsay. 'Je moet je broertje aanmoedigen', zei moeder.

'Maar het is zo saai', zei Lindsay. 'Meestal kijk ik niet eens.'

Lindsay's broertje, Michael, was op honkbal gegaan. Lindsay moest van haar moeder mee naar elke training en elke wedstrijd. Lindsay verveelde zich alleen maar. Michael vond het moeilijk om de bal te raken en Lindsay luisterde naar muziek, las boeken en maakte tekeningen voor haar zusje.

Lindsay zuchtte en keek naar haar broertje, die met zijn teamgenoten in het veld stond. Ze keek toe hoe hij naar de bal toe rende en hem net niet ving, waarna hij hem naar de verkeerde persoon gooide.

Moeder riep: 'Kom op, Michael! Het gaat goed!'

Lindsay zei: 'Maar mama, hij bakt er *niks* van.'

Toen zei mijn moeder: 'Maar daarom zijn we hier ook, Lindsay, om Michael aan te moedigen, vooral als hij het niet goed doet. Als we niet zouden komen kijken, zou hij het al snel opgeven. Ik wil dat hij altijd zijn best doet, net zoals jij toen je met tekenen begon.'

'Maar niemand komt me tijdens de tekenles aanmoedigen. Het is nou niet alsof Michael "Goed zo!" komt roepen', zei Lindsay.

'Nee, maar hij geeft je altijd een compliment als je je tekeningen aan ons laat zien', zei mama.

Lindsay dacht even na. Ze wist nog dat haar moeder haar naar tekenles had gebracht en dat Michael wel eens meeinging, zelfs als hij eigenlijk meer zin had om met zijn vriendjes te spelen. Ze keek naar de wedstrijd. Het andere team had net de bal geslagen en die kwam recht op hem af!

'Kom op, Michael! Vang hem! Je kunt het!' riep Lindsay.

Michael rende naar de bal en hield zijn handschoen op. Hij had hem gevangen!

Lindsay en haar moeder stonden allebei op en riepen: 'Goedzo, Michael!' En Lindsay riep: 'Je bent mijn lievelingsbroertje!'

'Je hebt geen ander broertje!' riep Michael met een grote glimlach terug.

Lindsay ging lachend weer zitten. 'Misschien moet ik maar opletten en Michael aanmoedigen', dacht ze. 'Dat was het hoogtepunt van de dag. Hij ving hem gewoon en keek alsof hij het belangrijk vond dat ik keek. Ik ben echt trots op hem.'

'Mam, ik denk dat je gelijk hebt. We moeten Michael aanmoedigen', zei Lindsay.

Haar moeder lachte en zei: 'Ik ben blij dat je van gedachte bent veranderd.'

'Laten we nog harder roepen!' zei Lindsay.

'Hup Michael!' riepen Lindsay en haar moeder. ■

ILLUSTRATIE SHAWN A. J. C. TENNEY

Versterk je relatie met je broers en zussen. Zij kunnen je beste vrienden worden. Toon interesse voor waar zij mee bezig zijn en help ze met eventuele problemen.'

Voor de kracht van de jeugd (2011), p. 11.

Dana's zegen

Jane McBride Choate Jane

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

1. Dana is met een gat in haar lippen en in haar mond geboren. Ze is al vier keer geopereerd om het probleem op te lossen. Vandaag had Dana met haar ouders een afspraak bij de dokter om over nóg een operatie te praten.

2. Dana maakte zich zorgen over wat er na de operatie zou gebeuren.

3. Dana's vader en oom gaven haar op de avond vóór de operatie een zalving. Oom Hyrum deed de zalving met gewijde olie en haar vader gaf een zegen.

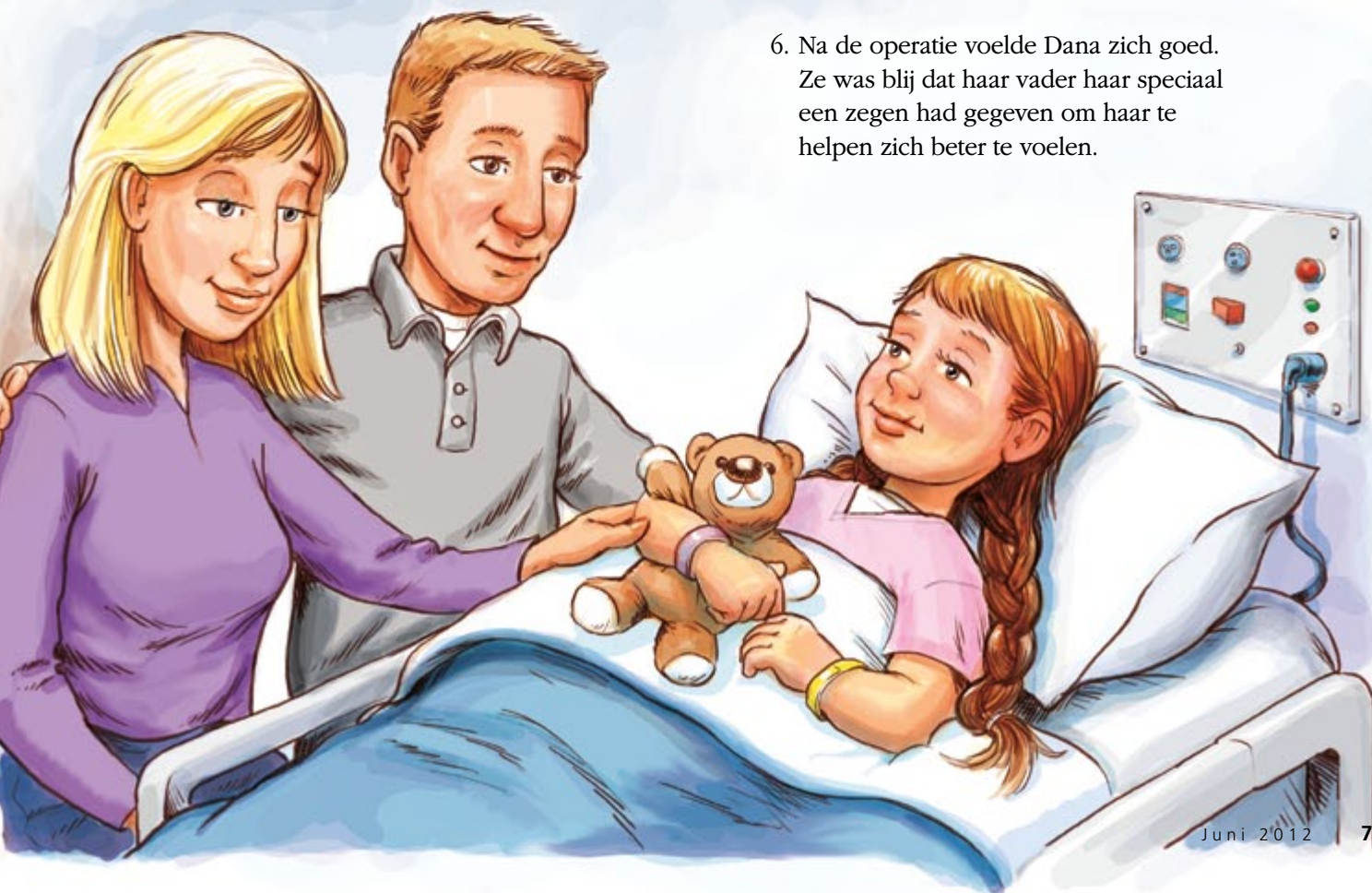
ILLUSTRATIE SCOTT PECK

4. De volgende ochtend gingen Dana's ouders met haar naar het ziekenhuis.

5. De zuster kwam om Dana naar de operatiekamer te brengen. Dana gaf haar moeder een knuffel.

Ik hou van je, Dana.

Maak je geen zorgen, mama. Ik ben niet bang.
Papa heeft me een zegen gegeven.

6. Na de operatie voelde Dana zich goed.
Ze was blij dat haar vader haar speciaal
een zegen had gegeven om haar te
helpen zich beter te voelen.

KLAAR VOOR EEN ZEGEN

Hilary M. Hendricks

Als we een priesterschapszegen krijgen, tonen we ons geloof door eerbiedig te zijn, net als tijdens een gebed. Zet een rondje om de plaatjes met goeie dingen die je tijdens een zegen kunt doen.

TIJD VOOR EEN ZEGEN

Hilary M. Hendricks

Er zijn veel verschillende soorten priesterschapszegens. Misschien heb je een naam gekregen toen je als baby een zegen kreeg. Als je ziek bent, pijn hebt, verdrietig of bang bent, kun je om een zegen vragen. Veel kinderen krijgen een priesterschapszegen aan het begin van het schooljaar.

Kijk naar de plaatjes. Waarom denk je dat deze kinderen een priesterschapszegen hebben gekregen?

Ik kies de goede weg door evangeliebeginselen na te leven

'En het geschiedde dat ik, Nephi, tot mijn vader zeide: Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

Kerkelijke website voor gehandicapten in nog negen talen vrijgegeven

Melissa Merrill

Kerknieuws en informatie over evenementen van de kerk

Toen lds.org/disability voor het eerst in 2007 in het Engels werd gelanceerd, stond er informatie op uit verschillende handboeken, handleidingen en andere websites. Daardoor werden hulpmiddelen en ideeën meer toegankelijk op één centrale plek.

Nu, in 2012, worden die hulpbronnen (met informatie over tien verschillende categorieën handicaps en een variëteit aan andere hulpmiddelen) beschikbaar gesteld in nog negen talen: Chinees, Duits, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Portugees, Russisch en Spaans.

De vernieuwde website is nuttig voor gezinnen zoals de familie Varin uit Parijs. Raymond en Isabelle Varin hadden al een zoon, Jérôme, toen ze een tweede zoon kregen, Jérémy, die het syndroom van Down had. Hoewel de diagnose van Jérémy hard aankwam bij zijn ouders — ze wisten destijds heel weinig van het syndroom van Down af — had de familie Varin overwegend positieve ervaringen met Jérémy's handicap. Broeder Varin vertelde dat veel mensen Jérémy graag mochten. Hij merkt op dat de leden van de kerk erg

vriendelijk voor hem zijn en hem veel liefde en waardering geven.

Hij meent dat de website ertoe zal bijdragen dat men deze houding cultiveert. 'Kerkleiders en -leerkrachten begrijpen handicaps beter en weten dan hoe ze daar in verschillende situaties op in kunnen spelen', zegt hij.

De website is echter net zo belangrijk voor gehandicapten en hun gezin, zegt hij — niet zozeer ter informatie maar om te bemoedigen.

Hij zegt: 'Deze website biedt steun aan gezinnen met een

gehandicapte. De site kan positievere vooruitzichten bieden door de ervaringen van anderen te lezen. Om al die redenen is het belangrijk dat deze informatie in verschillende talen wordt aangeboden.'

Ouderling Keith R. Edwards van de Zeventig, die advies geeft aan de gehandicaptenservice van de kerk, is het daarmee eens.

'Leden met een handicap, hun familie en hun verzorgers zullen inzien dat we allemaal aan een gezamenlijk doel werken: "de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen". En om dat doel te bereiken, moeten we "één van hart en één van zin" zijn', aldus ouderling Edwards (zie Mozes 1:39; 7:18). 'De mensen zullen weten en begrijpen waar ze hulp kunnen vinden,

In 2012 is de website van de kerk over gehandicapten in tien talen beschikbaar: Chinees, Duits, Engels, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans (afbeelding), Portugees, Russisch en Spaans.

en zullen inzien dat als de kerk van de Heer naar behoren werkt, niemand zijn of haar strijd alleen hoeft te voeren.'

Fatima Alves uit Portugal, die spina bifida of een open rug heeft, kwam er door de website achter dat ze er niet alleen voor staat.

'Ik vind het belangrijk dat de kerk een website heeft om mensen met een handicap te helpen, zodat we ons als leden van de kerk eensgezind voelen. Het is fijn om te weten dat de kerk zich bekommert om mensen in een bijzondere situatie en hen wil helpen en steunen', zegt ze.

Ouderling Edwards zegt dat naast het vrijgeven van de website de kerk nog meer doet om al haar leden te bereiken.

'De opdracht die de Heer ons heeft gegeven, houdt

gedeeltelijk in dat we iedereen het evangelie op een begrijpelijke manier aanbieden, zodat men er ten volle zijn of haar voordeel mee kan doen', aldus ouderling Edwards. 'We vinden het belangrijk dat we geen van de kinderen van de Heer overslaan en dat we ze zinvolle mogelijkheden in het evangelie bieden.

'De website is niet alleen nuttig voor de gehandicapten zelf, maar is bovendien zo opgezet dat ook leiders leren hoe ze kunnen helpen of tot wie ze zich kunnen wenden voor hulp met het verlenen van steun aan leden met een handicap', vervolgt hij.

Natuurlijk is de website niet bedoeld als vervanging voor de persoonlijke omgang tussen de leden van de kerk.

'In de loop der jaren hebben we in verschillende mate succes geboekt in de omgang met leden met bijzondere behoeften', zegt ouderling Edwards. 'Het succes is merendeels gekomen door mensen die vastbesloten waren om iets goeds tot stand te brengen. De manier om iedereen te helpen — of ze nu gehandicapt zijn of niet — is ze lief te hebben en naar de leiding van de Heilige Geest te streven als we ze een helpende hand toesteken.

'We dienen allemaal onze naaste als onszelf lief te hebben (zie Matteüs 19:19). De kerk biedt ons gewoon nóg een manier om anderen bij te staan door ons te leren hoe we anderen het beste kunnen begrijpen en een bijdrage kunnen leveren aan het werk van de Heer.' ■

Alle taalversies van de website bevatten de volgende onderdelen:

Disability List [Lijst met handicaps]: op deze webpagina staan tien categorieën met informatie over bepaalde handicaps en ideeën om iemand met zo'n handicap bij te staan.

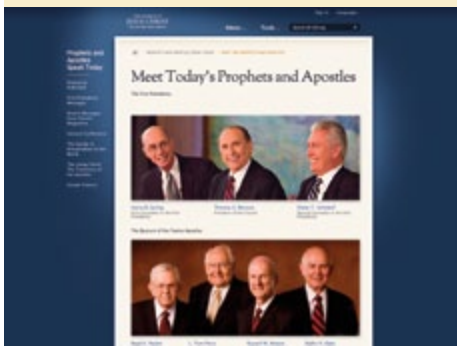
Families [Gezin]: deze webpagina, met onder meer informatie afgestemd op gezinnen met gehandicapte kinderen, bevat suggesties voor het sterken van het gezin.

Questions and Answers [Vragen en antwoorden]: hier vinden lezers een antwoord op veel gestelde vragen, onderverdeeld in vier categorieën: how-to [aankpak], doctrines and policies [leer en beleid], resources [hulpbronnen] en statistics [statistieken].

General Information [Algemene informatie]: op deze webpagina vindt u een overzicht van de website. Er wordt aangestipt dat mensen soms negatief reageren op iemand met een handicap, maar dat als men meer over de situatie van zo iemand te weten komt, begrip en acceptatie kunnen toenemen.

Leaders and Teachers [Leiders en leerkrachten]: op deze webpagina worden leiders en leerkrachten er nog eens op gewezen waar ze rekening mee moeten houden als ze met gehandicapte leden werken.

Scriptures and Quotes [Schriftteksten en citaten]: deze verzameling Schriftteksten en profetische uitspraken is bedoeld om mensen in moeilijke omstandigheden te bemoedigen, te troosten en hoop te bieden.

Prophets.LDS.org brengt nieuwe biografieën van de levende apostelen

In februari werd begonnen met het uitgeven van nieuwe biografieën van de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen op prophets.lds.org, onder het kopje 'Meet today's prophets and apostles' [Maak kennis met heden-daagse profeten en apostelen]. Sinds oktober 2011 waren er al biografieën van de leden van het Eerste Presidium op de website te zien. De biografieën worden dit jaar zo mogelijk in meerdere talen vertaald. Veel informatie was voorheen al in verschillende talen in de *Liahona* verschenen.

'Door te lezen over hun jeugd, studententijd, gezinsleven en loopbaan voordat ze hun roeping als apostel ontvingen, zien we duidelijker de hand van de Heer in hun leven. We ontvangen er een sterker getuigenis door dat Hij doodgewone mannen en vrouwen roept en grootmaakt om in het koninkrijk te dienen', aldus ouderling Paul B. Pieper van de Zeventig. In de biografieën staan informatie en verhalen over het leven van iedere leider, maar wat vooral telt, is dat ze laten zien hoe de Heer hen op hun taken voorbereide. ■

In 'Conferentienotities' kunnen lezers de hoogtepunten van de conferentie bekijken

Een nieuwe rubriek in de tijdschriften *Liahona* en *Ensign* — Conferentienotities — stelt lezers in staat leringen uit recente conferentietoespraken van de huidige levende profeten en apostelen te bestuderen en toe te passen.

De rubriek verscheen voor het eerst in januari 2012 en verschijnt het hele jaar in acht edities — met elke maand één artikel met notities, behalve in de uitgaven van mei, juni, november en december. De volledige conferentietoespraken staan in de uitgaven van mei en november.

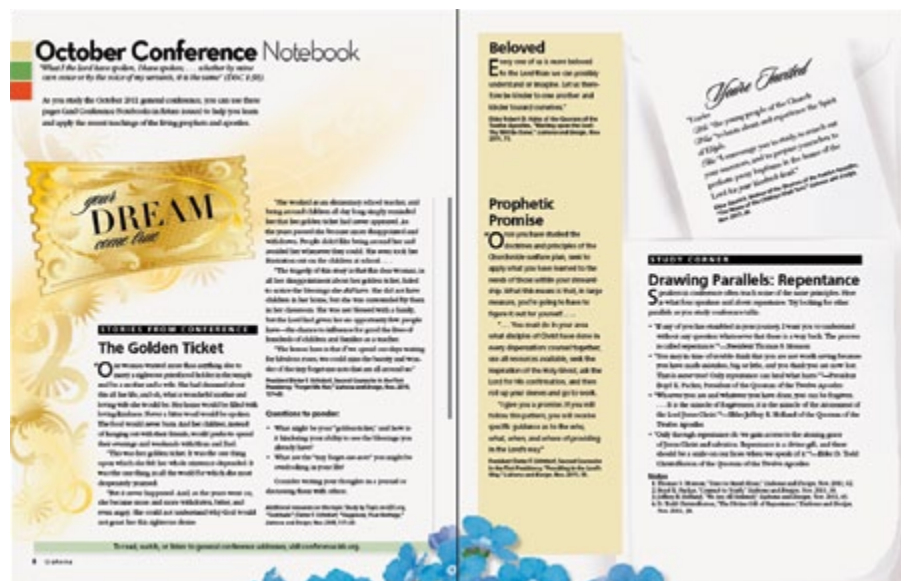
Naast korte samenvattingen, kleurrijke afbeeldingen, studietips en

gerelateerde Schriftteksten staan er ook eenvoudige activiteiten in. Ook vindt men er verhalen van leden of antwoorden op vragen die in conferentietoespraken te vinden zijn.

Sommige onderdelen zijn zo ontworpen dat de lezers terugdenken aan de toespraken van de voorgaande algemene conferenties, en met andere onderdelen kunnen lezers zich beter voorbereiden op de volgende conferentiebijeenkomsten.

Elk 'Conferentienotities'-artikel is één tot vier pagina's lang en vervangt de rubriek 'Kleine en eenvoudige dingen' in de *Liahona* en de *Ensign*. ■

Door de nieuwe rubriek 'Conferentienotities' in de Liahona en de Ensign kunnen lezers de hoogtepunten van de conferentie onthouden in de maanden die erop volgen.

Ouderling Nelson onder de heiligen in Midden-Amerika

Jose Peña

Correspondent voor de *Liahona*

In januari reisde ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen in opdracht van het Eerste Presidium naar Midden-Amerika om priesterschapsleiders en plaatselijke leden te instrueren.

El Salvador

Op zaterdag 14 januari vergaderde ouderling Nelson met priesterschapsleiders uit de omgeving van El Salvador in een kerkgebouw op het terrein van de San Salvador-tempel (El Salvador). Hij werd vergezeld door ouderling L. Whitney Clayton van het Presidium der Zeventig; ouderling Enrique R. Falabella van de Zeventig, president van het gebied Midden-Amerika; ouderling Carlos Rivas, gebiedszeventiger; Walter Ray Petersen, tempelpresident; en David L. Glazier, president van het zendingsgebied San Salvador (El Salvador).

Ouderling Nelson onderwees de leiders in dienen en het belang van herders in Israël zijn. Hij legde de nadruk op Schriftstudie en de Heilige Geest als een voortdurende leidraad. Hij beklemtoonde ook wat een zegen het was om de bijbeleditie van de kerk nu in het Spaans te hebben.

De volgende dag presideerde ouderling Nelson, vergezeld door zijn vrouw, Wendy, met ouderling Rivas, de conferentie van de ring San Salvador-La Libertad (El Salvador).

Tijdens zijn relaas riep ouderling Nelson een apostolische zegen af over de leden en leiders van El Salvador die het evangelie naleven en hun verbonden trouw blijven.

Nicaragua

Op 18 januari 2012 kwam ouderling Nelson, vergezeld door ouderling Enrique R. Falabella en ouderling James B. Martino, beiden zeventigers, bijeen met leden in Nicaragua.

Hij spoorde de leden aan om steeds reiner te worden en door te gaan met familiehistorisch onderzoek. Hij zei: 'Ik beloof u dat als u er klaar voor bent, de Heer zijn deel doet en dat er een tempel komt.'

We dienen eigenschappen die de Heiland heeft te ontwikkelen, zei ouderling Nelson, te beginnen met naastenliefde.

Hij zei: 'We kunnen door dienstbaarheid leren liefhebben. Een andere eigenschap is opletten tijdens de verordeningen van de doop en het avondmaal. Die houden verband met de kruisiging van de Heiland.'

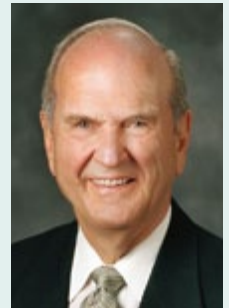
Andere gewoonten die ouderling Nelson aanpreekt, zijn bidden zoals de Heiland dat deed en kennis opdoen door Schriftstudie. 'Lees de Schriften aan uw kinderen voor, ga meer van [de Schriften] houden en ik verzeker u dat u meer vreugde zult ontvangen door [het geleerde] op uzelf toe te passen', zei hij.

Tot slot zei ouderling Nelson: 'Ontwikkel doorzettingsvermogen en houd tot het einde vol. Jezus Christus leed meer dan wie dan ook, maar Hij gaf nooit op. Hij vertrouwde tot het einde op zijn Vader. Denk daaraan wanneer u met moeilijkheden geconfronteerd wordt.'

Tot besluit sprak ouderling Nelson zijn dankbaarheid uit voor het geloof, de toewijding, de tienden en gaven van de leden in Nicaragua. En hij getuigde van de verzoening.

'De opstanding van onze Heer geeft ons zekerheid en ontsluit de poort tot het eeuwige leven door geloof en bekering, als we tot het einde volharden', zei hij.

Om meer over de kerkleiders, hun raad en zending te weten te komen, gaat u naar news.lds.org en prophets.lds.org. ■

Tijdens zijn bezoek prees ouderling Russell M. Nelson de leden in El Salvador en Nicaragua die het evangelie naleven en hun verbonden trouw zijn.

Verbeterde website helpt jongemannen om hun plicht jegens God te vervullen

De Plicht jegens God-website (DutytoGod.lds.org) is bijgewerkt en dient nu als interactief hulpmiddel waarmee jongemannen efficiënter via het internet bij kunnen houden hoeveel vooruitgang ze in het programma Plicht jegens God gemaakt hebben.

Diakenen, leraren en priesters kunnen online nu het hele boekje *Onze plicht jegens God vervullen: Aäronische priester-schap* in 50 talen bekijken. Met hun LDS-account kunnen ze blogposts plaatsen en hun vooruitgang in het programma optekenen. In het boekje op het internet staan ook alle leeractiviteiten en links naar Schriftteksten en andere hulpbronnen.

Meer gratis muziek op de website voor de jeugd

In de muzikafdeling van youth.lds.org staan nu nog meer gratis eigentijdse nummers om te downloaden, en gebruikt voor Especially for Youth (EFY). In februari is men begonnen 30 nummers toe te voegen, ongeveer een per week.

De website is in het Engels, Portugees en Spaans, en er staan nog meer nummers in het Portugees en Spaans op de planning. Op het moment staat één liedje — ‘Strong and Courageous’ (Jenny Phillips) — zowel in het Portugees als in het Spaans op de site. ■

FOTO MICHELE SÁ, MACAPÁ (BRAZILIË), PUBLIC AFFAIRS DISTRICT AMAPÁ

Vijftig vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen kwamen op zaterdag 21 januari 2012 in Macapá (Brazilië) bij elkaar om schoon te maken, onkruid te wieden en op andere manieren rijksschool Maria Ivone de Menezes nieuw leven in te blazen.

Mormoonse Helpende Handen blazen een rijksschool in Macapá (Brazilië) nieuw leven in

Ongeveer 50 vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen — onder leden, vrienden en zendelingen van de kerk — kwamen op zaterdag 21 januari 2012 in Macapá (Brazilië) bij elkaar om schoon te maken, onkruid te wieden en op andere manieren rijksschool Maria Ivone de Menezes nieuw leven in te blazen.

Verschillende plaatselijke mediakanalen brachten de activiteit onder de aandacht, die gecoördineerd werd door het schoolbestuur en georganiseerd was door het hoofd van public affairs van het district Macapá-Amapá (Brazilië), Kleber Sainz. De directeur van de school, Adelia Danin, hielp mee. ‘We waren blij met de royale bijdrage van [de kerk]’, zei hij. ‘We zullen dit altijd onthouden.’

Nieuwe tripelcombinatie uitgegeven in het Russisch

In het Russisch is er nu een nieuwe versie van de tripelcombinatie van de Schriften verkrijgbaar, met daarin het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van Grote waarde.

De nieuwe editie is per direct verkrijgbaar bij plaatselijke distributiecentra van de kerk, op store.lds.org, scriptures.lds.org en via de mobiele app van de Gospel Library. Deze versie brengt het totale aantal uitgegeven talen van de tripelcombinatie op 44.

Ga voor meer informatie naar news.lds.org. ■

In onze moedertaal

Ik waardeerde het artikel 'Aan alle talen en volken' door Lia McClanahan in de *Liahona* van oktober 2011. Ik dacht er daardoor aan dat het zo'n enorme zegen is om de woorden van God in onze moedertaal te kunnen lezen. Door dit artikel kwam ik er ook toe om een van mijn vrienden in Slovenië te vertellen over het evangelie en mijn waardering voor het Boek van Mormon te uiten. Dank u!

Alan Embree (Italië)

Kracht in beproeving

Ik put in beproeving kracht uit de getuigenissen, ervaringen en boodschappen die ik in de *Liahona* tegenkom. Mijn man en ik lezen elke maand tijdens de gezinsavond uit het tijdschrift de boodschap van het Eerste Presidium voor. We bespreken wat we ervan kunnen leren. Ik weet dat onze hemelse Vader van me houdt. Hij geeft antwoord op mijn gebeden. Ik weet dat Hij naar me luistert.

Martita de Hernandez (El Salvador)

Gelieve uw reacties en ideeën naar liahona@ldschurch.org te sturen. Inzendingen kunnen om redenen van lengte of duidelijkheid geredigeerd worden. ■

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten die u kunt gebruiken voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Vasten sterkt ons geestelijk en

stoffelijk', pagina 10: lees het artikel en neem de punten op de tweede pagina door. Bespreek dat vasten meer inhoudt dan even niet eten: bidden, getuigenis geven en vastengaven schenken horen er ook bij. Misschien kunt u de gezinsleden vragen hoe vasten hen tot zegen is geweest. Ook kunt u Ester 4 uit het Oude Testament bespreken.

'Gehoor geven aan ingevingen',

pagina 20: lees het stukje in de kolom 'Acht doelen van openbaring' of vat het samen. Lees daarna de verhalen in het artikel één voor één en bespreek wat voor rol openbaring erin speelde. Moedig de gezinsleden aan om deze week op te letten hoe en

wanneer ze de Heilige Geest voelen. Misschien wilt u volgende week bespreken wat ze geleerd hebben.

'Waartoe leiden mijn keuzes?'

pagina 56: lees het verhaal of vat het samen; lees daarna het citaat van president Boyd K. Packer. Herinner de gezinsleden eraan dat ze kunnen veranderen als ze fouten gemaakt hebben.

'De sportles',

pagina 68: misschien wilt u beginnen met het lied 'Ons gezin kan eeuwig zijn' (*Kinderliedjes*, 98). Lees het verhaal samen met uw gezin. Waarom is het belangrijk om onze gezinsleden te steunen? Hoe kunnen de gezinsleden elkaar meer steun geven? ■

Liefde en licht tijdens de gezinsavond

Ik was nog maar kort van de kerk in Colombia toen een bijzonder gezin in de wijk me uitnodigde op hun gezinsavond. Het was mijn eerste gezinsavond, en ik verbaasde me over de sfeer van liefde en geloof die daar heerste.

Toen iedereen eenmaal bij elkaar was gekomen, baden we samen en vertelden daarna wat we die week gedaan hadden. Daarop volgde een activiteit.

We deden het licht uit en schreven een paar zinnen op gekleurd papier in de vorm van een hartje. Toen we allemaal klaar waren, deden we het licht weer aan en lieten we zien wat we opgeschreven hadden. Sommigen hadden het niet zo goed gedaan, anderen bakten er helemaal niks van, en weer anderen, zoals ik, vonden het schrijven maar moeilijk; ik denk dat mijn handschrift er het lelijkst uitzag. De les was zo klaar als een klontje: als we het licht van het evangelie niet hebben, ziet alles er duister uit en wordt het vervormd en moeilijk.

Ik werd diep geraakt door die les. In de jaren die daarop volgden, heb ik altijd geprobeerd een weg te volgen die verlicht was door het evangelie, vooral om een voorbeeld te zijn voor mijn kinderen. ■

Dina del Pilar Maestre, Californië (VS)

EEN DONDERSTEM, EEN ZACHTE STEM

Kristin Boyce

Ik was nog maar een paar weken op zending toen ik wakker werd door gerommel. Het begon in de verte en werd steeds harder naarmate het dichterbij kwam. Na een tijdje schudde ons hele huis. Al snel verdwenen de schokken en stierf het gerommel weg. Gelukkig had mijn collega me gewaarschuwd dat aardbevingen hier gewoon waren. Omdat alles in orde leek te zijn, draaide ik me om en ging snel weer slapen.

Een paar weken nadat ik die nacht wakker was geworden, hoorde ik mensen over een aardbeving praten die eerder op de ochtend had plaatsgevonden. Ik vroeg me af wat er mis met ze was, want ik had niks gehoord of gevoeld. Ik vroeg in mijn verwarring wanneer die 'aardbeving' had plaatsgevonden. Ik kwam erachter dat ik ochtendgymnastiek had gedaan of onder de douche had gestaan toen het gebeurde, dus ik vond het moeilijk te geloven. Ik was van de eerste aardbeving wakker geworden, dus als er een tweede was geweest, had ik het wel gemerkt.

Maar dat was pas een van de vele aardbevingen waar ik andere mensen over hoorde praten. Ik voelde ze niet eens, dus vroeg ik me af of ze wel wisten wat een aardbeving was.

Na acht maanden aan te horen dat er aardbevingen waren, hield de zondagschoolleerkracht opeens op met praten en zei: 'Voel je dat? Dat was een aardbeving.' Iedereen knikte — behalve ik. Ik snapte er niks van. Ik hoorde geen gerommel of geraas. Mijn stoel was niet aan het schudden. De muren rammelden niet. Hoezo was er een aardbeving?

Toen probeerde ik te bedenken wat ik voelde toen de leerkracht zei dat er een aardbeving was: een soort duizeligheid — het voelde net alsof ik rondjes had gedraaid. Was dat subtiele gevoel een aardbeving?

Door wat de leerkracht zei, begon ik me meer bewust te worden van het feit dat die zogenaamde aardbevingen echt waren. Ik besepte dat ik ze nooit voelde omdat ik ochtendgymnastiek deed, onder de douche

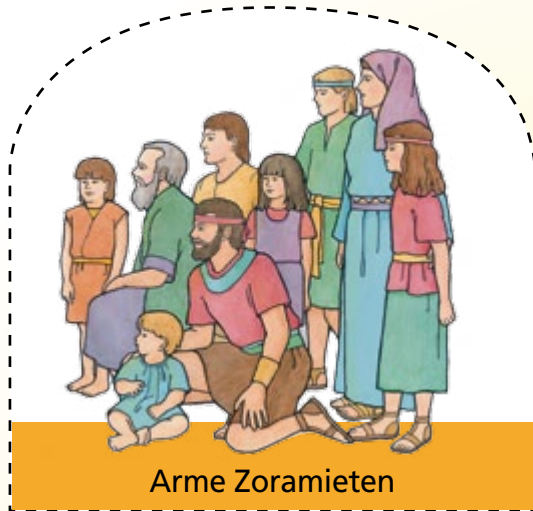
stond of sliep als er zo'n klein bevinkje was. Maar ik merkte dat ik steeds een duizelig gevoel kreeg of een beetje slingerde. En dat erkende ik als een bewijs dat er een aardbeving was.

Later kreeg ik een nieuwe zending als collega. Op een dag waren we les aan het geven en zei een vrouw: 'O, een aardbeving.' Dat merkte ik ook. Mijn collega keek me aan alsof ik gek was. Maar ik wees haar op de kleine afwijking van de lamp die aan het plafond hing en verzekerde haar dat ze na een tijdje ook de subtiele bewegingen van de aarde zou gaan voelen.

Hoe kan het dat andere mensen de aardbevingen voelden en ik niet? Door het antwoord op die vraag heb ik nog iets anders dan seismologie geleerd.

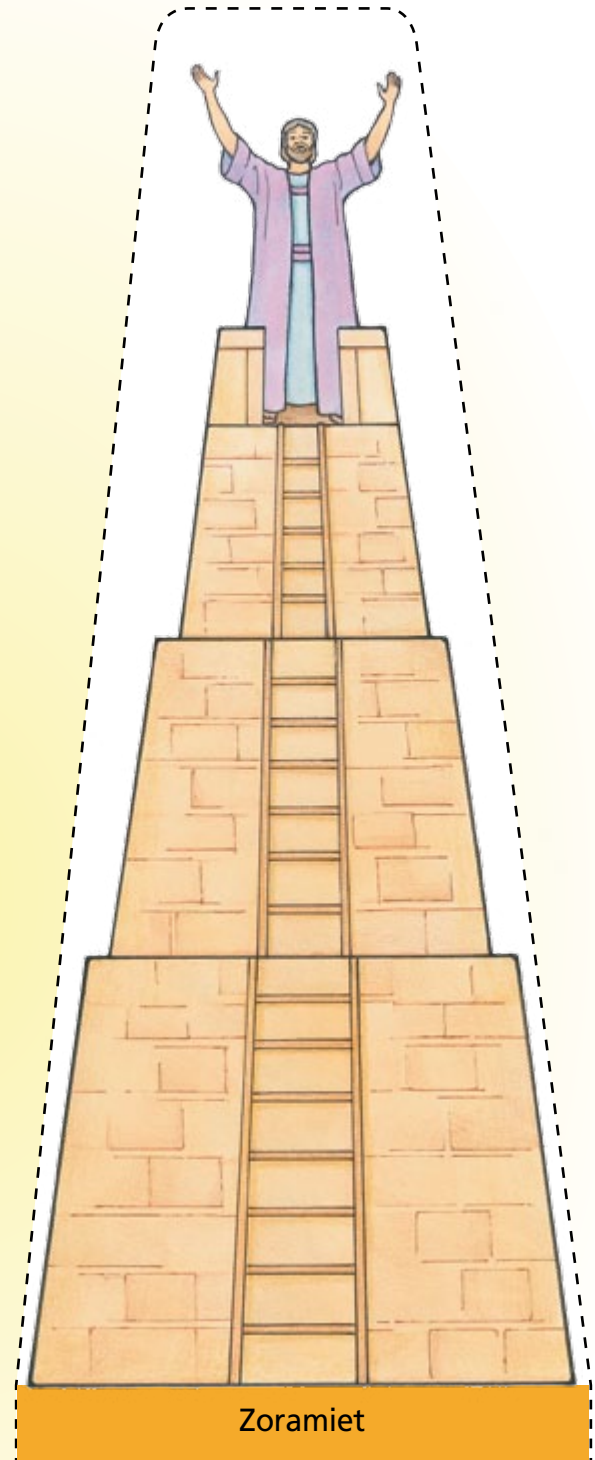
Ik ben erg blij dat ik door de aardbevingen iets over het herkennen van de Geest heb geleerd. Soms kun je de Geest niet ontkennen; dan is het een donderstem die tot diep in onze ziel doordringt. Maar meestal is de Geest een zachte fluistering, een nieuwe gedachte, een indruk, een subtiel gevoel dat je iets moet doen of zeggen (zie Helaman 5:30). Als we het alleen merken als onze ziel heen en weer wordt geschud, missen we vaak de fijne ingevingen van de Geest. Soms moeten anderen ons laten zien dat we de Geest voelen, zodat we onze aandacht daarop kunnen richten en onze waarneming er op af kunnen stemmen. Als we dat doen, gaat er een compleet nieuwe wereld van bewustwording en wonderen voor ons open. ■

Arme Zoramieten

Alma en de zendelingen

Zoramiet

**De Zoramieten en
de Rameumpton**

Alma 31–32; 35

Dit jaar bevatten veel uitgaven van de *Liahona* een paar personen uit het Boek van Mormon. Knip ze uit en plak ze met lijm of plakband op karton, dik papier, een papieren zakje of op een stokje, zodat ze stevig en makkelijk te gebruiken zijn. Berg elke set in een envelop of zakje op, samen met de sticker waarop staat waar je de Schrifttekst kunt vinden die bij de figuur hoort.

‘Bevoegdheid in het priesterschap komt door ordening’, schrijft president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘macht in het priesterschap komt door getrouw en gehoorzaam leven en verbonden in ere houden. Het wordt vermeerderd door het priesterschap in rechtschapenheid te gebruiken.’ Zie ‘De eer en orde van het priesterschap’, pagina 28.